အာဏာ ဂျာနယ် အမှတ်-၇ ၊ ပြည်သူ့အာဏာ ဂျာနယ် အမှတ်-၇ ၊ ပြည်သူ့အာဏာဂျာနယ်

ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဗဟိုကော်မတီ၏ အာဘော်

ပြည်သူ့အာဏာ ဂျာနယ်

၁၉၉၀ ခုနှစ် ဇူလိုင်-၅ ရက်

အမှတ်-၇

က်ပွဲ အပြီး လောလောဆယ် ... ငန်းတာဝန်များနှင့်ပတ်သက်၍ဗ

ကျောနိုင်ပြသနာ ၊ ဗမာပြည်ဒီမိုကရေစီတော်လှန်ရေး၏တိုက်ပွဲသကျောနိုင်ပြသနာ ၊ ဗမာပြည်

သော တိုက်ပွဲသကျာနိုလော ? ... ကိုင်တိုက်ပွဲသကျာနိုလော ? ငြိမ်းချမ်းသောတိုက်ပွဲသ

၏အကြံအစည်နှင့်ဖြိမ်းခြောက်မှု ၊ ဒို့အရေးသုံးပါးသို့မဟုတ် စစ်အုပ်စု၏အကြံအစည်နှင့်ဖြိ

ရှု၏သင်ခန်းစာများ ၊ ဗိုလ်အိုင်လီနင် ၊ မော်စကုံအုံကြွမှု၏သင်ခန်းစာများ ၊ ဗိုလ်အိုင်လီနင် ၊ မ

သူ့အမြင် ၊ ပြည်သူ့အမြင် ၊ ပြည်သူ့အမြင် ၊ ပြည်သူ့အမြင် ၊ ပြည်သူ့အမြင် ၊ ပြည်သ

ကွဲများ ၊ အရင်းရှင်စနစ်၏အခြေခံပဋိပက္ခများ ၊ အရင်းရှင်စနစ်၏အခြေခံပဋိပက္ခများ ၊

လုပ်ဆောင်ရမည့်လုပ်ငန်းတာဝန်များနှင့် ပတ်သက်၍ဗမာပြည်ကွန်

ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီဗဟိုကော်မတီ၏ အာဘော်

ပြည်သူ့အာဏာ

၁၉၅၀ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၅ ရက်

ဂျာနယ်

အမှတ်

၇

ရွေးကောက်ပွဲအပြီး လောလောဆယ်လုပ်ဆောင်ရမည့်လုပ်ငန်းတာဝန်များနှင့်ပတ်သက်၍

ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏

ပြည်သူလူထုသို့ - တင်ပြချက်

ပြည်သူလူထုအပေါင်းတို့ -

ဗမာပြည် ပြည်သူလူထုကြီး၏ အင်အားပြပွဲကြီးဟု ဆိုရမည့် ပြည်လုံးကျွတ် ရွေးကောက်ပွဲကြီး၏ အနိုင်အရှုံးစာရင်းများကား ပေါ်ထွက်လာခဲ့ပေပြီ။ ပြည်သူတွေ မျှော်လင့်ထားသည့်အတိုင်း ဖဆပလ၏ အမွေဆက်ခံသူ၊ နဂါး၏အမည်မခံသော ကိုယ်ပွားဖြစ်သည့် တစည ပါတီမှာ ချက်ချက်ယက်ယက် ရှုံးသွားခဲ့သည်။ အာဏာအမျိုးမျိုး နှင့် အခွင့်အရေးအမျိုးမျိုးကို အပြည့်အဝ ရရှိထားသော တစည သည် မဲအရေအတွက်အရဖြစ်စေ၊ အမတ်နေရာ အရေအတွက်အရဖြစ်စေ၊ ၁၉၅၆ ခုနှစ်နှင့် ၁၉၅၁-၅၂ ခုနှစ် ရွေးကောက်ပွဲများတုန်းက အာဏာရ ဆိုသူများထက် လွန်စွာမှ နည်းနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ တပါတီထဲ ဆန္ဒခံယူပွဲတွေ လုပ်ခဲ့စဉ်က မဲအမြောက်အများ ရသည်ဟုဆိုပြီး ဘွတ်ကော်ကိုယ်စားလှယ်လုပ်၊ ဝန်ကြီးလုပ်ခဲ့ကြသော စစ်ဗိုလ်ကြီးများမှာ တပါတီဝင်ကြပြီး ယှဉ်ပြိုင်ရသောအခါ မရှုမလှ ရှုံးကျန်ကြခြင်း ပင်ဖြစ်သည်။

ဤ ရွေးကောက်ပွဲသည် ရှစ်လေးလုံးအရေးတော်ပုံကြီး၏ ရလာဒ် ဖြစ်ရုံမက ပြည်သူလူထုကြီးအနေဖြင့် ယင်းအရေးတော်ပုံကြီး၏ ရည်မှန်းချက်များအတွက် ကြံ့ကြံ့ခိုင်ခိုင်၊ ဇွဲရှိရှိနှင့်ပြတ်ပြတ်သားသား၊ ကျင်ကျင်လည်လည် ဆက်လက်တိုက်ပွဲဝင်နေဆဲဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပြလိုက်ခြင်းလည်း ဖြစ်ပေသည်။ လမ်းမများပေါ်တွင် အသေခံကာ တောင်းဆိုချက်များ ဟစ်ကြွေးပြီး ဆန္ဒဖော်ပြခဲ့ကြသလို မဲရုံများတွင်လည်း အသံမထွက်ပဲ ဆန္ဒဖော်ပြခဲ့ကြပေပြီ။ ရှစ်လေးလုံးအရေးအခင်းကြီး အထွတ်အထိပ် ရောက်နေချိန်တွင် မဆလ ဥက္ကဋ္ဌ နှင့် နိုင်ငံတော် သမ္မတ နာမည်ခံထားသူ ဒေါက်တာ မောင်မောင်က ဆန္ဒပြနေသူများသည် ဆူပူသူ အနည်းစုသာ ဖြစ်သည်ဟူသော သဘောမျိုး ဖြင့် "မီးဖိုချောင်ထဲ၌ အသံတိတ်နေသူများ၏ ဆန္ဒကိုနားထောင်ပါဦး" ဟုပြောခဲ့သည်။ ယခုတော့ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်နေသော အများစုကြီးက ၎င်းတို့၏ဆန္ဒကို ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ ဖော်ပြလိုက်ပြီ မဟုတ်ပါလော။

ယခုကဲ့သို့ ရွေးကောက်ပွဲကြီးတွင် စစ်အုပ်စု၏ တစည အပေါ် အနိုင်ယူလိုက်ခြင်းမှာ ပြည်သူလူထုကြီးအနေဖြင့် ဒီမိုကရေစီ လမ်းကြောင်းကြီးပေါ်၌ အတားအဆီးတခုကို ကျော်လွှားနိုင်ခြင်းသာ ဖြစ်ပေသေးသည်။ ရှေ့တွင် စစ်အုပ်စုနှင့် ငြိမ်/ပိ စစ်အစိုးရတို့က ဖန်တီးထားသည့်၊ ဖန်တီးဦးမည့် အခက်အခဲ အတားအဆီးပေါင်း မြောက်များစွာကို တွေ့ကြုံရပေဦးမည်။ စစ်အုပ်စုက ၎င်းတို့၏အရှုံးကို လွယ်လင့်တကူလက်ခံ၊ အသိအမှတ်ပြုသည်ဟူ၍ ဘယ်တုန်းကမှ မရှိခဲ့ဘူးချေ။ ဖွက်ဖဲအမျိုးမျိုးကိုင်ပြီး နိုင်ငံရေးလုပ်လေ့ရှိသော ၎င်းတို့၏အလေ့အထကို အစဉ်သတိရှိရ ပေမည်။

အလွယ်ဆုံး ဥပမာ ပြရလျှင် အာဏာလွှဲပေးရေး ကိစ္စပင်ဖြစ်သည်။ ယခု အချိန်အထိ ရွေးကောက်ပွဲ အနိုင်ရရှိသော အဖွဲ့အစည်း၏ အဓိက ခေါင်းဆောင်များကို ဆက်လက် ချုပ်နှောင် ဖမ်းဆီးထားရုံမက ကျန်ရှိသော ခေါင်းဆောင်များ နှင့်လည်း အာဏာလွှဲပြောင်းပေးရေးကိစ္စကို ဆွေးနွေးခြင်း မပြုသေးခြင်းနှင့် ရွေးကောက်ပွဲ အနိုင်အရှုံးစာရင်းကို အမြန်ကြေငြာ နိုင်ပါလျက်နှင့် အချိန်ဆွဲကာ တတိတိ ကြေငြာနေခြင်းတို့ကား ၎င်းတို့၏ မရိုးသားမှုကို ပြနေခြင်းဖြစ်ပေသည်။

တကယ်တော့ အမျိုးသားပေါင်းစုံ ပြည်သူတရပ်လုံး၏ ဆန္ဒနှင့် လိုက်လျောညီထွေ သော ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေ တရပ် ရေးဆွဲရေးကဲ့သို့သော လုပ်ငန်းကြီးများမှာ

[illegible]

[illegible]ကြောင့် ရွေးကောက်ပွဲပြီးနောက် အပူတပြင်း ဖြေရှင်းရမည့် ပြဿနာမှာ အာဏာကို အမြန်ဆုံး လွှဲပြောင်းရေးပင်ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားနေပေသည်။

တိုင်းပြည်၏ အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင်မှုနှင့် တစည်းတလုံးတည်းဖြစ်မှုကို အာမခံ နိုင်သော ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေတရပ် ဆိုသည်မှာ ဗမာပြည်အခြေအနေအရ တန်းတူရေးနှင့် သွေးစည်းရေးအပေါ်အခြေခံပြီး အမျိုးသားတိုင်းက ကျေနပ်လက်ခံနိုင်သော အခြေခံဥပဒေ ဖြစ်ရပေမည်။ လူမျိုးတခု သို့မဟုတ် လူမျိုးအချို့က အခြားလူမျိုးတခုအပေါ် နိုင်စားခွင့်ရသော အခြေခံဥပဒေမျိုး မဖြစ်သင့်ပေ။ သို့မဟုတ်ပါက "တို့အရေးသုံးပါး" ဟူ၍တတွတ်တွတ် ကြွေးကြော်နေသူ စစ်အုပ်စု လက်တဆုပ်စာက "နိုင်ငံတော်ပြိုကွဲမည့် အန္တရာယ်မှ လက်မတင်လေး ကယ်တင်မည့်" အန္တရာယ်ကြီးနှင့် ထပ်မံ ကြုံတွေ့ ကြရနိုင်ပေသေးသည်။

ဗမာပြည် ပြည်သူလူထုကြီး အနေဖြင့်မူ ရွေးကောက်ပွဲမှတဆင့် ၎င်းတို့တင်မြှောက်လိုက်သည့် အစိုးရတရပ် ဖွဲ့စည်းပြီးပြီဆိုသည်နှင့် ဒီမိုကရေစီရေး၊ ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေး၊ အမျိုးသားသွေးစည်းညီညွတ်ရေး ဟူသော ၎င်းတို့အနှစ်နှစ်အလလ တောင့်တခဲ့သော အရာများကို အလျင်အမြန် မြင်တွေ့လိုလှကြောင်း သိနှင့်ပေါ်ပြုကြပြီး ဖြစ်ပေသည်။ နိုင်ငံတနိုင်ငံအတွက် မရှိမဖြစ်လိုအပ်သော ဤအခြေအနေ သုံးရပ်ကို စစ်အုပ်စုက တလျောက်လုံး ခေါင်းမာစွာ ငြင်းပယ်ခဲ့သည်ဖြစ်ရာ ယခု အပြောင်းအလဲတွင် ဤမျှော်လင့်ချက်ကြီး ပြည့်ဝပါမည်ဟု ပြည်သူတို့ မျှော်မှန်းကြ သည်မှာ သဘာဝ ကျလှပေသည်။ ဒီမိုကရေစီ ချုပ်ချယ်မှုကြောင့် ပေါ်ပေါက်ခဲ့ရသော ပြည်တွင်း စစ်နှင့် အမျိုးသား သွေးကွဲမှု၊ ထို့ပြင် ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် အမျိုးသားသွေးစည်းညီညွတ်မှု မရှိသဖြင့် မပြည့်စုံ မခိုင်မာသော ဒီမိုကရေစီ - ဤသည်တို့ကား အင်္ဂါတခု၏ ခေါင်းနှင့်ပန်း[illegible] ယှက် နီးကပ်စွာ ဆက်စပ်လျက်ရှိသည်။ ဤ ပြဿနာများအား ဖြေရှင်းနိုင်ခြင်းမရှိလျှင် တိုင်းပြည် အား မည်သည့်ခေတ်တွင်မျှ တိုးတက်အောင် မဆောင်ကျဉ်း နိုင်ကြောင်း ပြီးခဲ့သည့်သမိုင်းက အထင်အရှား ဖော်ပြနေပေသည်။

ဤသည်နှင့် တဆက်တည်း ဖမ်းထားသော နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများအား ခြွင်းချက်မရှိ လွှတ်ပေးရေး၊ မတရားသင်း ကြေငြာခြင်းခံထားရသော၊ သို့မဟုတ် ဖျက်သိမ်းခြင်း ခံထားရသော နိုင်ငံရေးပါတီများအားလုံး ခြွင်းချက်မရှိ တရားဝင် တည်ရှိ လှုပ်ရှားခွင့်ပြုရေး ကိုလည်း အကောင်အထည် ဖော်ရပေမည်။ ငြိမ်/ပိ စစ်အစိုးရက နိုင်ငံရေးအရ ဖမ်းဆီးထား သူ မရှိ ဟူ၍ မျက်စိမှိတ် ငြင်းနေကြသော်လည်း နိုင်ငံရေးအရ နှိပ်ကွပ်လိုသဖြင့် ပုဒ်မ အမျိုးမျိုး တပ်ပြီး ထောင်သွင်းအကျဉ်းချထားသူ နိုင်ငံရေးသမားများကား ထောင်နှင့်ချီ၍ ရှိပေသည်။ နောက်ပြီး နိုင်ငံရေး ပါတီများအား တရားဝင် ရပ်တည်လှုပ်ရှားခွင့် ပြုရေးဆိုသည်မှာလည်း အင်မတန် ရိုးစင်းသည့် အခြေခံ ဒီမိုကရေစီ အခွင့်အရေးသာ ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤအချက် နှစ်ချက်သာ [illegible]နေပါက ရွေးကောက်ပွဲ၏ အသီးအပွင့်များမှာ မပြည့်စုံဟု ဆိုရပေမည်။

ဤရွေးကောက်ပွဲကြီး အပြီးတွင် နောက်ထပ်မေးရန် မေးခွန်းတခုမှာ [illegible] ပြီး [illegible] တိုးချဲ့နေသော စစ်တပ်သည် ပြည်သူက ရွေးချယ်တင်မြှောက်ထားသော ဒီမိုကရေစီ အစိုး ရ

သစ်အား ကျိုးကျိုးနွံနွံ နာခံပါမည်လော ဆိုသည်ပင်ဖြစ်သည်။ တကယ်တော့ ကျွဲစစ်တပ်ကြီးအား စစ်အုပ်စု၏ တာလက်ကိုင် ဝါဒတပ် အဖြစ်မှ ဒီမိုကရေစီ အရေးတော်ပုံအား သစ္စာစောင့်သိသော စစ်တပ်အဖြစ် အနှစ်သာရရော သဏ္ဍာန်အရပါ ပြောင်းလဲပစ်နိုင်မှသာ ဗမာပြည်တွင်း ဒီမိုကရေစီ၊ ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် အမျိုးသား သွေးစည်းညီညွတ်ရေးတို့မှာ အာမခံချက် ရှိပေလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ကျွဲပစ်တပ်အား ဒီမိုကရေစီအသွင် မြှင့်တင်ပေးရေးနှင့် ပြန်လည်ပြင်ဆင် ဖွဲ့စည်းရေးတို့မှာ မဖြစ်မနေ လုပ်ရမည့်ကိစ္စ ဖြစ်ပေသည်။

အထက်တွင် တင်ပြခဲ့သော အချက်များကို ဆက်လက်အကောင်အထည် ဖော်သွားရန် ဆိုသည်မှာ လွယ်ကူသော အလုပ်ငန်းတရပ် မဟုတ်ချေ။ အထူးသဖြင့် စစ်အုပ်စု၏ စစ်အာဏာရှင်စနစ်နှင့် စစ်ဗျူရိုကရက် ယန္တရားကို ဆက်လက်ကာကွယ်ရှိနေသ၍ ခက်ခဲရှုပ်ထွေးသော အတားအဆီး အနှောင့်အယှက်အမျိုးမျိုးနှင့် ရင်ဆိုင်ကြရဦးမည်သာ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ရှေ့ဆက်ကြိုးပမ်း ကြရာ၌လည်း ရှစ်လေးလုံးအရေးတော်ပုံ ကာလတုန်းကပိုင် အင်အားစုအားလုံးတို့ ညီညီညွတ်ညွတ် စည်းစည်းလုံးလုံး ဒါးတောင်းကြိုက်မဖြတ်ပဲ ဆက်လက်ချီတက် ဆောင်ရွက်ကြမှသာ အောင်မြင်မှု ရမည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။ သို့မှသာလျှင် အသက်ပေါင်းများစွာ သွေးပေးပြီး ရရှိထားသော ဂုဏ်ရှိ အရေးအသားကို ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းကာ ဒီမိုကရေစီ အောင်သီးအောင်ပွင့်များကို လက်မဲ့တိုး ခူးဆွတ်နိုင်ပေလိမ့်မည်။ ပြည်သူလူထုတရပ်လုံး ညီညွတ်လျှင် အံ့ဘနန်းကိစ္စများ အောင်မြင်နိုင်ကြောင်း ကို ပြီးခဲ့သည့် ရွေးကောက်ပွဲကြီးက အထင်အရှား ပြသခဲ့ပေပြီ။

၁၃၅၂ ခုနှစ်၊ နယုန်လဆန်း ၉ ရက်။
၁၉၉၀ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၁ ရက်။

ဗဟိုကော်မတီ
ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီ။

ငြိမ်းချမ်းသော တိုက်ပွဲသဏ္ဍာန်လော?
လက်နက်ကိုင် တိုက်ပွဲ သဏ္ဍာန်လော?

(၁)

ဗမာပြည် ဒီမိုကရေစီတော်လှန်ရေး၏ သမိုင်းဖြစ်စဉ်တွင် တိုက်ပွဲသဏ္ဍာန် ရွေးချယ်ရမည့် လမ်းဆုံလမ်းခွ ကာလတခုသို့ ယခုရောက်နေပြန်ပေပြီ။ ငြိမ်းချမ်းသော တိုက်ပွဲသဏ္ဍာန်ကို လိုက်ရမည်လော .. အကြမ်းဖက်သော လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲသဏ္ဍာန်ကို လိုက်ရမည်လော - ဤတိုက်ပွဲသဏ္ဍာန် နှစ်ခုအနက်မှ တခုခုကို ပြည်သူတို့ ရွေးချယ်ရပေဦးတော့မည်။

တိုက်ပွဲသဏ္ဍာန် ရွေးချယ်ရမည်ဟု ဆိုသဖြင့် အဖိနှိပ်ခံပြည်သူ၊ အဖိနှိပ်ခံလူတန်းစား၊ အဖိနှိပ်ခံ အသင်းအဖွဲ့ ပါတီတို့၌ စိတ်ကြိုက် လွတ်လပ်စွာ ရွေးချယ်ပိုင်ခွင့် ရှိနေသည်ဟု ဆိုလိုခြင်း မဟုတ်ပေ။

တိုက်ပွဲသဏ္ဍာန် ရွေးချယ်ရေးတွင် အဆုံးအဖြတ်အခန်းက နေသူသည် အဖိနှိပ်ခံများမဟုတ်၊ ဖိနှိပ်သူတို့သာဖြစ်သည်။ အုပ်ချုပ်ခံများမဟုတ်၊ အုပ်စိုးသူတို့သာဖြစ်သည်။ နိုင်ငံတကာတွင်ရော၊ ဗမာပြည်တွင်ပါ ဤအတိုင်းဖြစ်သည်။

ဖိနှိပ်သူ၊ အုပ်စိုးသူ တနည်းအားဖြင့် နိုင်ငံတော်အာဏာရရှိထားသူများကသာ ဘယ်ဖိနှိပ်အုပ်စိုးသည့် သဏ္ဍာန်ကို ကျင့်သုံးမလဲ? အကြမ်းဖက်နည်း သုံးမှာလား? လိမ်လည်လှည့်ဖြားတဲ့ နည်းသုံးမှာလား? ဆိုသည်ကို ရွေးချယ်ပိုင်ခွင့် ရှိကြပေသည်။ ရွေးလည်း ရွေးချယ်ခဲ့ကြသည်။ ၈၈ ခုနှစ် လူထု၏ ဒီမိုကရေစီအရေး တော်ပုံကာလကို ပဲ ကောက်ပြီးကြည့်လျှင် --

- ၈၈ ခုနှစ် မတ်လမှ ဩဂုတ်လ လယ်ပိုင်း စိန်လွင်ဖြုတ်ချသည့်နေ့အထိ အကြမ်းဖက် ဖိနှိပ်သည့် သဏ္ဍာန်ကို အဓိကအားဖြင့် သုံးခဲ့သည်။ မောင်မောင်၏ သမ္မတ သက်တမ်းတွင် လိမ်လည်လှည့်ဖြားသော နည်း (ဝါ) အပျော့ဆွဲဆွဲသည့်နည်းကို အဓိကအားဖြင့် သုံးခဲ့သည်။ ၁၈ စက်တင်ဘာလ အာဏာသိမ်းကတည်းက စောမောင်၏ ငြိမ်/ပိ စစ်အစိုးရက အကြမ်းဖက်သည့် နည်းကို ပြန်ကိုင်သည်။

ပြည်သူလူထုက လုပ်နိုင်သည်မှာ သူ့ဘက်က အကြမ်းဖက်လာလျှင် ကိုယ့်ဘက်ကပြန်ပြီး အကြမ်းနည်းဖြင့် ခုခံနိုင်အောင်၊ သူ့ဘက်က လိမ်လည်လှည့်ဖြားလာလျှင် ကိုယ့်ဘက်က အလိမ်မမိအောင် ပြင်ဆင်ထားဖို့ပင် ဖြစ်သည်။

အုပ်စိုးသူများသည် တခါတရံတွင် အကြမ်းဖက်သည့်နည်းရော လိမ်လည်လှည့်ဖြားသည့် နည်းပါ ရောစွမ်းပြီး သုံးတတ်ပေသေးသည်။ ဤအခါတွင်လည်း ပြည်သူလူထုသည် သူ့တန်ပြန်တော်လှန်ရေး ၂ ခုရိယာယ်ကို ကိုယ့်တော်လှန်ရေး ၂ ခု ရိယာယ်ဖြင့် တုံ့ပြန်ရန်ပင်ဖြစ်သည်။

ပြည်သူလူထုအတွက် အရေးတကြီး အရေးအကြီးဆုံးမှာ ဖိနှိပ်အုပ်စိုးသူများဘက်က ဘယ်နည်းကိုပဲ သုံးလာသုံးလာ ကိုယ့်ဘက်က ရင်ဆိုင်ရန် အဆင်သင့်ဖြစ်နေအောင် အဖက်ဖက်က ပြင်ဆင်ထားရန်ပင် ဖြစ်သည်။

(၂)

လူထုက စိတ်ချုပ်တည်းကာ အောင့်ပြီးစောင့်ခဲ့ရသည့် ရွေးကောက်ပွဲကား ပြီးသွားပေပြီ။ ပြည်သူလူထုသည် ရွေးကောက်ပွဲကို အဘက်ဘက်ဆန္ဒပြပွဲကြီးတခုဖြစ်အောင် ပြောင်းပစ်နိုင်ခဲ့သည်။ ရွေးကောက်ပွဲ ရလဒ်ကြောင့် ငြိမ်/ပိ စစ်အစိုးရသည် တအံ့တဩဖြစ်သွားသည်နှင့် အပြိုင်ဘဲ လူထုကို ရှုံ့ကြောက်ကြီးသည်း ဖြစ်သွားသည်။ ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိသည်း ဖြစ်သွားကာ အာဏာ အမြန်လွှဲပေးရေး ကိစ္စနှင့်ပါက်

ထက်၍ ဝေလည်ကြောင်းပတ်လှုပ်လာသည်။ ၄င်းတို့ဦးမည်ဟု မှန်းထားသောသူများ (နိုင်အောင်လည်းလုပ်ပေးသည်) သာနိုင်ပါက ၊အမြန်အာဏာလွှဲပေးမည်ဖြစ်သော်လည်း - ၄င်းတို့တဖက်သတ် ဖိသားသော- နှင်မွဲချုပ်က အနိုင်ရသွားသောအခါ ဘာလုပ်ရမလဲ ဟု ခေါင်းခြောက်အောင် စဉ်းစားနေကြရသည်။ (သူတို့စဉ်းစားသည်ဟုဆိုသည်မှာ စောမောင်ခင်ညွှန့်ဟူသော ကန့်လန့်ကာရှေ့ထွက်ရသည့် ရုပ်သေးရုပ်များကစဉ်းစားသည်ဟု မဆိုလိုပါ။ ကန့်လန့်ကာနောက်ကွယ်မှ ကြိုးဆွဲနေသော နေဝင်းတစ်အုပ်စုက စဉ်းစားခြင်းကိုဆိုလိုသည်။)

ဘာဆက်လုပ်မလဲ ? ဟူသောမေးခွန်းကို သူတို့မှည့ ဖြေရတော့မည်။ ဝေလည်ကြောင်းပတ်လှုပ်နေ၍မရတော့ - အဖြေပေးရမည့် အချိန်ကလည်း တစတစ နီးကပ်လာနေပြီ။ အကြမ်းဖက်မလား? လိမ်မည်မလား? လိမ်လျှင် ဘယ်လိုလိမ်ရမလဲ? လိမ်ဖို့ကလည်း နည်းလမ်းကုန်နေပြီ စသဖြင့် ------ ။

စစ်အာဏာရှင်,စစ်အုပ်စု အကြပ်ရိုက်နေချိန်တွင် ပြည်သူလူထုတွင်ကား အောင်ပွဲခံစိတ်ဓါတ် များ အလျှမ်းလျှမ်း တက်နေသည်။

ရွေးကောက်ပွဲရလာဒ်များမှာ အံ့မခန်းကောင်းမွန်လှသည်။ စစ်အာဏာရှင်က အမျိုးမျိုးညစ်ပတ်-ဖိနှိပ်နေသည့်ကြားက ကျွမ်းကောင်းမွန်သောရလာဒ်ကို ရရှိအောင် စွမ်းဆောင် အောင်မြင်လိုက်သောကြောင့် - ပြည်သူလူထုသည် ရွှင်လန်းအားရ ဖြစ်နေကြသည်။ ဖြစ်လည်းဖြစ်သင့်ပေသည်။ ပြည်သူလူထုတို့သည် နှိပ်ကွပ်ခံခဲ့ရသော စစ်အုပ်စုနှင့် နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ဖော်ကားမော်ကား လုပ်နေသော စောမောင်-ခင်ညွှန့် စစ်အာဏာရှင်ကို ငြိမ်းချမ်းစွာ (ရွေးကောက်ပွဲရုံကတော့ တကယ့်ကို ငြိမ်ငြိမ်းချမ်းချမ်း - လက်ရုံးလက်မောင်း တခါ မှမဆန့်တန်းပဲ၊ ကြွေးကြော်သံ တခွန်းမှမအော်ပဲ) အနိုင်ပြလိုက်ရသည့်အတွက် အောင်ပွဲခံစိတ်ဓါတ်ပြည့်လျှမ်း နေသည်။

ရွေးကောက်ပွဲတွင် ပြည်သူလူထုက မှတ်ကောသီကာ နိုင်လိုက်ခြင်းမဟုတ် - အပြတ်အသတ်နိုင် လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မဲရုံတွင်း မဲရုံ နှင့် မဲရေတွက်ပုံတို့တွင် စစ်အာဏာရှင် ညစ်ပတ်ခဲ့သည်များကို ပြည်သူလူထုက သဘောထားကြီးစွာဖြင့် ဥပေက္ခာပြုလိုက်ကြသည်။ တခွန်းတပါဒမျှ ဝေဖန်ကန့်ကွက်ခြင်း မပြုနေခဲ့ကြသည်။

ဤသို့ ဝေဖန်ကန့်ကွက်ခြင်း မပြုသည်ကိုပင် စစ်အာဏာရှင် အခွင့်ကောင်းယူကာ သူတို့လုပ်ပေးလိုက်သည့် ရွေးကောက်ပွဲသည် "လွတ်လပ်" ၍ "တရားမျှတ" နေသောကြောင့်သာ ဝေဖန်ကန့်ကွက်မှု မခံရခြင်း ဖြစ်လေဟန် ကြွားဝါးတက် နေကြပေသေးသည်။

ပြည်သူလူထုက ဝေဖန်ကန့်ကွက်စရာမရှိ၍ ဝေဖန်ကန့်ကွက်ခြင်း မပြုပဲနေသည်မဟုတ်ကြောင်း ဝေဖန်ကန့်ကွက်စရာတွေ ဒုနဲ့ဒေး ရှိကြောင်းကိုကား လူတိုင်းသိကြပေသည်။ စစ်အာဏာရှင်ကို ငုံ့ကြည့် သက် တို့ မှုပ်မ်အောင်နှင့် စစ်အာဏာရှင်က ရှက်ရှက်နှင့် ရှက်ရမ်းရမ်း မလာအောင် - အမြော်အမြင်ကြီးစွာနှင့် ချုပ်တီးနေကြခြင်းသာဖြစ်သည်။ နေဝင်း၏စရိုက်ကိုလည်း ပြည်သူလူထုက ကောင်းကောင်း သိထားပြီးဖြစ်၍ ပိုရှိပင် ချုပ်တည်းထားကြကာ စစ်အာဏာရှင်က နောက်ထပ်လှမ်းလာမည့် ခြေလှမ်းကို သတိနှင့် စောင့်ကြည့်နေကြ ပေသည်။

(၃)

၁၉၈၈ စစ်အာဏာရှင် အာဏာသိမ်းစဉ်က သူတို့ကိုယ်သူတို့ ပေးအပ်ခဲ့သောကတိမှာ ၄ ချက် ပါသည်။ ယင်းတို့အနက် နောက်ဆုံးတချက် ကတိမှာ 'ရွေးကောက်ပွဲ' ဖြစ်သည်။ သူတို့ပြောသည့်အတိုင်း ယခု ကျင်းပပြီး ဖြစ်၍ အာဏာလွှဲရန်သာ ရှိတော့သည်။ သို့သော် ---- အာဏာလွှဲရေးကို တတ်သာသရွေ့ မလွှဲဘဲနေချင်သော်လည်း အချိန်မရွေးအာဏာပြန်သိမ်းနိုင်ရန် သူတို့ကိုယ်သူတို့ 'တို့အရေးသူ့ပါး' ကတိများပေးအပ် နေပြန်တော့ပြီ။

'တို့အရေးသူ့ပါး' ဆိုသည့်အထဲတွင် 'ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး' ဆိုသည်မှာ အဓိကကျပေသည်။ သူတို့ပြောသည့် 'ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး' ဆိုသည်မှာ စစ်အုပ်စု အာဏာရရေး - စစ်အုပ်စုအာဏာတည်မြဲ

ရွေးကောက်ပွဲရလာဒ်ကြောင့် ၁၉၉၀ စစ်အာဏာရှင်တို့ အံ့တကြ ဖြစ်သွားသည်နှင့် ....

ရေး လှုပ်ရှားလိုပြီ ရှိပေသည်။

၁၉၆၂ ခုနှစ်က 'ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး' ဟုအကြောင်းပြကာ စစ်အုပ်စုက အာဏာသိမ်းခဲ့ ပြီး မှတ်မိပါလော - ၈၈ ခုနှစ်တွင် စောမောင်တို့အာဏာသိမ်းတုံးကလည်း ထိုအကြောင်းပြချက်ဖြင့် ပင် လုပ်ခဲ့ပါလော။

ယခုလည်း ၎င်းတို့ အာဏာလက်မလွှတ်ရေးရန် "ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး" "တပ်မတော်ပြို ကွဲလျှင် ပြည်ထောင်စုပြိုကွဲမည်" ဟူသော အာဘော်များဝေဝေဆ နေကြပြန်သည်။ အချို့နေရာများတွင် အာ ဏာရှင်ဂျူဘမက လက်ရှိလည်းအကြမ်းဖက်ပြီး အာဏာဆိုင်း ပွဲလုပ်ရန် ပြင်ဆင်နေသည်ကိုတွေ့နေ ရပေသည်။

ရွေးကောက်ပွဲပြီးကာစတွင် ခြေငြိမ်သွားသော ခင်ညွန့်သည် ယခု ရက်ပိုင်းအတွင်း မြန်မာ့ခြေ ဆက်ကာ ဘာလျှော်ပြင်ညာဝှ ပြောနေသည်ကို တွေ့နေရပြန်သည်။ တပ်များကို အာဏာက အမိန့်ပေးသ ဖြင့် ရက်မှတ် လိုက်နာကြရန် ကြေးတားစစ်ဆေးမှုများကို ရိုက်သွင်းပေးနေသည်။ ဂုဏ်ထူးဆောင် လက် မှတ် များ ပေါ်ပေါ်သီသီ ပေးခြင်းများလည်း လုပ်လျက်ရှိသည်။ ၎င်းကိုစိတ်မချ ရသည့် တပ်မိုလ်တပ်သားများ ကို အရေးယူရန်လည်း စိုင်းပြင်းလျက် ရှိသည်ကို တွေ့နေရသည်။

ထိုသည်များကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် စစ်အုပ်စုသည် အာဏာကို အကြမ်းနည်းဖြင့် ထိန်းသိမ်း ထားရန် သန္နိဋ္ဌာန် ချထိုက်ပုံရပေသည်။ အရွှင့်အခါကောင်းကို စောင့်ပြီး ပြည်သူလူထုကို အကြမ်းဖက်ချိုက်နိုက် လာမည့် အန္တရာယ်ကား နီးကပ်သထက် နီးကပ်လာနေပေပြီ။

၁၉၆၂ ခုနှစ်တွင် နေဝင်းစစ်အုပ်စု အာဏာသိမ်းပွဲ လုပ်စဉ်က လူတဦးသာသေပြီး လူအချို့ သာ ဖမ်းဆီးခြင်းခံခဲ့ရသော်လည်း ၆၂ ဩဂုတ်မှသည် ၇၄-၇၅ အရေးအခင်းများအပြင် ၈၈ အရေးတော်ပုံ အထိ စစ်အုပ်စုအာဏာတည်မြဲရေးပွဲများတွင်ကား လူအမြောက်အများ သေကြေ၊ လူထောင်သောင်းချီ အဖမ်းခံခဲ့ရ သည်ကိုသည့် သမိုင်းသင်ခန်းစာကို မမေ့ဖို့လိုပေသည်။

ယခုအကြိမ် အာဏာသိမ်းပွဲ ဖြစ်ခဲ့လျှင် စစ်အုပ်စုသည် ပိုမိုရက်စက်ကြမ်းကြုတ်စွာ ပိုမိုရက်စက် ပေ လိမ့်မည်။

ပြည်သူများ နိုးနိုးကြားကြားရှိကြရန် စစ်အစိုးရက အချိန်မရွေး စတင်အကြမ်းဖက်လာမည် ကို တုံ့ပြန်ရန်နှင့် မိမိကိုယ်ကို ကာကွယ်နိုင်ရန် အဆင်သင့်ပြင်ထားကြရန် လိုပေသည်။

အကောင်းဆုံးကို မျှော်မှန်းထားသည်နှင့် တပြိုင်တည်း အဆိုးဆုံးအတွက်လည်း ပြင်ဆင်ထား ရမည် မမေ့အပ်ပေ။

(၄)

ဒီမိုကရေစီ တော်လှန်ရေး၏ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်သို့ ချီတက်ရာတွင် ဗမာပြည်ပြည်သူ များ ရွေးကောက်ခံခဲ့ရသည့် ခရီးစဉ်မှာ အခြေခံအားဖြင့် လက်နက်ကိုင် တိုက်ပွဲသဏ္ဍာန်ဖြင့် ချီတက်ခဲ့ရသည့် ခရီး စဉ် ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ လက်နက်ကိုင် တိုက်ပွဲသဏ္ဍာန်ကို ရွေးချယ်ခဲ့ရခြင်းမှာလည်း အုပ်စိုးသူ လူတန်းစား အား သာ ငြိမ်းချမ်းစွာ နိုင်ငံရေးပြုမူဆောင်ရွက်ခွင့် (ဒီမိုကရေစီ အခွင့်အရေး) မပေးသဖြင့် မလွှဲမရှောင်သာ လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲသဏ္ဍာန်ကို ရွေးချယ်ခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။

ယခုအခါတွင် ငြိမ်/ပ် စစ်အစိုးရက "ဗကပ၏ လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲလမ်းစဉ်" ဟုဟုတ် ခတ် မြွက်ဆိုကာ လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲသဏ္ဍာန် ကျင့်သုံးခြင်းကို အကြီးအကျယ် ဆန့်ကျင်လျက်ရှိသည်။

ပြည်သူများနိုးနိုးကြားကြားရှိကြရန် စစ်အစိုးရက အချိန် မရွေးစတင် အကြမ်းဖက်

လာမည်ကိုတုံ့ပြန်ရန် နှင့်မိမိကိုယ်ကိုကာကွယ်ရန် အဆင်သင့်ပြင်ထားကြရန်လိုပေသည်။

ကျွံအတိုင်းဟုတ်မဟုတ်ကို ....

"သမိုင်းအဖြစ်မှန် ဖေါ်ထုတ်" လိုသော ချဉ်ခြင်းတပ်နေ သည့် နဝတ က

ဦးနေဝင်းအသက်ရှင်စဉ် မေးကြည့်ထားဖို့ကောင်းသည် ....

[illegible] ကျောင်းချခြင်း မြည်သူများအနေဖြင့် [illegible] ရှေး ချုပ် ကြ[illegible] ဖြစ်သည်။

ကျွံသို့ ဆန့်ကျင်နေခြင်းမှာ အစ်ကအားဖြင့် ခွစ်ခုဘာရှိသည်။ များများစားစား မရှိ။ ငြိမ်းချမ်းသာနိုင်ငံရေး ပြုမူဆောင်ရွက်ခွင့်လည်းမရှိ၊ လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲသဏ္ဌာန်ကိုလည်း မလိုက်သင့်ဟုဆိုလျှင် ဘာလုပ်စရာရှိသေးသနည်း။ ငြိမ်/ပိ စစ်အစိုးရ လုပ်သမျှကို ငုံခံနေကြဖို့သာ ရှိတော့သည်။

မြည်သူကိုသည် ငြိမ်/ပိ စစ်အစိုးရ၏ ကျူးကျော်သော ဖိနှိပ်မှုများနှင့် စော်ကားမော်ကားပြုမူ မှုများကို တနှစ်ကျော် နှစ်နှစ်နီးပါး ကြိတ်မှိတ်ပြီး အောင့်အီး သီးခံကာ ရွေးကောက်ပွဲကိုစောင့်ခဲ့သည်၊ ရွေးကောက် ပွဲဖြစ်လာသောအခါ - တခဲနက်တညီတညွတ်တည်း ဒီမိုကရေစီ ဘက်တော်သားများကို မဲပေး ရွေးချယ်ခဲ့ကြပြီဖြစ်သည်။

ကျွံအခြေအနေတွင် စစ်အစိုးရဘက်က ဖြူးဖြူးသားသား ဆိုပါက ရွေးကောက်ပွဲ အနိုင်ရရှိသူများကို အမြန်အာဏာလွှဲပေး ဖို့သာရှိသည်။ ဘာမှ စေ့လည်ကြောင်းတက် လုပ်နေစရာမလို ပေ။

ယခုတော့စစ်အစိုးရက မရိုးမသားလုပ်ကာ ဆက်ကြံကြံနေမှန်း သိသာလာပြီ။ ငြိမ်းချမ်းစွာတိုက်ပွဲဝင်နေသာလမ်းသာပိတ်သွားပါက ပဋိပက္ခမရှောင်သာ လက်နက်ကိုင်သော တိုက်ပွဲသဏ္ဌာန်ကိုသာ မြည်သူများ ရွေးချယ်စရာ ကျန်တော့သည်၊

ဗမာမြည် ဒီမိုကရေစီ အရေးတော်ပုံတွင် ကျွံသို့သော အခြေအနေမျိုး အကြိမ်ကြိမ်ဖြစ်ခဲ့ဘူးပေသည်။

၁၉၄၅ ခုနှစ် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးချိန်း အချိန်တွင် ကျွံအခြေအနေမျိုးကို ဗမာမြ ည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ အနေနှင့် ကြုံခဲ့ရဘူးသည်၊ ဖဆပလ အစိုးရအဖွဲ့ဝင် ဝန်ကြီးလုပ်နေသူ ဆိုရှယ်လစ်ပါတီ ခေါင်းဆောင်တဦး၏ ကျော်မကောင်းကြားမကောင်းကိစ္စကို သတင်းအဖြစ်ရေးမိ ကြသော မြည်သူ့ဟစ်တိုင် ချွေဆောင် စသော သတင်းစာများကို လက်ျာဆိုရှယ်လစ်များက အုပ်ရုံဖွဲ့ပြီး သတင်းစာတိုက်ကို ရိုက်ချိုးကြသည်၊ ထိုသတင်းကိုယုံသော ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏သတင်းစာ ကွန်မြူနစ်နေ့စဉ်ကိုလည်း ရိုက်ချိုးရန်လာကြသည်။ သို့သော် ပါတီဌာနချုပ်၌ ရဲဘော်များနှင့် ဝမ်းချောင်းရပ်ကွက်မှလူငယ်များက ကာကွယ်ကြသဖြင့် ထိုလူအုပ် အကြံမအောင် ဖြစ်သွားသည်။ ပုဂ္ဂလိကပိုင် သတင်းစာများကား နှမ်မကျေအောင် ရိုက်ချိုးခံခဲ့ရသည်။ မြည်သူ့ဟစ်တိုင် သတင်းစာတိုက်မှာ ဖဆပလအလုပ်အမှုဆောင် ကွယ်လွန်သူ ကျော်နြိမ်ကျော် ဦးချစ်မောင်၏ဇနီး ကျော်ငြိမ်ကျော် မမလေးက ဦးစီးထုတ် ဝေခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုနေ့ကား သတင်းစာလွတ်လပ်ခွင့်ကို ပြောင်ပြောင်တင်းတင်းအကြမ်းဖက်၍ ရိုက်ချိုးခံရ သော နေ့ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဖဆပလ အစိုးရအတွင်းတွင်ကျယ် နေကြသော လက်ျာဆိုရှယ်လစ်များ (မ သ ကပါဝင်သည် တိုလက်ျာ ဆိုရှယ်လစ်ပါတီမှ ဆင်းသက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ ဗိုလ်နေဝင်းစစ်အုပ်စုသည် - ထိုစဉ်က ဆိုရှယ်လစ်ပါတီ၏ တပ်တွင်းပါတီ အစုဝင် ဖြစ်သည်။) ကို နိုင်ငံရေးအရ မဆိုထားနှင့် ကာ ယရေးကိစ္စ (ဘကဲ့အပြောအပျက် ဖြစ်သည်၊ လုပ်ကြံပြီးအပုပ်ချခြင်းမဟုတ်) ကိုပင် ရေးခွင့်မရှိ။ သူ ကိုးပုပ်ချင်သပ ဆိုလျှင် -ဂုဏ်သရေ ဖျက်မှုနှင့် တရားစွဲ နိုင်သည်။ သို့သော် သူတို့ ထိုသို့မလုပ် - အာဏာအါ ကိုးနှင့် သတင်းစာတိုက်ကို ရိုက်ချိုးကြသည်၊ ထိုသို့ရမ်းကားမှုများကို ဘယ်ကမှအရေးမယူ အမှုမ ဖြစ် ခဲ့ရုံမက သူကောင်းပြုခြင်း ခံခဲ့ကြရသည်၊ လက်ျာဆိုရှယ်လစ်တို့သည် ကွန်မြူနစ်များကို နိုင် ငံရေးအရ ဖိနှိပ်ရန် နာမည်ကျော် ပုဒ်မ (၅) ကိုလည်း ဖေါဖေါသီသီ သုံးခဲ့သည်။

သခင်သန်းထွန်း၏ "ဆိုရှယ်လစ်အရိုးတွေနဲ့ ဗားကရာချောက် ဖို့ပစ်မယ်" ဟူသော စ

အားသည် သတင်းစာတိုက်များ ရိုက်ချိုးခံခဲ့ရခြင်းနှင့် ဆက်စပ်ပြီး ပြောခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ကွန်မြူနစ်ပါတီနှင့် ပါတီရဲ့ သတင်းစာတိုက်ကို လာပြီး ဖော်ကားလို့ကတော့ ဆိုရှယ်လစ်ခေါင်းဆောင်ကိုရိုက်သတ်ပြီး အနီး၌ ဖားကျောခေါက်ထဲ ချုပ်စမည်ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။

ဤစကားကို ပြောခဲ့သော ငြိမ်/ပီ စစ်အစိုးရက အကြမ်းဖက်ကြိမ်း တုတ်သုံးကာ (မကပ) ကို အပြုံချဖို့ ကြိုးစားနေသည်။ သခင်သန်းထွန်း၏ ကျော်ကြားသော စကားသည် အစိုးရလုပ်သူမှ နှင့် မခံ မိမိကိုယ်ကို အရှုံးကျ ကာကွယ်မည်ဟု ကြေငြာခြင်းဖြစ်သည်။

အုပ်စိုးသူလုပ်သမျှ ငုံ့ခံကာ - ပုန်ကန်ရန် မကြိုးစားသော သူတန်းစား (သို့မဟုတ်) အဖွဲ့အစည်းသည် ရာဇဝင်ပန် ကျွန်ခံဖို့ပင်ကောင်းတော့သည်။ အုပ်စိုးသူတို့က အကြမ်းဖက်ပြီး ဖိနှိပ်လာမှုကို အုပ်စိုးခံတို့က အကြမ်းဖက် ပုန်ကန်ခြင်းသည် တရားပေသည်။ မိမိ၏ ယုံကြည်ချက်နှင့်ရည်မှန်းချက်ကို တန်ဘိုးထားသူတိုင်း ဦးလည်မသုန် ထမ်းဆောင်ရမည့် တာဝန်လည်းဖြစ်သည်။

ဤအဖြစ်အပျက် ဖြစ်ပြီး ရက်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် တပြည်လုံး၌ ကွန်မြူနစ်များကို ဖဆပလ အစိုးရ (ဆိုရှယ်လစ်များ)က အလစ်အငိုက်တွင် ညဥ့်နက်သန်းခေါင် ကွန်မြူနစ် ဖမ်းပွဲကြီး လုပ်ခဲ့သည်။ တပြည်လုံး၌ ပါတီဝင် တထောင်နီးပါးမျှ အဖမ်းခံရသည်။

ထိုစဉ်က အဖြစ်အပျက်နှင့်ပါတ်သက်၍ ၁၉၆၃ ခုနှစ် ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေး ဆွေးနွေးပွဲကာလက ဦးနေဝင်းက သခင်မသိန်းတင်ကို -

ဦးကျော်ငြိမ်း (ဖဆပလ အစိုးရ၏ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး၊ ဆိုရှယ်လစ်ခေါင်းဆောင်တဦး) က သူ့ကို ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဌာနချုပ်၏ အပေါ်ထပ်တွင် တပ်ရင်းတရင်း - လူလက်နက်အပြည့်အစုံနှင့် ပုန်ကန်ရန် အသင့်ဖြစ်နေလို့ - သက်ဦးမှုဖြင့် တပြည်လုံးတွင် ဖမ်းဆီးရကြောင်းဖြင့် ပြောခဲ့ကြောင်း၊ ၎င်းက (ဦးနေဝင်းက) "ကျုပ်ကျော်ငြိမ်းရာ အိမ်အပေါ်ထပ်ဆိုတဲ့ (ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဗဟိုဌာနချုပ် ထားရှိရာတိုက်သည် မည်သည့်အခါက အပေါ်ထပ် မဖြစ်ခဲ့ဘူးသည်။) ပေါ်မှာ ဘယ်နှယ်လုပ်ပြီး တပ်ရင်းတရင်း နေလို့ရမှာလဲ" ဟု မှန်မှန်ပြောခဲ့ရကြောင်းဖြင့် ဦးနေဝင်းက ပြန်လည်ပြောပြခဲ့သည်။

ဤအတိုင်း ဟုတ်တမဟုတ်ကို "သမိုင်းအဖြစ်မှန်ပေါ်ဖို့" လိုသော ချဉ်းကပ်ချက်ဖြင့် တင်ပြနေသည်။ နောက်က ဦးနေဝင်းအသက်ရှင်စဉ် မေးကြည့်ထားဖို့ ကောင်းသည်။

ဤကဲ့သို့ ကွန်မြူနစ်များအတွက် ငြိမ်းချမ်းစွာ နိုင်ငံရေးလုပ်ဆောင်ခွင့် မရှိတော့သဖြင့် မလွှဲမရှောင်သာ လက်နက်ကိုင် တိုက်ပွဲသတ္တာန်ကို လုပ်ဆောင်ခဲ့ရသည်။

မလွှဲမရှောင်သာ လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲသတ္တာန် လမ်းကြောင်းကိုလိုက်ရသည့် နိုင်ငံရေးပါတီ နိုင်ငံရေးအင်အားစုများမှာ များပြားလှပေသည်။ လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲ ဘယ်တော့မှ မလုပ်ဟု ယတိပြတ် ရေးသားပြောဆိုခဲ့ဘူးသူ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများပင်လျှင် - နိုင်ငံရေးကို ငြိမ်းချမ်းစွာ မလုပ်နိုင်လောက်အောင် ဖိနှိပ်ခြင်းခံရသောအခါ လက်နက်ကိုင် တိုက်ပွဲသတ္တာန်ကို ရွေးချယ်ခဲ့ရသော သာဓကများ ရှိပေသည်။ ၆၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်အရေးတော်ပုံ တပ်သားများ၊ ၇၄/၇၅ အရေးအခင်းမှ တက်ကြွသူများနှင့် ၈၈ ခုနှစ် အရေးတော်ပုံ တပ်သားများတို့သည်လည်း မလွှဲမရှောင်သာ လက်နက်ကိုင် တိုက်ပွဲ - သတ္တာန်ကို ရွေးချယ်ခဲ့ကြရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

၉၀ ခုနှစ် ဒီမိုကရေစီ ဘက်တော်သားများသည်လည်း မလွှဲမရှောင်သာ ဤလမ်းကိုလိုက်ကြရတော့မည်လော ?

ငြိမ်/ပ် စစ်အစိုးရ မကြာမီ လုပ်ဆောင်လာမည့် လုပ်ဆောင်ချက်များအပေါ်တွင်မူတည် နေပေတော့သည်။

(၅)

တိုက်ပွဲသတ္တာန် နှစ်ခုအနက် လက်နက်ကိုင် တိုက်ပွဲသတ္တာန်ကို မလွှဲမရှောင်သာမှ သာ လိုက်ခဲ့ကြရခြင်းဖြစ်သည်။ လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲ သတ္တာန်သည် အခက်အခဲဆုံး၊ အပင်ပန်းဆုံးနှင့် စွန့်လွှတ်ရမှုများကို အမြင့်ဆုံး ကြုံတွေ့ရသော တိုက်ပွဲသတ္တာန်ဖြစ်သည်။ ပြည်သူလူထု၏ထောက်ခံမှုကို ရမှသာ အောင်နိုင်သည်။ လုံးဝ ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးကာ ပြည်သူလူထု၏ ထောက်ခံစာနာမှုကို အဖက်က

ဂျပ်အောင်လှယ်ရင်း ပါမက်က အဖက်ဖက်တွင် ပြည့်စုံနေသော ရန်သူကိုတိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။ အစစ ပြင်ဆင်-လေ့ကျင့်ပြီးမှ (ပြင်ဆင်-လေ့ကျင့်နေတာကို ရန်သူကစွင့်ပြုမှာမဟုတ်) ကိုယ်ကြိုက်သည့် အချိန်ကိုရွေးပြီး တိုက်ရသည့်တိုက်ပွဲမျိုးမဟုတ်။ အုပ်စိုးသူက အခင်းအကျင်းဖမ်းပြီး စကင်တိုက်လာမှ သည်ကို ဘဲ့ပြန်တိုက်ရသောတိုက်ပွဲဖြစ်သည်။ ရန်သူတွင် နိုင်ငံတကာအကူအညီရေးနှင့် အကူအညီရှိသည်။ အတွေ့အကြုံရှိသည်။ အစိုးရ ယန္တရားကြီးတစ်ခုလုံးကို အသုံးပြုနိုင်သည်။ တိုင်းပြည်အတွက်ဖြင့်လက်နက်ကိုင်တပ်ကား အဆင့်မြင့်သော်လည်း အမြဲတမ်းတပ်ကြီးရှိသည်။ ထိုတပ်ကြီးမှာ တွေ့ နှစ်ရှည်လများ လေ့ကျင့်ထားသောတပ်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ အဘက်ဘက်က ပြည့်စုံသောရန်သူကိုပြည်သူ လူထု၏ တောက်ခံမှု အထူးတည်ကိုသာ အားကိုးနိုင်သည့် သာမန်အလုပ်သမား၊ လယ်သမား၊ ကျောင်းသား စာရေးစာချီ၊ တတ်သိပညာရှင် စသည့် ပျော့ခွေနေသော ရှုံ့ဆွဲကျားများမှ စုညီသော ပြည်သူ့တပ် အ သွက် ချွေးမသိသူများကို တပ်ဖွဲ့ပြီး ရဲဘော်လက်နက် အစိုးရကို ရှုံးပိုင်တိုက်ခိုက်ကြရသည့် တိုက်ပွဲဖြစ် ရာ မည်မျှခက်ခဲကြမ်းတမ်းမည်၊ မည်မျှရှည်ကြာမည်ဆိုသည်ကို ဝဲ့ဘားကြည့်ရုံနှင့် သိနိုင်ပေသည်။

ချဉ်ဖွေးသောက်သက်အဖြင့်ပြုံ့ဘာကြည့်ပါက ဘယ်ဟိုမှမခိုင်သင့်သော တိုက်ပွဲကို တိုက်ရ ခြင်းဖြစ်သည်။ အချုံးပေး နှုံးပေးကာပြီး သေရဲသည်သော် မဟုတ်မတော်ရှုံ့ပြီး တိုက်ပွဲဝင်ရင်း ကျဆုံးရသည် က လက်ဆုံဖြစ်သည်ဟူသော အသက်မျှဖြင့် ရွှန်းစားတိုက်ရခြင်း ဖြစ်သည်။

အနေ၈ ခုနှစ် က မဟာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ၊ ဖဆပလ၊ မဟုတ်တစ်ရှေ့တောင်း လုပ် နေသူတယ် ၄၈/ မတ်လ တော်လှန်ရေးကို စစ်ရေးသက်သက် အမြင်ဖြင့်ကြည့်ကာ ဘယ်ကိုမှ ကြာကြာ ချဉ်ကပ်နိုင်မည့် တိုက်ပွဲမဟုတ် ဟူသည်ကာ ဖါစီကမပြုမရှောင်သာ၍ ဆိုက်ရသည့် လက်နက်ကိုင် တိုက်ပွဲကွင်းသို့ ပါမလာခဲ့ပေ။ တောကျင်းသို့လည်း အခါမှ ပေါက်မလာခဲ့ပေ။ (နောင်တွင်သူ့ အာ မဆော ကသူကောင်းဖြစ်သည်။ မကာလ ဌာနချုပ်ကိုပင်တက်ရောက်ခဲ့၊ အရေးပါသူတဦးဖြစ်ခဲ့သည်)

ရန်သူက အားကြီးပြီး မိမိက အားသေးသဖြင့် ဘယ်လိုမှ အချိန်တိုအတွင်း အနိုင်ရရှိ နိုင်မည် မဟုတ်ပေရာ ရေရှည်တိုက်ပွဲအဖြစ် သေနက်ချမှာ ချမှတ်ပြီး တိုက်ပွဲဝင်မှုသာဖြစ်သည်။ တော်လှန်ရေးကိုတိုက်ပွဲဆိုသည်မှာ ပြည်သူလူထုကို မှီ၍ တော်စည်းရုံး-အားကိုးပြီးတိုက်ရသည့်ကို ကိ ယ်ပွဲဖြစ်သည်။

တော်လှန်ရေး လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲကို အစိကအားဖြင့် ကိုယ်အားကိုးသက်ဖြင့်ပြီး တိုက် ရ မည်ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံတကာ အကူအညီမှာ အရံမှုကပြီး ဝင်ကိုခါတ်ရေးအရ ကူညီမှုသာရနိုင်ပေသည်။

လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲကို မပြုမရှောင်သာ၍ ကိုက်လာခဲ့လျှင် သောင်းသင့်ဖြစ်ရှိ အစစအရာ ရာ ပြင်ဆင်ထားကြရမည်ဖြစ်သည်။ တော်လှန်ရေးတပ်ဖွဲ့ဆိုလျှော သေနတ်ကျေးမှာ အကြည်ပြည့်ကို ရှာဖွေ့ အကြံများကို လေ့လာသည်ဖျောအားရန်လည်း လိုအပ်ပေသည်။

အနေခြအနေပြောင်းလျှင် ပြောင်းသလို တိုက်ပွဲသဏ္ဌာန်ကို ပြောင်းလဲကျင့်သုံးရလေ့ရှိရာ -

- ငြိမ်းချမ်းစွာတိုက်ပွဲဝင်ရာမှ - လက်နက်ကိုင် တိုက်ပွဲသဏ္ဌာန်သို့ -

- လက်နက်ကိုင် တိုက်ပွဲဝင်ရာမှ - ငြိမ်းချမ်းစွာ တိုက်ပွဲဝင်သော တိုက်ပွဲသဏ္ဌာန်သို့ -

အနေအထားအရ ပြောင်းလဲနိုင်ရပေမည်။

သည် ငြိမ်/ ဒိစင်အစိုးရ ပြောဆိုလုပ်ကိုင်နေပုံကို ကြည့်ရခြင်းအားဖြင့် ဒီမိုကရေစီတိုက် ပွဲဝင် ပြည်သူလူထုများသည် ငြိမ်းချမ်းသောတိုက်ပွဲသဏ္ဌာန်မှ လက်နက်ကိုင် တိုက်ပွဲသဏ္ဌာန် သို့ မပြုမရှောင်သာ၍ ကူးပြောင်းရတော့မည့် အခြေအနေသို့ ရောက်နေပြီဟု သုံးသပ်ရပေသတည်း။

၉

"ဒို့အရေးသုံးပါး"

သို့မဟုတ် -

စစ်အုပ်စု၏အကြံအစည်နှင့်ခြိမ်းခြောက်မှု

၁၉၈၈ ခုနှစ် ဒေါ်ကြွရှုများ မှအာဏာပြု သော ဗမာပြည် လူမျိုးပေါင်းစုံ ပြည်သူလူထုကြီး၏ နိုင် ငံရေး တိုးတက်သက်ကြီးအောက်ဝယ် စစ်အုပ်စု နှင့် ဦးနေ/ဝင် စစ်အာဏာရှင်ချုပ် အလုံးအရင်း မဲစစ်ခံနေကြ ရသည်မှာ အားလုံးအသိပင်ဖြစ်သည်။ ခံကာတွက် တချို့တာ ဆုတ်ခံနေကြရသည်။ ဥပဒေအောင်မြင်ကြ သော စာသည်များ တချို့တာ ထုတ်ပြန်၍လည်း ပြည်သူလူထုကြီး၏ တော်လှန်ကို ဟန့်တားရန်ကြိုးစား လျက်ရှိသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤအမ်များအနက် "ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး" ဆိုသည်မှာလည်း တခု အပါအဝင်ဖြစ်သည်။ ပကာပါ - ကျွ "သုံးပါး" သည် စစ်အုပ်စုအနေဖြင့် ပြည်သူလူထုအား အမြဲမြန်ကိုး တင်ခံရန် ရည်ရွယ်ပြင်ဆင်ထားသော (ငွေး တို့ အသုံးအနှုန်းအတိုင်း) "မသုတ်သတမ်းခံစာကြောင်း" ဖြစ်သည်ဟုဆိုရပေမည်။

တို့ကြောင့် ဗြိမ်/ဝင် စစ်ခေါင်းဆောင် ပွဲဝင် ပတ်သရွှေယ်နေသော ဤ "ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး" ဆိုသည်မှာ မည်သို့ အဓိပ္ပါယ်သက်ရောက် ကြောင်း၊ ပြည်သူတွေအနေဖြင့် မည်သို့ကြည့်မြင် သင့်ကြောင်း .... စသည်တို့ကိုဆန်းစစ်ရန်ပို့လာသည်။ သူတို့ အဆိုက

"၁။ ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး၊

၂။ တိုင်းရင်းသား စည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး၊

၃။ နိုင်ငံ၏ အချုပ်အခြာ အာဏာ တည်မြဲရေး" -

၁။ ဗမာပြည်သမိုင်းတွင် နိုင်းပ၍ချက်အား ဖြင့် နိုင်ငံတစည်းတလုံးတည်း ဖြစ်သည့်ကာလအ ချို့ရှိခဲ့သည်။ ယင်းမှာ အများပြောလေ့ရှိကြသည့် အနော်ရထာ၊ ဘုရင့်နောင်၊ အလောင်းမင်းတရား လက်ထက်များနှင့် ၁၉၄၈ ခုနှစ် နောက်ကာလ များ ပင်ဖြစ်သည်။ ယင်းကာလများအပတွင် ကျွန်ုပ်သ ကြီးသို့ လူမျိုးအလိုက် နိုင်ငံကလေးများ အနှံ့အပြား တည်ရှိခဲ့သည်။ အချို့ကည်းပေါ်လာလိုက်၊ ပျောက် သွားလိုက်ပင်၊ ထိုနိုင်ငံကလေးများတွင် အဓိကအား ဖြင့် ဘိုးဘွားရင်း၏ လူမျိုးက အုပ်ချုပ်စိုးမိုးအောက် ရှိ အခြားသော လူမျိုးမှန်သမျှ အပါအဝင် လူမျိုးကြီး ဝါဒ ကျွန်ုပ်တို့ကာ နိုင်စားသည်ချည်း ဖြစ်သည် ။ ခြွင်းချက် မရှိပေ။

နိုင်ငံတော် တစည်းတလုံးတဲ ရှိခဲ့သည် ဟု အထက်တွင်ဖော်ပြခဲ့သော ကာလ ၄ ခုအ နက် ပထမ သုံးခုမှာ ပဒေသရာဇ် အားဖြင့် သမိုင်းနောက် ပြန်ငြင်း တူညီသည်ဟုဆိုရပေမည်။ သူနှင့်သူ့ကို အခြေပြုပြီး တည်ထောင်ခဲ့သော နိုင်ငံတော်များ ဖြစ်သည်။ တိုင်းနိုင်းတခု (လူမျိုးတမျိုး) က အခြား သော တိုင်းနိုင်း (လူမျိုး) များအား စစ်ပြုသိမ်းပိုက် ပြီး စုစည်းတည်ထောင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ပဒေသရာဇ် နိုင်ငံ နိုင်ငံများ၏ အစိတ်အပိုင်းအချို့ကို သိမ်း သွင်း အုပ်ချုပ်နိုင်ခဲ့သည်များပင် ရှိခဲ့ဖူးသည်။

သို့သော် အဆိုပါ နိုင်ငံတော်များ မှာ မည်သို့မျှ အထိ တည်တံ့ ခိုင်မြဲ ခဲ့ပါသနည်း။ သက် ဆိုင်ရာ အမျိုးသားများ၏ သဘောမပါပဲ၊ လူမျိုးရေး တန်းတူမှုမရှိပဲ၊ လက်နက်အင်အားဖြင့် အဓမ္မ စု စည်းထားသော "နိုင်ငံတော်" များမှာကာလ တို ကလေးအတွင်း၌ ပြိုကွဲကျန်ရသည်မဟုတ်ပါလော။ အနှစ် ၁၀၀ တည်တံ့သည်ဟူ၍ပင်မရှိ။

သည့်နောက်တွင်တော့ ၁၉၄၇ ခုနှ စ် တွင် ပင်လုံစာချုပ်ဖြင့် ပေါ်ပေါက်လာသောပြည်

တောင်ဂူ။ ဤပြည်ထောင်စုဖြစ်ပေါ်လာပုံ ပုံလည်း သမိုင်းနောက်ခံနှင့် ခွဲခြားပြီး စဉ်းစားသုံးသပ် ၍ မဖြစ်ပေ။ ယခင်က ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမားတို့အုပ်စိုးမှု ရှိနေသေးသည်။ သည့်အချိန်က နယ်ချဲ့သမား လက်အောက်မှ လွတ်မြောက်ရန် အမျိုးသားအားလုံး စည်းလုံးညီညွတ်စွာ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ကြသည်။ ရှေ့တွင်လည်း လုံးဝလွတ်လပ်ရေးမှအစ နိုင် ငံတော် တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေး စသည်တို့အတွက် အလားတူ စည်းလုံးညီညွတ်မှု မြဲ စဲမည်ဆိုသည့် လက်တွေ့အခြေအနေကို ပြဌာန်းချက်များ အခိုင်အမာ တည်ရှိနေသည်။ ယင်းသို့ သောအခြေအနေအောက်တွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ ကိုယ်စားလှယ်များသည် ဒီမိုကရေစီကျကျ ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးပြီး ထိုက်သင့်သော အခွင့်အရေး -မျှယူကာ ပြည်ထောင်စုအတွက် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေတချက်ကို ရေးဆွဲအတည်ပြုခဲ့ ကြခြင်းဖြစ်သည်။ တက်တပ်တတပ် ပါတီတခု၏ဆန္ဒတခုတည်းဖြင့် ရေးဆွဲအတည်ပြုခဲ့ခြင်း မဟုတ်ချေ။ - ထို့အတူ အမျိုးသားခေါင်းဆောင် ပြည်သူလူထုကြီး အပေါ် ဂါပါတီ၊ စစ်တပ်တတပ် အာဏာရှင်စနစ်ကျင့်သုံးသည့် မည်သို့သောအဖွဲ့အစည်းကမျှလည်း - တည်တံ့ခိုင်မာသော ပြည်ထောင်စုတရပ်ကိုတည်ဆောက်နိုင် ထိမ်းသိမ်းနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

မဆလ တပါတီ အာဏာရှင်စနစ်ကရေးဆွဲအတည်ပြုခဲ့သော ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတို့သည်ကို ပဲကြည့်ပါ။ လူထုထိုင် နှုန်း ၉၀ ကျော်မျှ သောမဲများဖြင့် အတည်ပြုထားခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ စစ်အုပ်စုက ယင်းဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေဖြင့် ပြည်ထောင်စုကြီးကို ထိန်းသိမ်းလာ ခဲ့သည့် ၁၄ နှစ်ကာလအတွင်း လူထုမကျေနပ်မှု ဆိုကြမှုများ တောက်လျှောက်ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။ ၁၉၈၈ ခုနှစ်တွင် အထွဋ်အထိပ် သို့ရောက်လာသည်။ - နောက်ဆုံးတွင် စစ်အုပ်စုကိုယ်တိုင် မခံသော သားဖြစ်သည့် ငြိမ်/ပိ စစ်အစိုးရကပင် ထိုဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို ဖျက်သိမ်းပြီး အာဏာသိမ်း ခဲ့သည်။ အဆိုပါ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေကို အ ထိနိုက် မခံနိုင်ပါဘူး၊ မပြင်ဆင်နိုင်ပါဘူး။ (၁၉၈၈ ဇခု ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးပွဲများတွင် မဆလစစ်အစိုးရ၏ပြောကြားချက်) ဟု အာလျှောက်လုံးတင်းတင်းမာမာပြောဆိုခဲ့သည့် ကျွန်စစ်အုပ်စုက ပြင်ဆက်ဖြင့်ရေးပြီးခြေထောက်ဖြင့် ပြန်ဖျက်ရုံမ က ယခုအခါ၌ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ မရှိဘဲနှင့်နိုင် ငံကို စစ်အုပ်ချုပ်ရေးဖြင့် အုပ်ချုပ်နေသည် မဟုတ် ပါပါလော။

အခြေခံဥပဒေကိုဖျက်သိမ်းပြီးအာ ဏာသိမ်း၊ အခြေခံဥပဒေ မရှိပဲ ၁၁ နှစ်ကျော်အုပ်ချုပ်၊ ထို့နောက် ကိုယ့်ပါတီတဲ့ ရေးဆွဲအတည်ပြုရောက်ပြီး သမ္မတအာဏာ သိမ်းပြီး အခြေခံဥပဒေကို ဖျက်သိမ်း၊ ထိုပြင် ဖွဲ့စည်းပုံ မရှိပဲ ၂ နှစ်ခန့်ဆက်လက်အုပ်ချုပ်နေသော ကျွန်စစ်အုပ်စုသည် ယခုသူတို့က မြှင့်ပြီး အာဏာလွှဲပေးရမည် ဆိုသောအခါ၌ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ရေးဆွဲပြီးမှ အာဏာလွှဲပေးမည်ဟု ဆိုနေပြန်သည်။

၂။ တိုင်းရင်းသား စည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး ဟူ၍ ငြိမ်/ပိ စစ်အစိုးရက ပြောနေလေရာ ယနေ့ ဗမာပြည်သည် အမျိုးသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုရှိသော အခြေအနေလား ဟု မေးစရာဖြစ်လာသည် နိုင်ငံ တနံ့တလျားတွင် ပြည်တွင်းစစ်ဖြစ်ပွားနေပြီး လူမျိုးစုတိုင်း လိုလိုက လက်နက်ကိုင်ပုန်ကန်နေ ကြသည့် ကျွန်အခြေအနေမှာ စစ်အုပ်စုက ထိန်းသိမ်းအားလိုသော အခြေအနေပေလော။

ဗမာပြည်သမိုင်းတွင် မကြုံဘူးသော အမျိုးသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု ပျက်ပြားနေရခြင်းသည် မည်သည့်အချိန်၊ မည်သည့်သော အခြေအနေအောက်တွင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရသနည်း။

ပထမ ဦးဆုံးသော အမျိုးသား စည်းလုံးညီညွတ်မှု ပျက်ပြားခြင်းမှာ ၁၉၄၇ ခုနှစ်တွင်ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က အစိုးရနှင့် ဖဆပလအဖွဲ့ကဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ အပါအဝင် နိုင်ငံရေးပါတီများအား ဒီမိုကရေစီအခွင့်အရေးများပိတ်ပင်ခြင်း၊ ထိုမှတဆင့်တက်ပြီး အကြမ်းဖက် ဖိနှိပ်ခြင်းတို့ကြောင့် ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ၊ ကရင်အမျိုးသားအ ဖွဲ့အစည်း၊ အလံနီပါတီ၊ ပြည်သူ့ရဲဘော်ပါတီ၊ ပအို့အမျိုးသားအဖွဲ့ စသည်တို့မှာ မလွှဲမရှောင်သာ ပဲလက်နက်ဖြင့် ပြန်လည် ခုခံခဲ့ရသည်။ ပြည်တွင်းစစ်ကြီးစတင်ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။

နောက်တဖန် ၁၉၆၁ ခုနှစ်တဝိုက်တွင် လူမျိုးစုခေါင်းဆောင်များသည် ထိုစဉ်ကတည်က ရှိနေသော ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ နှင့်အညီငှင်းတို့၏ အရေးကိစ္စများကို စဉ်းစားဆွေးနွေးကြသည်။ ၁၉၆၂ ခုနှစ်တွင် တော်ပြီးမြဲ ပြည်သုံးကျော်ညီ

တာခဲ့ကြီး ကျင်းပကြသည်။ ကျွန်ုပ်သည်အားလုံးတို့မှာ ဒီမိုကရေစီတောင်အာရှ၌ ခိုင်ရေးပါဒီများ နှင့် သောင်းစာသာရာများ၏ မျက်စိအောက်တွင်ရှုပ်ရှား ဆောင်ရွက်ကြခြင်းဖြစ်သည်။ အများဥပဒေနှင့်ဖြစ်ရှုန်း သည်ဟူ၍ ဘာမျှမရှိ။ သို့သော် ၂နှစ်ကျော်ကြာ မျှ ကိမ်ဆောင့်အစိုးရ အဖြစ်ဖြင့် အာဏာခံအားပုဘကို ခံတွင်းတွေ့နေသော ခမ်းအုပ်စုသည် ကျွန်ုပ်ဒီမိုကရေ စီကို ချင့်မပြန်နိုင်ခဲ့ချေ။ သို့ဖြင့် သူတို့၏ အရိုးရှဲ့ နေ သော ဗမာလူမျိုးကြီးဝါဒ ကလည်း ကျွန်ုပ်ချုပ်ရပ်များ ကို ချင့်မပြန်နိုင်ခဲ့ချေ။ သို့ဖြင့် "ပြည်ထောင်စုကြီးပြို ကွဲမည့်အန္တရာယ်မှ ကာယ်တင်ရန်" ဟူဆိုကာ အာ ဏာသိမ်းခဲ့ပြီး ယနေ့အထိ ၂၈ နှစ်ကျော်မျှကာပါ ပြီ စစ်တပ်တာဘ်၏ အာဏာရှင်စနစ်ဖြင့် အုပ်ချုပ် ခဲ့လေတော့သည်။ ထိုအခါတွင် သဘာဝကျစွာ ပ င် မိမိတို့၏လိုအားချက်များကို ဒီမိုကရေစီတောင်အ ကွင်း၌ တောင်းဆိုရသည့်အပြင် ဖမ်းဆီးညှဉ်းပမ်း ခြင်းများ ခံရသော လူမျိုးစု ခေါင်းဆောင်များအနေဖြင့် လက်နက်ကိုင် တော်လှန်သည့်လမ်းကြောင်းကိုသာ လိုက်ခဲ့ကြရသည်။ ကျွန်ုပ်သည်ကား ၁၉၆၁ ခုနှစ်များ အကြောင်းရင်းဖြစ်သည်။

တပင် ၁၉၈၈ ခုနှစ် ပြည်သူ့အုံကြွမှု ကြီး တွင်လည်း မိမိတို့၏ လိုလားချက်များကို ငြိမ်းချမ်း စွာ ဆန္ဒပြတောင်းဆိုခဲ့ကြသည့် လူထုကြီး အား စစ်အစိုးရက ရက်ရက်စက်စက် သတ်ဖြတ်ခဲ့ပြန် သည်။ ဖမ်းဆီး ညှဉ်းပမ်းသည်မှာလည်း အတော် အသောင်းပင်။ ထိုအခါ လက်နက်ကိုင်တော်လှန်သည့် အင်အားသစ်များ တတိယအကြိမ် အလှုံးအရင်းနှင့် ပေါက်ကွဲပေါ်ထွက်ခဲ့ပြန်သည်။

အကယ်တော့ လူမျိုးစုဒေသများ၌ပြည် သူများသည် ယေဘုယျအားဖြင့်ပြောရလျှင် ဗ မာဆန့်ကျင်ရေး စိတ်ဓါတ်မရှိကြချေ။ ဝေးလံရောက် ကျပြီး လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး ခက်ခဲမှုကြောင့် လည်း တဦးနှင့်တဦးတွေ့ဘူး ဆက်ဆံဘူးခြင်းနည်း ပါးလှသည်။ အလွန်ဆုံး ဈေးရောင်းရောက်သည့်အချို့ ကုန် ကူးသွားခြင်းနှင့် ဘာသာရေးအချို့ ဘုရားဖူးသွား ခြင်းလောက်သာရှိသည်။ သို့ဖြင့် တချပ်ခြားအကြောင် းကို အကြောင်းပြုပြီး စစ်အုပ်စုက "ဗမာ့" တပ်မ တော်မှ တပ် အမြောက်အများ ပြည်နယ်များသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြသည်။ နောက်ပိုင်းတွင်ပြည်တွင်း စစ်ကြောင့်မှု ပို၍ရောက်လာကြသည်။ ယင်း တပ် များသည် စိတ်ကျသော ကြေးစားတပ်ဖြစ်သကဲ့သို့ ရ ရိုက်များကို ပေါ်ပြခဲ့ကြသည်။ လုယက်မှု၊ မုဒိမ်း မှု၊ ညှဉ်းပမ်းနှိပ်စက်မှု ... စသည်တို့ဖြင့် အဆင့်ခင် ပညာပေးမှုအတိုင်း ဗမာလူမျိုးကြီးဝါဒကိုလည်း ဖြောင်းဖြကြပြီး နည်းမျိုးပေါင်းစုံဖြင့် ကျင့်သုံး ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ရိုးဖြောင့်သော လူမျိုးစုပြည်သူ အချို့၏ မျက်လုံးထဲတွင်မူ ကျွန်ုပ်ကြေးစားတပ်များ မှာ "ဗမာ"တပ်များဖြစ်နေသည်။ ကာလကြာ ရှည် ကြိမ်ဖန်များလာသောအခါ သူတို့အကြားတွင် ဗ မာဆန့်ကျင်ရေး စိတ်ဓါတ်များ အညှော်ကြ ပြု၍ အမြစ်တွယ်လာတော့သည်။

ကျွန်ုပ်ငြင်းကွယ်သာသော မှတ်ချက်များကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် အမျိုးသား စည်းလုံးညီညွတ် မှု ဆိုသည်ကို ဒီမိုကရေစီ မျိုးနှင့်ဖြစ်စေ၊ အာဏာရှင် စနစ် ကျင့်သုံး၍ဖြစ်စေ၊ လူမျိုးကြီးဝါဒ ကျင့်သုံး ၍ ဖြစ်စေ မည်သို့မျှ မဟာညီသောက်နိုင်ကြောင်းရှင်း ပေသည်။ ထိုအပြင် ကျွန်ုပ်နှိပ်ရေးပေါ်လစီများကို ကျင့် သုံးသည့် ၁၉၆၂ မှ စစ်အစိုးရကဲ့သို့သောသူများက တိုင်းရင်းသား စည်းလုံးညီညွတ်ရေး မပြိုကွဲအော င်လုပ်မည်ဟုဆိုခြင်းမှာလည်း လုံးဝမဖြစ်နိုင်ချေ။

၃။ နိုင်ငံတနိုင်ငံ၏ အချုပ်အခြာအာဏာပိုင် မှုဆိုသည်မှာ မည်သည့်နိုင်ငံ၊ မည်သည့်အခါတွင် မှ လူတဦး သို့မဟုတ် လူတစု၏ ကာလဝါအတွက်ဆောင် ရွက်မှုကြောင့် ရရှိခဲ့ခြင်း သို့မဟုတ် ထိန်းသိမ်းကာ ကွယ် ခဲ့ခြင်း မဟုတ်ချေ။ နိုင်ငံသားအားလုံး သမိုင်းနှင့်ချီပြီး ပုံးပမ်းဆောင်ရွက်မှုကြောင့် ရရှိ ခဲ့ခြင်း၊ ထိန်းသိမ်းကာကွယ်နိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဗမာပြည်၏ သမိုင်းကိုပြန်ကြည့်ပါ။ တိုင်း ပြည်၏ အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင်မှုကို ရယူခဲ့ သူ များစာရင်းတွင် သူရဲကောင်းဘဝ ရောက်ခဲ့ရှိ မှုစဉ်ကိုက် မှတ်ခဲ့သူ အားလုံးကို ကာဉည်းသုံး ရပေမည်။ နှစ် ပေါင်းသော ကျော်ကာလာအတွင်း သကြားနှင့်မျိုးစုံဖြ င့် အသက်သွေး ချွေးများ စတေးကာ တိုက်ပွဲခဲ့ရ သော အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင်မှုဖြစ်သည်။ လူ မျိုးပေါင်းစုံ၊ ရှုအလျှာပေါင်းစုံ၊ နိုင်ငံရေး အင် အားစုပေါင်းစုံတို့ ပါဝင်ခဲ့ကြသည်။ စစ်တပ် တခု တည်းမဟုတ်။

သို့သော် ယခုအခါတွင်မူ ၁၉၆၂ မှစ၍ ရအောင်ရ ထိုးရသည် နိုင်ငံ၏အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင်မှု ကို ကာကွယ်ရန်အတွက် ငှင်းတို့ချည်းသာ၊ ပုံးပမ်းနေ သယောင်ယောင် ပြောနေကြသည်။ အကယ်တော့

စစ်အုပ်စုသည် ဗမာပြည်သား ပြည်ပအင်အားစုများလက်မှ ကာကွယ်ခဲ့သလော။ သို့မဟုတ်တိုးအပ်ခဲ့သလော ဆသချာစစ်ဆေးကြည့်သင့်ပေသည်၊ စစ်အုပ်စုအနေဖြင့် သူတို့အာဏာသက်တမ်း ၂၈ နှစ်ကျော်အတွင်း တိုင်းပြည်အား ပြည်ပအပေါ် မှီခိုမှုမှ ကင်းလွတ်အောင်လုပ်ခဲ့ပါသလား၊ သို့တည်းမဟုတ် ပြည်ပအကူအညီနှင့် ချေးငွေများအောက်ဝင်သို့ ကျုံးလုံးကျွားကျွား ထွန်းပုံခဲ့သလား။ သူတို့အာဏာသိမ်းကာစ ၁၉၆၂ ခုနှစ်အတိုင်း မြည်၏ ပြည်ပကြွေးမြီ ကျပ် ၃၈-၄၉ ကုဋေရှိခဲ့ပြီး ယခုနှစ်အခါ၌ တရားဝင်ငွေကြေးလဲလှယ်နှုန်းအရ တွက်ချက်လျှင် ပြည်ပကြွေးမြီကျပ်ကုဋေ ၄၀၀၀ ကျော်မျှဖြစ်နေသည်။ အဆ ၁၀၀ မျှတိုးများခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ကမ္ဘာ့ဘဏ်ရဲ့ဆုံး နိုင်ငံစာရင်းဝင်သွားခြင်းကြောင့်လည်း ဗမာပြည်မှာပြည်ပနိုင်ငံကြီးများက "သနားပါမှ ကယ်မပါမှ" ဆိုတဲ့အဆင့်သို့ ကျရောက်သွားရသည်။

ကျွန်ုပ်သည်နှင့်တသက်တည်း စစ်အုပ်စု၏ နိုင်ငံခြားရေးပေါ်လစီမှာ အညွန့်ကုံးသထက် အညွန့်တုံးလာသည်။ နိုင်ငံတကာရေးရာများ တွင်လည်း ဘူးပဲ့ကိစ္စများမှအပ မည်သည့်ကိစ္စမျှ တွင်မှ သက်ဆက်မြက်မြက် မပြောမဆိုဝံ့တော့။

ထို့ပြင် ကျွ ၂၈ နှစ်တာကာလအတွင်း (ယခုနေ့အထိ) စစ်အုပ်စုသည် ပြည်ပနိုင်ငံများ(အထူးသဖြင့် နယ်ချဲ့အရင်းရှင် နိုင်ငံများ) နှင့်ဆက်ဆံရာမှာ သော စီးပွားရေး လုပ်ငန်းများတွင် ဗမာပြည်ဘက်မှ အကြီးဆုံး ပျယ်ယွင်းမှု၊ အရေးကြီးဆုံးအခန်းက ကူ ဆောင်ရွက်သူအဖြစ်ပါဝင်ခဲ့သည်။ သူတို့သက်တန်း တလျှောက်တွင် ပက်ဝေခံအပုပ်ကိုတဦးတည်း မူပိုင်ကဲ့သို့ကိုယ်ယူထားခဲ့သည်။ ယခုနောက်ပိုင်း တခါးဖွင့်ပေါ်လစီ ကျင့်သုံးသည် ဆိုသောအခါ၌လည်း "မြန်မာ့စီးပွားရေးဦးပိုင် ကော်ပိုရေးရှင်း" ဟု စစ်ဘားနှုန်း ဆောင်ရွက်ပေါ်သည် အနိမ့်ဆုံး သူတို့ပိုင်ဆိုင်သည့်သော အဖွဲ့အစည်းဖြစ်ရန် လုံးပမ်းကျက်ရှိသည်။

ကျွန်ုပ်စစ်အုပ်စုကသာ သူတို့အစဉ်အလာအတိုင်း နိုင်ငံ၏အချုပ်အခြာအာဏာကိုဆက်လက် ပိုင်းသိမ်းသွားမည်ဆိုပါက ဖြီးခဲ့သည့် ၂၈ နှစ်ကျော်ကာလအတွင်းက အချုပ်အခြာအာဏာပိုင်မှု မျိုးပဲဖြစ်နေလိမ့်မည်သာ။

၄။ ပြန်ချုပ်ကိုက်လျှင် စစ်အုပ်စု ကိုယ်တား ငြိမ်/ပိစစ်အခိုးရပြောနေသည့် "နိုင်ငံသာ ၁၀ နှစ်အရေးသုံးပါ" ဆိုသည်မှာ ပြည်တွင်း၌

- ဒီမိုကရေစီမှ (တပါတီ၊ ပစ်ဆယ်တာကာပ်၏အာဏာရှင် ၈ နှစ်ကသည်း မရှိမှ)

- ငြိမ်းချမ်း ရေးရှိမှ

လူမျိုးပေါင်းစုံ ပြည်သူလူထုဘာရုပ်လုံး၏ ညီညွတ်သော လုံးပမ်းမှုဖြင့်တည်ဆောက်နိုင်ကြောင်း အသေအချာမြင်တွေ့နေကြရပေသည်။ ဗမာပြည်သည် အမျိုးသားလူနည်းစုဦးရေအကွန်များသော နိုင်ငံတခုဖြစ်သည်။ အမျိုးအစားအားဖြင့်များ သကို အရေအတွက်အားဖြင့်လည်း တူးထူးခြားခြားများသည်။ ထို့ကြောင့် တိုင်းပြည်၏အရေးကြီးသော ခေါင်းကျသောပြဿနာများကို အမျိုးသားအားလုံးတန်းတူညီညွတ်စွာဖြင့် ညှိနှိုင်းအဖြေရှာမှသာ အရာရောက်နိုင်ပေသည်။

သို့သော် ငြိမ်ပိစစ်အခိုးရကမူကျွ အရေးကိစ္စကြီးများမှာ ၎င်းတို့စစ်တပ် တဦးတည်းတွင်သာ တာဝန်ရှိသလိုလို၊ တာဝန်ယူထားရသလိုလိုပြောဆိုနေသည်။ ပြောဆိုသည်မှ "ကျွန်ုပ်အရေးသုံးပါးကို နည်းနည်းမှအလိုပါ၊ မခံဘူး။ ထိပါးသော မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်၊ မည်သည့်အဖွဲ့အစည်းကိုမျှ ကျွန်ုပ်ရနေမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ကက ခုနှစ်အခြေအနေမျိုးကို မည်သည့်အချိန်၊ မည်သည့်အခါမျှ ထပ်မံ ဖြစ်မခံနိုင်ဘူး" ဟုသာဖြင့် မောက်မာသည်။ မည်သည့်အချိန်မည်သည့်အခါမျှ ဆိုသည့်အတိုင်း အာဏာမှာ နောက်အဆိုးရအသက်ဆက် ဘတိကျွမ်း ဖြဲနေလေသလား။ ကျွန်ုပ်သည်တက် မြွေခင်ကျ သော ခြိမ်းခြောက်မှုမျိုး ရှိခိုင်ပါသေးသလော။ ပြည်သူတရပ်လုံးနှင့် နိုင်ငံရေးအင်အားစုများအား ဖုံးကိုခြိမ်းခြောက်နေခြင်းပင်။

ပြီးခဲ့သည့် ရွေးကောက်ပွဲ၏ အနိုင်အရှုံးရလာဒ်သည် စစ်အစိုးရအား အကြီးအကျယ် အကြပ်ရိုက်သွားစေကြောင်း နိုင်ငံရေးအကဲခတ်ပညာရှင်တိုင်း သိနေကြသည်။ ထို့ပြင် ပြည်သူလူထုကြီးနှင့် စစ်အုပ်စုတို့အကြားမှာမှင့်ဟသွားသည်ကိုပြတ်ပြတ်သားသား ပြင်းပြင်းထန်ထန် တည်ဆဲဖြစ်ခဲ့ကြောင်းကိုလည်း တစည အကြီးအကျယ် ရှုံးနိမ့်ခြင်းက ပြသနေသည်။

သို့ကြောင့်မို့ စစ်အုပ်စု၏ များအကြံအစည်တခုဖြစ်သော ရွေးကောက်ပွဲပြီးသည့်နောက်တွင် နိုင်ငံရေးပါတီများအကြား မဲနှင့်အမတ်နေရာ

၄

ဝေဠုပြားရေခြင်းဖြင့် ပြောက်ကျားအတွင်းအလှုပ်ရှုတ်နေစေမည်ဖြစ်သည့် ဗိုက်ကျူးမှာ ပျက်ပြားသွားပေပြီ။ ကျွန်ုပ်အနေအထားကောက်ကျွင် ငှင်းဝင့်သည့်အခြားသောအစီအမံ၊ အကြံအစည်များပေါ်ထွက် ရန်ခေါင်းချင်းရိုက်နေကြမည်မှာ သေချာသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ပြုလုပ်ရန်အ ကြံ အချိန်ဆွဲသည့်အနေဖြင့် ရွေးကောက်ပွဲအနိုင်ရရှိမှုများကို အကျွယ်တကျမြန်မြန်သန်အန် ကြေငြာနိုင်ပါရက်နှင့် ရက်သတ္တသုံးပါတ်မျှအချိန်ယူပြီးထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။

ထိုသို့ တဖက်မှအချိန်ဆွဲပြီးတဖက်ကကြင်ဆင်ကြံကြံနေသည့်ကာလအတွင်း ယခုကဲ့သို့ "ဖိုးအရေးအခင်းပါးဖြင့် မြည်တူညာတူနှင့် အတိုက်အခံနိုင်ငံရေးအင်အားစုများကို ဖြိမ်းခြောက်နေသည်မှာအကြောင်းမဲ့ မဖြစ်နိုင်ချေ။ တိုက်ဆိုင်မှု ပို၍ မဖြစ်နိုင်ချေ။

ကျွန်ုပ်သည်းရုပ်ကိုအကြောင်းပြုရမည်ဆိုလျှင်မြို့ အာဏာကို ဖက်တွယ်မထားပေဘူးလား ....။ လူထုအများအပြားကာမဲ့ဖြင့် ကိုယ်စားလှယ်အများစုမဲ့ပြီး နိုင်ငံရေးဖြေရှင်းမှုကြီးမလုပ်ပေဘူးလား။ ပြီးခဲ့သည့်အာဏာသိမ်းမှုများတွင်ရှု အသားကုအကြောင်းပြချက်များဖြင့် " မတော်သဘာသမြင့် " လုပ်ခဲ့ကြသည်ချည်းဖြစ်သည်။

ချိုးပြီး နေ့လုပ်ငန်းတာဝန်များကိုပိုမိုရဲဝံစွာ
အမှတ်ကြပါစို့ ။ ကျွန်ုပ်တို့ လုပ်ငန်း ၏
အခြေခံမှာလူထုအကျိုး [illegible] တားအာ
ကျိုးစီးပွားများ
နှင့် နိုင်ငံဖြစ်ပေါ်
တိုးပွားမှုအာ
တွက် မျက်
မှောက်လိုအပ်
ချက်များကိုမှန်
မှန်ကန်ကန်
တွက်ဆနိုင်ရန်ဖြစ်
သည် ။ အစိုးရပြုလုပ်
ချရေးနှင့် တော်
လှန်သောအ
စိုးရအရပ်က တိုင်းပြုပြည်
ပြုလွှတ်တော်တရပ် -
(Constituent Assembly) ခေါ်ယူကျင်းပရေး
တို့ တော် - [illegible]

[illegible] သွေးထွက်သံယိုဖြစ်သော အ
သေအကြေတိုက်ပွဲကြီးသို့ ဦး
တည်လာနေကြောင်း လူ
ထုတွေ့ သိပါစေ ။ လူထု
များအကြားသေမှာ
မကြောက်သော
စိတ် ဓါတ်
အနှံ့အပြားဖြစ်
ပေါ်ပြီး -
အောင်ပွဲအတွက်
အာမခံချက်
ဖြစ်ပါစေ ။ ရန်သူ
အပေါ်တိုးစစ်
ဆင်နွှဲသည့် မြို့အား
ပါရမည် ။ လူထုဦးအတွက်
ကြွေးကြော်သံသည် တိုးစစ်ဖြစ်ရမည် ။
[illegible] မဖြစ်ရပေ ။ ၄င်းတို့၏ [illegible] ဝန်
မှာ ရန်သူကို မညှာမတာ သတ်သင်ရေးဖြစ်သည် ။
[illegible]

မော်စကိုအုံကြွမှု

၏

သင်ခန်းစာများ –

— စာတည်းအဖွဲ့ရဲ့အမှာ —

- အကောင်းဆုံး (ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်း) ဖြစ်ဖို့ မျှော်မှန်းထားတာနဲ့တချိန်တည်းမှာ အဆိုးဆုံး (အကြမ်းဖက်ရမှု) အတွက်လဲ ပြင်ရမဲ့အချိန်ရောက်နေပြီး ။
- ဘာတွေပြင်ရမလဲ ? အခုဖေါ်ပြလိုက်တဲ့ ဘာသာပြန်ဆောင်းပါးက ဘာတွေပြင်ရမယ်ဆိုတာကို စဉ်းစားနိုင်ဖို့ အချက်အလက်တွေပေးပါ လိမ့်မယ် ။

• လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း ၈၀ ကျော်က ရုရှားပြည်မှာဖြစ်ခဲ့တဲ့ လူထုအုံကြွမှုရဲ့ သင်ခန်းစာဖြစ်လေတော့ အားလုံးကို ပုံသေကားချ ကူးယူအသုံး ပြုလို့တော့ မဖြစ်ပါဘူး ။ ဒါပေမဲ့ အခြေခံ သင်ခန်းစာတွေကတော့ မှန်ကန်ဆဲ ရှင်သန်ဆဲဖြစ်ပါတယ် ။

ဗွီအုပ်

မော်စကိုအုံကြွမှု ၏ သမိုင်းနေရာများ

<u>၁၉၇၅ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ၏ မော်စကို</u>

(မော်စကို ၁၉၀၅ ခုဟူသောစာအုပ်အားပုံနှိပ် ထုတ်ဝေခြင်းမှာ အချိန်အခါနှင့်ကိုက်ညီလှ ပေသည်။ ဒီဇင်ဘာ အုံကြွမှု၏ သမိုင်းစာမျက်နှာများ ကို ထုတ်ဖော်ရန်မှာ အလုပ်သမားပါတီ၏ မပြတ်မနေ လုပ်ရမည့်တာဝန်ဖြစ်သည်။ သို့သော်ကံဆိုးချင် တော့ ကျွန်ုပ်တို့မှာ ချွမ်းခြောက်သော ကြွက်ချေး အနည်းငယ်ရောနှောထားသည့်သို့ရှိသည်။ မပြည့် စုံသော်လည်း စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းလှသည့် အချက်အလက်များ နောက်ပြီး မေ့ပျောက်ကြည့်ရှု ရ ပောက်အောင် မကြေမှာသပ်ရေးသားသားခြင်း နှင့် မပျော်ကြည့်ရှုရ ပောက်အောင်အပ်ကြောင်း တပ်ပြီးငြိမ်းရွေးကျောကောင်းလှသည့်နိဂုံးချုပ် ချက်များ ......။ကျွန်ုပ်တို့၏ ချုပ်ချက်များနှင့်ပါတ် သက်၍ နောက်တခါ ရှုမှုပြောပါဦးမည်။ လော လောဆယ်မှာတော့ ယခုနေ့ကာလတွင် အပူ အ ပြင်း ရှာဖွေကြရန်ရှိသည့် ခိုင်ခံ့ရေးပြုသမှာ ဆီ အသုံးပြုပြီးကြပါဦး ဆို ။ မော်စကိုပုန်ကန်မှု၏ သင်ခန်းစာများ ဆီသို့ ...။

မော်စကို ဒီဇင်ဘာ လှုပ်ရှားမှု၏အခါ ကာလမှာဘုရင် များ ငြိမ်းချမ်းသော သမိုင်းနောက် မှုနှင့် အသွင်ပြောင်းခြင်းများပြုစိတ်သည်။ အလုပ်သမား တို့ ပြင်းပြသော အားထုတ်မှုကြီးသည် ကျွန်ုပ်တို့ပွဲသမ္မတ မှာတွင် ဘက်ဆယ်ပတ်နှင့်ပါဝင်လှုပ်ရှားကြသည် သို့သော် မော်စကိုမှ ကျွန်ုပ်တို့၏ လှုပ်ရှားမှု က ပင်ကျင် အောက်မေ့ဖွယ် အလေးအနက်သော ပြခြင်း ဖြစ်သည်။ အစွေ့အငွေ့သမိုင်း အဲ သည် မှာ သီးခြားတိုက်ပွဲ၊ အစိတ်အပိုင်းမှိုင်း သော တိုက်ပွဲသမ္မာန်ဓားဖြင့် ဖောက်ထွင်းသွားပေပြီ။ ကျွန်ုပ် ရှားမှုသည် အခြေခံကျပြီး ကားမရှုသောဘက်အားဖြင့် ကျကျနနမြောင်းသော တောင်များကို ချိုးဖောက်ထွက် ပြီး ပိုမိုမြင့်မားသော တိုက်ပွဲသမ္မာန်သစ်ဆီသို့သွားနေ သည် — ပုန်ကန်မှုပင် ။

ဖော်လှန်သော ပါတီအားလုံး၊ မော်စကို သမဂ္ဂအားလုံးတို့သည် သပိတ်ကို ကျော်ကြား၍ ကျွန်ုပ် တို့သည် အုံကြွမှုအဖြစ်သို့ ကျွမ်းသွေးကြီးသွားသည်။ ရမည့်ဆိုခြင်းကို သတိပြုမိခဲ့သော်လည်း သိရှိခဲ့ကြ လေ သည်။ သို့သော် ကာလ တန်းတွင်မူ ကျွန်ုပ်တို့၏ အသစ်မှ မည်သည့်အဖွဲ့အစည်း မျှ မွှတ်သွင်းခြင်း မရှိကြ ချေ။ တိုက်ပွဲ၏ အရေးသပိတ်များ မူးတွဲကောင်းကိုကယ် ကျော်အုံကြွမှုသို့သည်မှာ အလွန်ကျယ်ပြန့်သေးသော ကိစ္စဟု ပြောခဲ့(ဒီဇင်ဘာ ၉ ရက်မှာ တော်မှ ....) သည်။ လမ်းမပေါ်မှ တိုက်ပွဲတွင် ငွေးတို့ချုံးပါ ပါ ကြောင်း၊ သို့မဟုတ် ချုပ်ကိုင်မှုမရှိကြောင်း မြင်သာလှ သည်။ အဖွဲ့အစည်းများ သည် လှုပ်ရှားမှု ကြီးထွား မှုအကို အတော တသသည်တို့နှင့် အပြေးသည်မလိုက်နိုင် ပေ။

သပိတ်မှ အုံကြွမှုသို့ ကြီးထွားရခြင်းမှာ အ ခြေခံအားဖြင့် အောက်တိုဘာနောက်ပိုင်းတွင်ဖြစ်ပေါ် လာသော ပကတိအခြေအနေများ၏ ဖိအား ကြောင့်ဖြစ်သည်။ အထွေထွေသပိတ်ဖြင့် အစိုးရအပေါ် အလစ်အငိုက် မရနိုင်တော့ချေ။ အစိုးရသည် စစ် ရေး အတွက် အသင့်ရှိသော တန်ပြန်တော်လှန်ရေး ကို စည်းရုံးပြီး စည်း ပြီးနေပေပြီ။ အောက်တိုဘာနောက် ပိုင်းရှုပ်ရှားတော်လှန်ရေး၏ အထွေထွေလမ်းကြောင်း နှင့် မော်စကိုမြို့ပြဖြစ်စဉ်များက တွက်ချက်နက်နဲသော

၄

အခုတရုပ်အတွက် အင်မတန်ကောင်းသော သက်သေခံချက်များ ပေါ်ပြူလျက်ရှိသည်။ ယင်းမှာ-တော်လှန်ရေးသည် အားကောင်းပြီး စည်းလုံးမှုရှိသော တန်ပြန်-တော်လှန်ရေးကို ဖြစ်ပေါ်စေခြင်းဖြင့် ရှေ့သို့တိုးတက်သည်။ ခိုင်လုံသည့်မျှ တော်လှန်ရေးသည် ရန်သူအား မှို့မှို့ တောင့်တင်းသောခုခံမှုများ ပြုလုပ်စေပြီး - ထိုသို့ဖြင့် ပိုမိုအားကောင်းသော တိုက်ခိုက်နည်းများကို ပေါ်ထွက်လာစေသည်။

ဒီဇင်ဘာ ၇ ရက်နှင့် ၈ ရက် - ငြိမ်းချမ်းသည့်သပိတ်၊ ငြိမ်းချမ်းသည့်လူထုဆန္ဒပြပွဲများ ။
၈ ရက်နေ့ညနေ - အလူကွာဝါပြတိုက်* ကိုသိမ်းပိုက်မှု
၉ ရက်နေ့မနက် - စတရပ်စနာယာကွက်လပ်၌ လူအုပ်အား သေနတ်ကိုင်မြင်းတပ်က တိုက်ခိုက်ခြင်းခံရသည်။ ညနေပိုင်း - ဖိုးသားတို့အိမ်အား မျက်သိမ်းခြင်းခံ ရသည်။ ပေါ်သအရှိန်မြင့်တက်လာသည်။ စည်းရုံးမှုမရှိသော လမ်းပေါ်မှလူအုပ်များသည် အလိုအလျောက်ပင် မရဲတရဲဖြင့် ပထမဆုံးသော အတားအဆီးကတုတ်များ ဆောက်လုပ်ကြသည်။

၁၀ ရက်နေ့ - အတားအဆီးကတုတ်များနှင့် လမ်းပေါ်ရှိလူအုပ်များကို အမြောက်ဖြင့်ပစ်ခတ်သည်။ အတားအဆီးကတုတ်များကို တမင်ပို၍ပင် ဆောက်လုပ်ခဲ့ကြသည်။ သီးခြားစီမဟုတ်တော့။ တကယ့်ကို အုံနှင့်ကျင်းနှင့် အများအပြားဖြစ်လာသည်။ လူအားလုံး လမ်းများပေါ်ရောက်နေကြပေပြီ။ မြို့ကြီး၏အချက်အခြာ နေရာမှန်သမျှတွင် အတားအဆီးကတုတ် ပိုက်ကွန်များ ဖြန့်ချထားသည်။ တိုက်ခိုက်ရေးကင်းစိပ်များသည် ရက်ပေါင်းများစွာပင် စစ်တပ်များအား ခေါင်းမာမာဖြင့် ပျောက်ကျားစစ်ဆင်နွှဲကြသည်။ ရန်သူများ ခြောက်လှန့်လက်ပမ်းကျပြီး ဒူဘာဆော့ဗ်** အနေဖြင့် စစ်ကူတောင်းရတော့သည်။ ဒီဇင်ဘာ ၁၅ ရက်နေ့ကျမှသာ အကူအညီတပ်များမှာ ကာကေးတန်းသို့ ကွန်မှ ရောက်ရှိတော့သည်။ ဒီဇင်ဘာ ၁၇ ရက်နေ့တွင် စင်မြိုနော့စ်တပ်ရင်းက အုံကြွမှု၏ နောက်ဆုံးခံကတုတ်ဖြစ်သည့် ပရက်စနျာ ရပ်ကွက်ကို တက်သိမ်းသည်။

သပိတ်နှင့်ဆန္ဒပြပွဲများမှ အဆက်အစပ် မရှိသည့် အတားအဆီးကတုတ်များသို့ အဆက်အစပ်ရှိသည့် အတားအဆီးကတုတ်များမှ ကတုတ်များ အုံနှင့်ကျင်းနှင့် ဆောက်လုပ်လာကြခြင်း ၊ စစ်တပ်ကို လမ်းမများပေါ်တွင် တိုက်ခိုက်ကြခြင်း၊ ပစ္စည်းမဲ့တို့၏ တိုက်ပွဲသည် အဖွဲ့ အစည်းများအပေါ်မှ ကျော်သွားပြီး သပိတ်မှ အုံကြွမှုသို့ ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားသွားသည်ကား ၁၉၀၅ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် ရုရှားတော် လှန်ရေးအနေဖြင့် ရရှိလိုက်သော အကြီးမားဆုံး သမိုင်းအမြတ်ဖြစ်သည်။ ယခင်ကရရှိခဲ့ဘူးသည့် အမြတ်အစွန်းကဲ့သို့ပင် ကြီးမားသောစွန့်လွှတ်မှုများဖြင့်ရင်းနှီးခဲ့ကြရသည်ကား လှုပ်ရှားမှုအား အထွေထွေ နိုင်ငံရေးသပိတ်မှ ပုန်ကြွသော အဆင့်တခုသို့ မြှင့်တင်ခဲ့သည့်နေ့ ပေါက်ပြန်မှ အနေဖြင့် ခုံရာတွင် အလုံးအရင်းများအထိ သို့ရောက်ရှိသွားစေခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် တော်လှန်ရေးအ နေဖြင့်လည်း တိုက်ခိုက်မှုနည်းနာတွင် အလုံးအရင်းများအထိသို့ ရောက်ရှိသွား လုံးဝပါ ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။ တော်လှန်မှုအနေဖြင့် အတားအဆီးကတုတ်များ၊ အိမ်များ နှင့် လူစုဝင်မှုများကို အဆြောက်ဖြင့်ဆွဲသည့်သည်ထက် ပိုလှုပ်ရှားမှုရှိတော့ပေ ။ သို့သော် တော်လှန်ရေးအနေဖြင့် မူဝါဒ တိုက်ခိုက်ရေးတပ်စိပ်များထက် အများကြီးပိုပြီးလုပ်နိုင်သေးသည်။ အတိုင်းအတာအရ နောက်ချိုးမှုအရ အများကြီး အများကြီး ပိုလုပ်နိုင် သေးသည်။ သို့ဖြင့် ဒီဇင်ဘာမှစပြီး တော်လှန်ရေးမှာ ရှေ့သို့ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားလာခဲ့သည်။ တော်လှန်သော အကြပ်အတည်းကာလ၏အခြေခံမှာမူး ကိုကျော်အောင် ကျယ်ပြန့်လာခဲ့သည်။ ဓါးကို တစ်သက်သက်အောင် ရွေးကြရတော့မည်။

တိုက်ပွဲ၏ ပကတိအားအခြေအနေများ ပြောင်းလဲမှုနှင့် သပိတ်မှ အုံကြွမှုသို့ပြောင်းလဲရန် လိုအပ်မှုကို ပစ္စည်းမဲ့လူတန်းစား ကခေါင်းဆောင်များသာက အဘိုင် သတိပြုမိခဲ့ကြသည်။ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထ ရှိသည့်အတိုင်းပင် လက်တွေ့သည် သဘောတရားအရ ရှေ့မှချက်ကျသည်။

---

* အာလူကွာဝါပြတိုက် — မော်စကိုရှိ ပွဲရှာသီကပွဲရုံနှင့် ပန်းခြံတခုဖြစ်ပြီး ၁၉၀၅ ခုနှစ်ခတ်ဘိုင်းတော် လှန်ရေးအစည်းအဝေးများ ကျင်းပရာတွင် ဖြုံဖိပ်ပေး၍သည်။

** အက်ဖ်၊ ဗီ၊ ဒူဘာဆော့ဗ် — ၁၉၀၅ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင်းက လက်နက်ကိုင်ပုန်ကန်မှုကို ချိုးနှိမ် ခဲ့သည့် မော်စကို မြို့တော်ဝန် ဖြစ်သည်။

ငြိမ်းချမ်းသော သပိတ်များနှင့် ဆန္ဒပြပွဲများ သည် အလုပ်သမားများအား မကျေနပ်စေနိုင်တော့ပြီ။ ၎င်းတို့က - ရှေ့ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ ဟုမေးကြသည် နောက်ပြီး ပိုမိုပြတ်သားစွာ လုပ်ရန်တောင်းဆိုကြ သည်။ ရပ်ကွက်များတွင် အတားအဆီးကတုတ် ဝင် များ ပြုလုပ်ရန်ညွှန်ကြားချက်မှာ မြို့လယ်၌ က တုတ်များ ပြုလုပ်ပြီးသည့် အချိန်ကျမှ ဒါများကြီး နောက်ကျပြီးရောက်လာသည်။ အလုပ်သမားများ က အမြောက်အများပင် ခေါက်လုပ်ကြသည်။ သို့ တိုင်အောင် ၎င်းတို့မှာ မကျေနပ်နိုင်ကြသေးပေ။ ရှေ့ဘာဆက်လုပ် ရမည်ကို ၎င်းတို့သိလိုကြသည်။ တကယ်ကြွသော လှုပ်ရှားမှုများကို တောင်းဆိုကြသည် ဒီဇင်ဘာလတွင် ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်တစ်ပရ္စည်းမဲ့များ ၏ ခေါင်းဆောင်များ ဖြစ်သောကျွန်ုပ်တို့သည် တပ်ချု ထားမှုကို အမိန့်ပါဝင်မရှိ ဗိုလ်ချုပ်ထားမှုမရှိသော ဝန် ဦးစီးချုပ်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။ တပ်အများစုမှာ အ လုပ်မရှိပဲ ဖြစ်နေသည်။ ပြတ်သားသော ကွ နိုင် တည် နှင့် လှုပ်ရှားမှုကို အလုပ်သမားထုကြီးက တောင်းဆိုခဲ့သည်။ သို့သော် မရရှိခဲ့ပေ။

ထို့ကြောင့် အချောင်သမားများကဖမ်း ဆုပ်ခဲ့ကြသည့် ပကတိလက်နှင့်အသိ သပိတ်မှောက် ရန်အချိန်မကျသေး၊ သပိတ်တိုက်ပွဲ မဆင်နွှဲခဲ့ကြသင့် ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် "လက်နက်မကိုင်ခဲ့ကြသင့်ဘူး" ဟူသော စကားသည် အမြင်တိုသောအပြောစကားမ ရှိတော့ပြီ။ ကျွန်ုပ်သည်နှင့်ဖြောင့်မြောက် ကျွန်ုပ်တို့ အ နေဖြင့် လက်နက်ကိုပို၍ ပြတ်ပြတ်သားသား၊ အား ပါပါနှင့် သဲသဲမဲမဲကိုင်စွဲခဲ့ကြသင့်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ အနေဖြင့် ငြိမ်းချမ်းသောသပိတ်တွင်သာ တောင် ခံထားရျှ မဖြစ်ကြောင်း၊ မကြောက်မရွံ့ မညှာ သောစစ်ပွဲနှင့် လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲများမှာ ရှောင် လွှဲ၍ မရကြောင်း လူထုကြီးအား ရှင်းပြကြရမည်။ ယခု နောက်ဆုံးမတော့ ကျွန်ုပ်တို့သည် နိုင်ငံရေး သပိတ်များမှာ မလုံလောက်ကြောင်း ပွင့်ပွင့်လင်း လင်း လူသိရှင်ကြား ဝန်ခံကြရတော့မည်။ လူထု များအကြားတွင် လက်နက်ကိုင်ပုန်ကန်ရေးအတွက် အကျယ်ပြန့်ဆုံး လှုံ့ဆော်ကြရမည်။ "ပကာ မ အဆင့်များ" ဆိုတာတွေပြောပြီး ကျွန်ုပ်တို့ မှုံ ဝါးစေရန် သို့မဟုတ် အခြားတနည်းနည်းဖြင့် ဖုံး ကွယ်စေရန် မကြိုးပမ်းသင့်တော့ပြီ။ ပေါ် တွက် လာမည့်တော်လှန်ရေးပြဿနာမှာ မျိုးမြစ်ဖြစ်ရေး အ တွက် မြင့်မြတ်သော အသေအကြေစစ်ပွဲ ဖြစ် သည်ဆိုသောအချက်ကို ဖုံးကွယ်နေလျှင်ကျွန်ုပ် တို့သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုရော ပြည်သူလူထုကို ပါ လိမ်လည်ရာကျပေလိမ့်မည်။

ကျွန်ုပ်သည်မှာ ဒီဇင်ဘာ အဖြစ်အပျက်များ ၏ ပထမသင်ခန်းစာပင်ဖြစ်သည်။ နောက်သင်ခန်းစာ မှာ ဘိုင်ကြွမှု၏လက္ခဏာ၊ သယ်ဆောင်ခဲ့ကြသည့် နည်းနာ၊ ပြည်သူ့တွေဘက်သို့ စစ်တပ်များ ကူး ပြောင်းလာကြသည့်အခြေအနေတို့အကြောင်း ဖြစ် သည်။ ကျွန်ုပ်သည်နှင့်ပါတ်သက်၍ ကျွန်ုပ်တို့ပါ တီ တွင်း၌ လက်ျာဂိုဏ်းတွင် အင်မတန်ဘက် လိုက် သော အမြင်တခုရှိနေသည်။ ၎င်းတို့ကဆော်မှိုင်းစစ် တပ်ကို သွားတိုက်၍မဖြစ်၊ တပ်များကိုယ်တိုင် က တော်လှန်သောတပ်များ ဖြစ်လာရမည်ဟုဆို ကြသည်။ အမှန်ပဲ၊ တော်လှန်ရေးသည် လူထုလက္ခ ဏာမဆောင်ဘူး၊ စစ်တပ်ကိုပင်ဖမ်းယူမ ရိုက် ကူးခတ်ချင် အာဏာလေးသာနက်ထားပြီး ထိုင်နေရန် မလိုတော့ချေ။ စစ်တပ်များအကြားတွင်အလု ပ် လုပ်ကြရမည်။ ကျွန်ုပ်သည်မှာပြောစရာပင်မလို။ သို့ သော်စစ်တပ်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏စည်းရုံးမှုကြောင့် သို့မဟုတ် ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင် သဘောပေါက် နား လည်မှုကြောင့် ကာချက်ထဲနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ဘက်သို့ ပါ လာကြမည်ဟု ယူဆ၍မဖြစ်ပေ။ ကျွန်ုပ်အမြင်မှာ အ ဘယ်မျှ ပုံသေကျကြောင်း၊ အသက်မဲ့ကြောင်း ၊ မော်စကိုဒီဇင်ဘာ ပြသခဲ့ပေပြီ။ အကယ်၍ တ ကယ်ကျတော့ စစ်မှန်သောလူထုအုံကြွမှုတိုင်းတွင် မလွဲမသွေ ပေါ်ပေါက်လေ့ရှိသည့် စစ်တပ်များအ တွင်း တွေဝေယိမ်းယိုင်မှုဆိုသည်မှာ တော်လှန် ရေးတိုက်ပွဲ ပိုမိုပြင်းထန်လာတိုင်း စစ်တပ်များ အတွက် တကယ့် တိုက်ပွဲအဖြစ်သို့ ပြောင်းသွား သည်ချည်းဖြစ်သည်။ မော်စကိုအုံကြွမှုသည် ပေါက်ပြန်မှုနှင့် တော်လှန်ရေးဝါဒီအကြားစစ်တပ် များကိုယ်ဘက်ပါရန် ပြင်းပြင်းထန်ထန်အပြုံး အ ပြုံး တိုက်ပွဲဝင်ကြသည့် ဥပမာတခုပင်ဖြစ်သည်။ ဒူဘာဆော့ဗ် ကိုယ်တိုင်က မော်စကိုမြို့တော ၌ ဒါ၏ တပ်သား ၁၅,၀၀၀ အနက် ၅,၀၀၀ သာ လျှင် စိတ်ချရသည်ဟုပြောခဲ့သည်။ ကျွန်တော်တွေ ဝေ သူများအား အစိုးရသည် အမျိုးမျိုးသော ခွေး ရူး ခွေးဘန်း အစိုင်းဆုံး နည်းလမ်းများဖြင့် ထိန်းချုပ် ခဲ့ကြသည်။ သူတို့ကို မေတ္တာရပ်ခံသည်၊ မြှောက် ပင့်သည်၊ လာဘ်ထိုးသည်၊ နာရီ၊ ဆုငွေစသည် များ ဆုချသည်၊ မော့အာကာအရက်ဖြင့် ယစ်မူးအောင်

လုပ်သည်၊ လိမ်ညာသည် ခြိမ်းခြောက်သည်၊ ထောင် တန်းလျားများသို့ကို မြှန်ပို့ပြီး လက်နက်မြှုတ်သည်။ မယုံကြည်ရဆုံးဟု ထင်မှတ်ရသော စစ်သားများ ကို ကောက်ကျစ် ရက်စက်စွာဖြင့် ဖယ်ရှားပစ်သည်။ ဤမှာဘက်တွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် အစိုးရသက်ရောက် ကျကျနန ရှိကြောင်း ဖြောင့် ဖြောင့်မဒုန်ဝန်ခံခဲ့ရပေ မည်။ အစိုးရက အောင်မြင်စွာဖြုတ်ချသွားသကဲ့သို့ တွေ့ဂဂနေသောကယ်များ အပေါ်တက်တက်ကြွကြွ ရဲရဲရင့်ရင့် တိတိကျကျ ရောက်ရောက်နှင့် သဲသဲမဲမဲ တိုက်ပွဲ ဝင်ရန် ကိုယ်မှာရှိသော အင်အားများကို အသုံးမချ ခဲ့ကြချေ။ ကျွန်ုပ်ကိုသည် ကပ်တွင်းလှုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်ဆောက်ရွက်ပြီး ရှောက် စစ်တပ်ကို အတွေးအ ခေါ်အရ "ကိုယ့်ဘက်ပါလာအောင်" ဆောက်ဘဲမပို့ အားထုတ်သွားမည်။ သို့သော် အုံကြွမှုကြီး လက်ရှိ အချိန်အခါတွင် စစ်တပ်အား ခွဲထုတ်ပစ်ရာသည်၊ ကိုက်ခိုက်ရမည် ဆိုသောအချက်ကို မေ့ပစ် လိုက် ပါက ကျွန်ုပ်တို့မှာ သနားစရာကောင်းသောလူနုံ လူအ များသာ ဖြစ်သွားပေလိမ့်မည်။

ဒီဇင်ဘာ ရက်များအတွင်းက စစ်တပ်များ အားအကြွေးအခေါ်ရ "ကိုယ့်ဘက်ပါလာ အောင် လုပ်ရေး" ဆိုသည်နှင့် ပါတ်သက်ပြီး ပန္နည်းမဲ့လူ တန်းစားက ကျွန်ုပ်တို့အား အင်မတန်ကောင်း မွန်သော သင်ခန်းစာများ ပေးခဲ့သည်။ ဥပမာ ကာခွအမြဲနေဖြင့် ခိုဂျင် ဒီဇင်ဘာ ၈ ရက်နေ့ကလော ရှပ်ရှ်နာယာ လမ်းကွက်တွင် ကော့ဆက်တပ်များ အား လူစုကြီးက ဝိုင်းလိုက်သောအခါ ၄င်း တို့ နှင့် ဝင်ရောက်ပြီးမီးခွေမွဲကာ နောက်ပြန်လှည့်- သွားရန် ပြောင်းဖွဲ့ခဲ့သည်။ နောက်တခု- ဒီဇင်ဘာ ၁၀ ရက်နေ့က ပရက်စနာရပ်ကွက်တွင် အရေးအ တွက် တသောင်းခန့် ရှိသည့် လူအုပ်ကြီးထဲမှအလံ ကိုင်လာကိုကိုင်ဆောင်ထားသော အလုပ်သမား မိန်းကလေး ၂ဦးသည် "ကျွမ်တို့ကိုသတ်ပစ်လိုက်၊ အသက်ရှင်ရက်နဲ့တော့ ဒီအလံနိုကိုမအပ်ဘူး" ဟု အော်ပြောပြီး ကော့ဆက် မြင်းတပ်သားများ အံ့ ပြောင်သွားသည်။ ကော့ဆက်များလဲစိတ်ခါတ် ကျသွားပြီး လူအုပ်ကြီးက "ကော့ဆက်တွေ ကျွန်ုပ် မပါစေ" ဟုကြွေးကြော်နေသည့်အကြား မှာ- နောက်ပြန် လှည့်သွားကြတော့သည်။ ကျကဲ့သို့သော သတ္တိနှင့် သူ့ခဲ့ကောင်းတိတ်ခါတ်မှာ ပန္နည်းမဲ့ လူ တန်းစား၏ ဦးနှောက်ထဲတွင် အမြဲပင်ရှိနေစေရ မည်။

သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့တွေ့ အားသောတရက် နောက်တွင် ကျန်ရစ်သည့် ဥပမာများအောက် ပါ အတိုင်း ရှိသေးသည်။ ဒီဇင်ဘာ ၉ ရက်နေ့တွင် စစ် သားများသည် ဘိုလ်ရှာယာဆာပူဒေါင်စကာယာ လမ်းမကြီးအား မာဆဲလက်စ် * သီချင်းကိုဆိုဆို ပြီး သူပုန်များနှင့်ပူးပေါင်းရန်ချီတက်လာကြသည်။ အလုပ်သမားများက သူတို့ကိုကြိုဆိုရန် ကိုယ်စား လှယ်များလွှတ်ကြသည်။ မာလာခေါ်ဗ် ** သည် သူကိုယ်တိုင်မြင်းကို ကဟုန်စိုင်းစီးပြီး တိုက်ခဲ့သော များကဲ့သွားခဲ့သည်။ အလုပ်သမားများနောက်ကျ သွားပြီး မာလာခေါ်ဗ်က အရင်ရောက်သွားသည်။ သူသည် စိတ်လှုပ်ရှားမှုမှာ မိန့်ခွန်းတခု ကို ပြောကြားပြီး သေနတ်ကိုင် မြင်းတပ်များဖြင့် ဝိုင်း လိုက်ကာ စစ်တန်းလျားများဆီသို့ ပြန်ခေါ် ပစ် ထားလိုက်သည်။ စစ်သားများဆီသို့ မာလာခေါ်ဗ် က ရောက်သွားပြီး ကျွန်ုပ်တို့က ရောက်အောင်မ တတ်ကယ်တော့ နှစ်ရက်အတွင်း ကျွန်ုပ်တို့ရှိရော ချက်အရ စစ်သားပေါင်း ၁၅၀၀၀ မျှနိုးထလာ ခဲ့သည်။ သူကိုတကွေ့ကိုစည်းရုံးပြီး လမ်းပေါ် ထွက်လာစေခဲ့သင့်သည်။ ထိုသို့လုပ်ရန်ဖြစ်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ မာလာခေါ်ဗ်သည် စစ်သားများကို သေနတ်ကိုင်မြင်းတပ်များနှင့် တိုက်နိုင်ခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ကမူ မာလာခေါ်ဗ်တို့အား ဗုံးသမားများ ဖြင့် မတိုက်နိုင်ခဲ့ချေ။ ကျွန်ုပ်တို့ထိုသို့ မလုပ်နိုင်ခဲ့သည် လုပ်လည်းလုပ်ခဲ့သင့်သည်။ နောက်ပြီးကြာမြင့်စွာ ကတဲကပင် ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်သတင်းစာ (အရှေ့က ရာဟောင်း) က ကျွန်ုပ်တို့အား အုံကြွမှုတခုတွင် ငြ နယ်ဘက်အရာရှိကြီးများနှင့် စစ်အရာရှိကြီးများ ကို အညှာအတာကင်းစွာ သုတ်သင်ရန်မှာကျွန်ုပ် တို့၏တာဝန်ပင်ဖြစ်သည်ဟု ထောက်ပြခဲ့ဘူးသည်။ ဘိုလ်ရှာယာ ဆာပူဒေါ့စကာယာ လမ်းမပေါ်တွင်

* မာဆဲလက်စ် သီချင်းမှာ ပြင်သစ်ဓနရှင်တော်လှန်ရေးတုန်းက ပြင်သစ်တပ်သားများ သီဆိုခဲ့သောသီ ချင်းဖြစ်သည်။ နောင်တွင် ပြင်သစ်နိုင်ငံတော် သီချင်းဖြစ်လာသည်။ (ဘာသာပြန်သူ)

* * မာလာခေါ်ဗ် မှာ ၁၉၀၅ ခု ဒီဇင်ဘာလ မော်စကို ပုန်ကန်မှု ကာလတုံးက မော်စကိုဒေသ ဒု တပ်မှူးဖြစ်သည်။

ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်တို့၏ အဓိကလက္ခဏာများ အကျိုးနှင့်စပ်ဆက်၍ ကြီးကျယ်သော ဂရုစိုက်စရာ တန်းကျား များတွင် တပ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ အာဏာဘော်ရှိဝလ မ် တပ်ရင်းအား "ခေါ်တွက်" ရန်အလုပ်သမား များက ကြိုးစားသောအခါ၊ အာဏာဖိနှိပ်ရေးအဖွဲ့ရှိအင်ဂျင်နီယာတပ်ဖွဲ့သို့ ကိုယ်စားလှယ်များစေလွှတ်သည့်အခါ မော်စကိုသို့လာနေသောရေတပ်စခေါ်၊ အမြောက်တပ် ပြန်လှည့်သွားသည့်အခါ၊ ခိုလ်မာမှာ အင်ဂျင်နီယာတပ်ဖွဲ့ လက်နက်ဖြုတ်ခံရသည်။ အခါ စသည် စသည် တို့တွင်လည်း အလားတူပင် ဖြစ်သည်။ အုံကြွမှုစတင်သောအခါ ကျွန်ုပ်တို့သည် တွေ့ဝေနေသော တပ်များအတွက် တိုက်ပွဲတာဝန်ကို မထမ်းဆောင်နိုင်ကြောင်း ပြသခဲ့သည်။

ဤစာအုပ် အရေးအခင်းသည် အလျှောင်သမားများ မေ့လျော့နေသော မာ့က်စ်၏ နက်ရှိုင်းသော မှာကြားချက်တစ်ရပ်ကို အတည်ပြုခဲ့သည်။ ထိုအဆိုမှာ ပုန်ကန်မှုဆိုသည်မှာ အနုပညာတစ်ရပ် ဖြစ်သည်။ ၎င်းအနုပညာရပ်၏ အဓိကဥပဒေသမှာ အလွန်ရဲရင့်ပြီး မပယ်မဖျက်နိုင်သော သန္နိဋ္ဌာန် ရှိသော ထိုးစစ် ကိုဆင်နွှဲရမည် ဟူ၍ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ၎င်းအမှန်တရားကို အသေအချာ မ ယူပ်ကိုင်မိသေးချေ။ ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင်လည်း လုံလောက်လောက် နားမလည်သကဲ့သို့ လူထုကြီးအား လည်း ဤသို့ ဖြစ်ဖြစ်တိုင်း တိုက်ဆင်ရမည်ဟူသော ၎င်း အနုပညာရပ်ကို သင်မပေးရသေးပေ။ ၎င်းသည် အတွက် ကျွန်ုပ်တို့ရှိသမျှ ခွန်အားကိုအသုံးပြုရမည်။ နိုင်ငံရေးကြွေးကြော်သံ ပြသသနာတွင် ဘ ဖက်ဖက်၌ ရပ်တည်ရုံဖြင့် မလုံလောက်ချေ။ လက် နက်ကိုင်ပုန်ကန်မှုပြဿနာတွင်လည်း တဖက် ဖက်၌ရပ်တည်ရပေမည်။ ၎င်းသည်ကို ဆန့်ကျင် သော ၎င်းအတွက် မပြင်ဆင်သောသူများ အား တော်လှန်ရေးထောက်ခံသူများ တပ်ဖွဲ့ဝင်မှ မညှာ မတာ ထုတ်ပယ်ပြီး ရန်သူ့ထံ၊ သစ္စာဖောက်သို့ မ ဟုတ် လူကြောက်များထံသို့ ပို့ပစ်ရမည်။ အကြောင်း မှာ အဖြစ်အပျက်များ၏ ကွန်းအားနှင့် တိုက်ပွဲ ၏ အခြေအနေ များသည် ကျွန်ုပ်တို့အား ၎င်းမှန်ကန်ကြောင်း ညီ ရန်သူ မိတ်ဆွေ ခွဲခြားနိုင်းမည့် နေ့ရက်နှင့် နီး သထက် နီးလာသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ အနေဖြင့် မတက်ကြွရေး၊ စစ်တပ်တွေ "ကိုယ်ဘက် ကူးလာဖို့" "စောင့်ဆိုင်းရေး" တို့ကို ပြောလို့မဖြစ် တော့။ မဖြစ်ဘူး။ ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် အိမ်ခေါင်မိုး ပေါ်က နေပြီး ရဲရင့်သည့်ထိုးစစ်နှင့် လက်ရုံ ကျင့် တိုက်ခိုက်ရေး၊ ထိုသို့သော အချိန်မျိုးတွင် ရန် သူ စစ်မိန့်ပေးအရာရှိများကို သုတ်သင်ရေး၊ နောက်ပြီး တွေဝေနေသော တပ်များအတွက် အားကျွန်သွ န်၍ တိုက်ပွဲဝင်ရေး တို့ကိုဟောပြောရပေမည်။

မော်စကိုက သင်ကြားပေးသော တတိယ သင်ခန်းစာမှာ ပုန်ကန်မှုအင်အားများ၏ နည်းပရိယာယ်နှင့် ဖွဲ့စည်းမှုဆိုင်ရာ ကိစ္စဖြစ်သည်။ စစ် မ ရိယာယ်များကို စစ်နည်းပညာ ရေချိန်ကပြဋ္ဌာန်း သည်။ ၎င်းရှင်းနေသော အမှန်တရားကို ဒိန်ဂယ် က မာ့က်စ်ဝါဒီများအား မမေ့နိုင်လောက်အောင် သင်ကြားခဲ့သည်။ ယခုအခေါ် စစ်နည်းပညာမှာ ၁၉ ရာစုနှစ်အလယ်ပိုင်းနှင့် မတူတော့ပြီ။ အမြောက် များအား လူအုပ်ကြီးနှင့် ရင်ဆိုင်ခြင်း၊ သေနတ်ငှင်း ခံကတုတ်များကို ခြေလက်ကျဲ ပြုပြင့်ကာကွယ် ခြင်းသည်ငှင်း မိုက်မဲရာသာကျပေသည်။ မော်စ ကိုအရေးအခင်းပြီးသည့်နောက် ယခုအခါတွင် ဒ်န်ဂယ်၏ နိုင်းချုပ်ချက် များကို ပြန်လည်သုံးသပ်ရ မည်။ နောက်ပြီး မော်စကိုအရေးအခင်းသည် "ခွဲ ကာသော် နည်းပရိယာယ်သစ်" ကိုမွေးဖွားခဲ့သည် ဟု ကောက်ချက်ချရေးခြင်းမှာမှန်ပေသည်။ ၎င်းနည်းပရိယာယ်သည် ပြောက်ကျားနည်းပရိ ယာယ်ဖြစ်သည်။ အဆိုပါနည်းပရိယာယ်မျိုးအ တွက်ဖွဲ့စည်းမှုမှာ လျှပ်ရှားနိုင်ပြီး အလွန် သေး ငယ်သည့်တပ်ဖွဲ့ကလေးများ၊ ၁၀ ယောက်တ ဖွဲ့ ၃ ယောက်တဖွဲ့၊ ၂ ယောက်တဖွဲ့ အဖွဲ့ကလေးများ ပင်ဖြစ်သည်။ ယခုအခါ ၅ ယောက်တဖွဲ့၊ ၃ ယောက် တဖွဲ့ တပ်ဖွဲ့များဟူဆိုလျှင် ရီကြသော ဆိုရှယ်ဒီ မိုကရက်များကို မကြာခဏတွေ့ကြရသည်။ သို့ သော် ၎င်းသို့ ရီမောခြင်းမှာ တော်လှန်စစ်နည်းပ ညာက ချမှတ်သော အခြေအနေများအောက် ၌ လမ်းမတိုက်ပွဲများက တောင်းဆိုနေသောနည်းပ ရိယာယ်နှင့် ဖွဲ့စည်းမှုဆိုင်ရာပြဿနာသစ် ကို ဥပေက္ခာပြုသည့် အပေါ်စားနည်းနာသာ ဖြစ် သည်။ လူကြီးမင်းများအနေဖြင့် မော်စကိုအုံကြွ မှုတော်လှန်ကို သေချာလေ့လာကြည့်ကြစမ်းပါ။

"ငါးပေဘာ ဂ်ာဂျဲ" ဆိုသည်နှင့် "ခံကတုတ်နည်းပရိယာယ်သစ်" ဆိုသည်တို့အကြား မည်သို့သော ဆက်စပ်မှုရှိသည်ဆိုခြင်းကို လူကြီးမင်းတို့နားလည်လာကြပါလိမ့်မည်။

မော်စကိုအရေးအခင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့ ပရိယာယ်ကိုပေါ်ထွက်ခဲ့သည်။ သို့သော် အသုံးမပြုနိုင်သော အတိုင်းအတာအထိသော်၎င်း၊ မူလလက္ခဏာဆောင်သည့် အတိုင်းအတာအထိသော်၎င်း တိုးချဲ့ရန် ပျက်ကွက်ခဲ့သည်။ တပ်ဖွဲ့အရေအတွက်မှာ နည်းလှသည်။ နောက်ပြီးလူထုအား ရဲရဲရင့်ရင့်တိုက်ခိုက်ရေးကြွေးကြော်သံကိုလည်း ထုတ်မပေးခဲ့ချေ။ သူတို့ကလည်း ထိုကြွေးကြော်သံအတိုင်းမလုပ်ခဲ့ကြပေ။ ပြောက်ကျားတပ်ဖွဲ့များမှာ တပုံစံတည်းကိုဖြစ်နေသည်။ လက်နက်တပ်ဆင်မှုနှင့်နည်းနာတို့မှာ မလုံလောက်ချေ။ လူအုပ်ကိုခေါင်းဆောင်နိုင်စွမ်းမှာ ဖွံ့ဖြိုးမှုလုံးဝမရှိသလောက်ပင်။ ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့်ချို့ယွင်းချက်ကိုဖြည့်ဆည်းကြရမည်။ မော်စကိုအရေးအခင်း၏အတွေ့အကြုံကို လေ့လာခြင်း၊ ထိုအတွေ့အကြုံကို လူထုအကြားတွင်ဖြန့်ဖြူးခြင်း၊ နောက်ပြီး ၎င်းတို့၏ ဝီရိယနိုင်စွမ်းဖြင့်ထိုအတွေ့အကြုံကို ထပ်မံတိုးချဲ့ရန် လှုံ့ဆော်ခြင်းဖြင့်ထိုလစ်ဟင်းချက်ကိုဖြည့်ဆည်းကြရမည်။ ဒီဇင်ဘာလနောက်ပိုင်း ရုရှားပြည်နေရာအနှံ့အပြားနှင့် ဆက်တိုက်နီးပါးဖြစ်ပွားနေသော ပြောက်ကျားစစ်ပွဲနှင့် အစုလိုက်အပြုံလိုက် သတ်ဖြတ်မှုများသည် အုံကြွမှုအခါတွင် ကျင့်သုံးရမည့် မှန်ကန်သောနည်းနာများကို မလွဲမသွေ သင်ကြားပေးပေလိမ့်မည်။ ဆိုရှယ်ဒီမိုကရေစီပါတီအနေဖြင့် ဤအစုလိုက်အပြုံလိုက် သတ်ဖြတ်မှုကိုအသိအမှတ်ပြုပြီး မိမိ၏နည်းပရိယာယ်များ ဖွဲ့စည်းမှုနှင့် ချုပ်ကိုင်မှုတို့တွင် ပေါင်းစပ်ပေးရမည်။ အမှန်ပင်ကျွန်ုပ်သည်ကို အလုပ်သမားလူတန်းစားလှုပ်ရှားမှု၏ အခြေအနေနှင့်အကျိုးစီးပွားများ၏အောက်တွင် လက်အောက်ခံပြုရမည်။ ထိုအချိန်အခါတွင် အုံကြွမှုအတွင်းဝယ် ကျွန်ုပ်တို့၏ ရဲဘော်များက၎င်း၊ နာမည်ဆိုးနှင့်ကျော်ကြားလှသော လက်တ် (Letts) သမ္မတနိုင်ငံ* (Lettish Republics) တွင် လက်တ်အမျိုးသားများကသော်၎င်း ပြောက်မြောက်အညာအတာကောင်းစွာချိုးနှိမ်ခဲ့သည့် ပြောက်ကျားစစ်ပွဲ၏ "လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်မှု" ကိုဖယ်ရှားခြင်း၊ မညှာမတာသုတ်သင်ခြင်းပြုရပေမည်။

မကြာမီကာလများအတွင်း စစ်နည်းပညာမှာ တိုးတက်မှုသစ်များရှိခဲ့သည်။ ဂျပန်စစ်ပွဲသည် လက်ပစ်ဗုံးကိုမွေးထုတ်ခဲ့သည်။ လက်နက်စက်ရုံငယ်ကလေးများက ဈေးကွက်တွင်မော်စင်ပြန်သေနတ်များကို တင်ခဲ့သည်။ ထိုလက်နက်နှစ်မျိုးစလုံးကို ရုရှားတော်လှန်ရေးတွင် အောင်မြင်စွာအသုံးပြုခဲ့သည်။ သို့သော် အင်မတန်မလုံလောက်သော အတိုင်းအတာဖြင့် အသုံးပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ နည်းပညာတိုးတက်မှုများကို ကျွန်ုပ်တို့အသုံးချကောင်း ယူနိုင်သည်၊ ယူရမည်။ အလုပ်သမားတပ်ဖွဲ့များကိုဗုံးအများအပြားထုတ်လုပ်တတ်အောင်သင်ကြားပေးရမည်။ ယမ်းစနက်တံနှင့် မော်စင်ပြန်သေနတ်များရှိအောင် ၎င်းတို့နှင့်ကျွန်ုပ်တို့၏ တိုက်ခိုက်ရေးတပ်စုများအား ကူညီရမည်။ အကယ်၍ အမြို့များမှ အုံကြွမှုများတွင်အလုပ်သမားတွေပါဝင်ကြမည်ဆိုလျှင်၊ ရန်သူအပေါ် တစ်ပြုံတစ်ခဲနှင့်တိုက်ခိုက်ကြမည်ဆိုလျှင် ဒူးမားကိစ္စ၊ စဗီဘော့ဂ်နှင့်ကရွန်စတတ် အရေးအခင်း** များအပြီးပုံကျပုံကျတွေ့ပေနေကြ

---

* နာမည်ဆိုးဖြင့်ကျော်ကြားသောလက်တ်သမ္မတနိုင်ငံ ဆိုသည်မှာ ၁၉၀၅ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည့် တူကွမ်၊ တော်ဂ်ဆင်၊ ရှိအင်၊ ဖရိုက်ဒရစ်တတ်စသည့် လတ်ဗီးယားမြို့များအား အလုပ်သမား၊ ကျေးလက်လုပ်သားများနှင့်လယ်သမားများပါဝင်သော လက်နက်ကိုင်သူပုန်များက သိမ်းပိုက်ခဲ့သော အရေးအခင်းဖြစ်သည်။ ၎င်းအုပ်စုတပ်များကို ပြောက်ကျားစစ်ဆင်ခဲ့ကြသည်။ ၁၉၀၆ ခုနှစ်ဇန်နဝါရီလတွင် အာဏာရှင်ကသူပုန်ကန်မှုကို ချေမှုန်းပစ်လိုက်သည်။

** ဤသည်မှာ ၁၉၀၆ ခုနှစ်၊ ဂျူလိုင်လ ၁၇ ရက်နေ့က ဆဗီဘော့ဂ်ခံတပ်ရှိတပ်များအတွင်း ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော တပ်တွင်းပုန်ကန်မှုကို ဆိုလိုသည်။ ပုန်ကန်သူများလက်သို့ ခံတပ်တခုလုံးနီးပါးကျရောက်သွားခဲ့သည်။ ဂျူလိုင် ၂၀ ရက်နေ့တွင်ဘောလ်တစ် ရေတပ်မှ တပ်ဖွဲ့တဖွဲ့က ပုန်ကန်သူများကိုလက်နက်ချစေခဲ့သည်။ ဂျူလိုင် ၁၉ ရက်နေ့တွင် ကရွန်စတတ်ရှိ ရေတပ်သားများသည်လည်း စဗီဘော့ဂ်

ဘေးဘယ်များ ကိုဖက်ပါအောင် သမိုင်းနှင့်ရှိမြဲ ငြိမ်းချမ်းကျမ်းကျင်ကျင်တိုက်ပွဲဝင်ကြလျှင်၊ နောက် ပြီး ကျေးလက်များကလည်း အလွန်တွေ့တိုက်ပွဲကြီးတွင် ပါဝင်ကြပြီဆိုလျှင် လာမည့် ရုရှားတပြည် လုံး လက်နက်ကိုင် အုံကြွမှုတွင် ကျွန်ုပ်တို့အောင်ပွဲခံပေလိမ့်မည်။

သို့ဖြစ်လျှင် ရုရှားတော်လှန်ရေး၏ကြီး မြတ်သော နေ့ရက်များမှ သင်ခန်းစာများကိုနာယူ ရင်း ကျွန်ုပ်တို့၏ လုပ်ငန်းကို ပိုမိုကျယ်ပြန့်စွာတိုး ချဲ့ပြီး ရှေ့လုပ်ငန်းတာဝန်များကိုပိုမိုရဲဝံ့စွာ ချမှတ်ကြပါစို့။ ကျွန်ုပ်တို့လုပ်ငန်း၏ အခြေခံမှာလူတန်း စားအာ ကျိုးစီးပွားများ နှင့် ခိုင်ခံ့ဖြစ်ပေါ် တိုးပွားမှုအ တွက် မျက် မှောက်လိုအပ် ချက်များကိုမှန် မှန်ကန်ကန် တွက်ဆခိုင်ရန်ဖြစ် သည်။ အစိုးရပြောင်း လဲရေးနှင့် တော် လှန်သောအ စိုးရတရပ်က တိုင်းပြည်ပြု လွှတ်တော်တရပ် (Constituent Assembly) ခေါ်ယူကျင်းပရေး ဆိုသည့် တောင်းဆိုချက် ကြွေးကြော်သံပါတ်လည် တွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ပိုမိုများပြားသော ပစ္စည်းမဲ့ လူတန်းစား၊ လယ်သမားနှင့် စစ်တပ်အင်အားများ ကိုစုစည်းနေပေသည်။ ဆက်၍လည်းစုစည်း သွားပေမည်။ ယခုအတိအကျဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ လုပ် ငန်း၏ အခြေခံနှင့် အဓိကအကြောင်းအရာမှာလူထု ၏အသိကို တိုးမြှင့်ရေးဖြစ်သည်။ သို့သော်ကျွ အ ထွေထွေ၊ အမြဲတမ်း၊ အခြေခံလုပ်ငန်းတာဝန်နှင့်အ တူ ယခုကဲ့သို့ ရုရှားပြည်မှာကဲ့သို့သော အချိန် တို့ တွင် သီးခြားနှင့် အထူးလုပ်ငန်းတာဝန်များရှိတတ် သည်ကို မမေ့ကြရမှုဖြစ်မည်။ လူနည်းစုအများ၊ နှလုံး ဝိုးဝိုးများမဖြစ်ဖို့လိုသည်။ မည်သည့်အချိန်

မော်စကိုအုံကြွမှု

၏

သင်ခန်းစာများ

မည်သည့်အခြေအနေတွင်မဆို မပြောင်းလဲသော ကျွန်ုပ်တို့၏ ထာဝရ တာဝန်များကိုအစဉ်ပျက်ယွင်းမ နှိ ရည်ညွှန်းနေမည့်အစား လက်ရှိအချိန်၏အထူး လုပ်ငန်းတာဝန်များ၊ တိုက်ပွဲသဏ္ဍာန်၏လုပ် ငန်း တာဝန်များကို ကျော်လွှားမသွားကြပါစို့။

ကြီးမားသော လူထုတိုက်ပွဲကြီးတခု ရောက်ရှိလာနေပြီဆိုသည်ကို သတိရကြပါ။ ကျွန်ုပ် သည် အတတ်နိုင်ဆုံး အပြင်းထန်ဆုံးဖြစ်ပါစေ။ လက် နက်ကိုင်သော [illegible] သွေးထွက်သံယိုဖြစ်သော အ သေအကြေတိုက်ပွဲကြီးဆီသို့ဦး [illegible]လာနေကြောင်း လူ ထု သိပါစေ။ လူထု များ အကြားသေမှာ မကြောက် သော [illegible] အားမှု အများပြားဖြစ် ပေါ်ပြီး အောင်ပွဲအတွက် အားမခံချက် ရှိပါစေ။ ရန်သူ အပေါ်တိုးစစ် ဆင်မှုသည် ပြင်းထန် ပါရမည်။ လူထုကြီးအတွက် ကြွေးကြော်သံသည် ထိုးစစ်ဖြစ်ရမည်။ ခံစစ် မဖြစ်ရပေ။ ၎င်းတို့၏ လုပ်ငန်းတာဝန် မှာရန်သူကို မညှာမတာ သုတ်သင်ရေးဖြစ်သည်။ တိုက်ပွဲ၏စည်းရုံးမှုသဏ္ဍာန်သည် ပိုပြီးလွယ်ကူ သော၊ ပို၍ပြောင်းလွယ်ရမည်။ စစ်တပ်များထဲမှာ တွေဝေနေသော အင်အားများကိုတက်ကြွသောတိုက် ပွဲအတွင်းဆွဲခေါ်ကြရမည်။ လူတန်းစားအသိရှိသော ပစ္စည်းမဲ့များ၏ပါတီသည် ကျမဟာတိုက်ပွဲ ကြီး တွင်မိမိ၏တာဝန်ကိုထမ်းဆောင်သွားရမည်။

၁၉၀၆ ခုနှစ်၊ ဆက်တင်ဘာ ၁၁ (ဩဂုတ် ၂၉)နေ့ ထုတ် "ပစ္စည်းမဲ့" စာစောင်အမှတ် ၂။
(အင်္ဂလိပ်ဘာသာမှပြန်ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။)

ပုန်ကန်မှု၏ ဂယက်ဖြင့် ပုန်ကန်ကြမြန်သည်။ သို့သော် သူကလည်း အလျှင်အမြန်ပင် နှိမ်နင်း ခံ လိုက်ရသည်။

ပြည်သူ့အမြင်

အရင်းရှင်စနစ်၏

[illegible]

Beijing Review

နောက်ဖက်မျက်နှာ၌ ဖော်ပြမည့် ဆောင်းပါးများမှာ ၁၉၈၉ ခုနှစ် မေလ ၈ ရက်နေ့ထုတ် ပီကင်းရီဗျူးတွင် ပါရှိသည့် တရုတ်ပြည် လူမှုသိပ္ပံပညာ အကယ်ဒမီ လက်အောက်ရှိ ကမ္ဘာ့စီးပွားရေးနှင့် နိုင်ငံရေး သုတေသနဌာနမှ ဒါရိုက်တာ ဟီဖန်း ရေးသည့် ဆောင်းပါးမှ ကောက်နုတ်ချက်များဖြစ်သည်။ သည့်အရင်ကလည်း ကျူကာတန်းနှင့် အမြင်ချင်း အတော် ခြားနားသော ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာချက်ဆောင်းပါးနှစ်စောင်ကို ပီကင်းရီဗျူးတွင်ဖော်ပြခဲ့သည်။

ဖတ်ရှုလေ့လာသူများအနေဖြင့် မိမိဦးနှောက် ချင့်ချိန်နိုင်ရန်နှင့် မှန်မှန်ကိုးကားနိုင်ရန်အတွက်ဖော်ပြလိုက်ရ ပါသည်။

(စာတည်းအဖွဲ့)

北京周報

BEIJING REVIEW

MAY 8 - MAY 14, 1989

ပြည်သူ့အမြင်

အရင်းရှင်စနစ်၏

အခြေခံပဋိပက္ခများ

ယခုအချိန်တွင် အရင်းရှင်စနစ်အားပြန်လည်အကဲဖြတ်ခြင်းအကြောင်း အကြီးအကျယ် ဟော်ပြောဆွေးနွေးနေကြသည်။ ဤအကြောင်းအရာသည် နယ်ပယ်အတော်များများကို လွှမ်းခြုံပေသည်။ ယခုကျွန်ုပ်ဆောင်းပါးသည် အရင်းရှင်စနစ်၏ အခြေခံ ပဋိပက္ခများဟုဆိုသော ရှုဒေါင့်မှကြည့်မြင်ထားသည်။

ပဋိပက္ခများ၏နောက်ခံသမိုင်း

စက်ပေါ်ထွန်းလာခြင်းနှင့်ထုတ်လုပ်ရေး ကရိယာများအား ပုဂ္ဂလိကပိုင်ဆိုင်ခြင်းတို့အပြားမှ ပဋိပက္ခများသည် အရင်းရှင်စနစ်၏အခြေခံပဋိပက္ခများဖြစ်သည်။ မာ့က်စ်က ဤမှန်ကန်သော ကောက်ချက်ကို အရင်းရှင်စနစ်သမိုင်းအပေါ်ကောက်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဤပြဿနာနှင့်ပတ်သက်၍ ကမ်းကိုသက်ဆိုင်သော အမြင်များမှာကာလ ကြာမြင့်စွာတည်ရှိခဲ့သည်။ အရင်းရှင်စနစ်ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားရာ၌ ဤပဋိပက္ခများသည် အရှုပ်အထွေး ကာဆောင်သော အမျိုးအစားကာလပါလေ သည့်နည်း ယူဆကြသည်။ ဝေဖန်ကျော် အာရုံဝတ္ထု တခုအတွင်း၌ ပဋိပက္ခများအားလုံးကဲ့သို့ပင်အရင်းရှင်စနစ်၏ ပဋိပက္ခများသည် အရင်းရှင်စနစ် ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှုအတွက် တွန်းအားသည်းဖြစ်ပေသည်။ အရင်းရှင်စနစ်မှာ ဝမ်းတွင်းပါပဋိပက္ခများကြောင့် မျက်ကန်းပြိုင်ဆိုင်မှုများ၊ ဒေါက်ကျခြင်းမှုများ၊ မညီမျှမှုများ၊ အကြပ်အတည်းကပ်များနှင့် လူတန်းစားအတိုက်အခံဖြစ်မှုများဖြင့်ပြည့်နှက်နေသည်မှန်သော်လည်း ဤအခြေအနေများကပင် အရင်းရှင်စနစ်အားနောက်ဆုံးမချုပ်ငြိမ်းမီအထိ ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားစေသည်။ အရည်အချင်းညံ့ဖျင်းသွားပြီး သည်ပြတ်နေသော လုပ်ငန်းတခုဒေဝါလီ ခံခြင်းကသာ အရည်အချင်း ပိုမိုကောင်းမွန် သည့် လုပ်ငန်းသစ်တခုကို ပေါ်ပေါက်လာစေပေသည်။ မညီမျှမှုကသာ ညီမျှမှုဆီသို့ ဦးတည်ဆောင်လာသည်။ အကြပ်အတည်းကပ်ကသာလျှင် ထုတ်လုပ်မှုနည်းများ ပိုမိုကောင်းမွန်အောင်ဖန်တီးပြီး ထုတ်လုပ်မှုအကျိုး သက်ရောက်ရှိစေပေသည်။ နောက်ပြီးအရင်းရှင်များအား အလုပ်သမားလူတန်းစား၏တိုက်ပွဲ ကသာလျှင် လူတန်းစားအသီးသီးအကြားမှဆက်ဆံရေးများ ထိန်းညှိခြင်းနှင့် အလုပ်သမားလူတန်းစား၏ အခွင့်အရေး ပိုမိုတိုးတက်ကောင်းမွန် စေခြင်းများ ဖြစ်ပေါ်စေပေသည်။ အင်မတန်တိကျစွာ ပြောရမည်ဆိုလျှင် အရင်းရှင်စနစ်သည် မိမိ ပဋိပက္ခများ၏တိုက်ပွဲဖြင့်ရှေ့သို့သွားနေပြီး ဤသို့ ရှေ့သို့သွားရာတွင် ပဋိပက္ခများသည် မောင်းနှင်အားဖြစ်ပေသည်။

အရင်းရှင်လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ပဋိပက္ခအများအပြားသည် ထုတ်လုပ်ရေးအင်အားစုများအား သိုးသိုးဝါးဝါး ထိခိုက် နစ်နာစေခဲ့ပေသည်။ တချိန်တွင် အရင်းရှင်စနစ်၏ အတွင်းပိုင်း လည်ပတ်မှု ယန္တရားနှင့် လုပ်ဆောင်မှုများမှာမှတ်လောက် သားလောက်ရှိပြီး ထုတ်လုပ်ရေးအင်အားစုများနှင့် တခုလုံးစီးပွါးရေးကြီးထွားမှုတို့၏ဖြစ်ပေါ် တိုးပွားစေမှုအား တွန်းတင်နိုင်စွမ်းမှာကြီးမား လှပေသည်။

လက်ဝါးကြီးအုပ်မှုနှင့်ပြိုင်ဆိုင်မှုတို့ပဋိပက္ခ တည်ရှိခြင်း ။

တကယ်ပင်ကျနော်တော့ လက်ဝါးကြီးအုပ်လုပ်ငန်းများ၏ တိမ်းညွတ်မှုမှာ ပို၍အားကောင်းသောင် မပြတ်ကြီးထွားရေးဖြစ်ပြီး အချိန်တခဲတွင်၎င်းတို့မှာ အကန့်အသတ်အမျိုးမျိုးလည်းခံနေရသည်။ လက်ဝါးကြီးအုပ်လုပ်ငန်းများကိုအားဖြည့်တင်းမှုသည် ၎င်းတို့ချင်းပြိုင်ဆိုင်နေသော လွှမ်းမိုးရာနယ်ပယ်များအား နည်းနည်းမျှကြုံမသွားစေချေ။

ဦးစွာအားဖြင့်-လက်ဝါးကြီးအုပ်လုပ်ငန်းများအား အင်အားဖြည့်ဆည်းနေချိန်ကပင်လက်ဝါးကြီးအုပ်မဟုတ်သည့် လုပ်ငန်းများနှင့် အငယ်စား နှင့် အလတ်စား လုပ်ငန်းများသည် လက်ဝါးကြီးအုပ်လုပ်ငန်းများနှင့် ဘေးချင်းယှဉ်လျက်တည်ရှိပြီးအချို့ကဏ္ဍများနှင့် စီးပွါးရေးတခုလုံးတွင်ပင် အရေးကြီးသောနေရာတွင် တည်ရှိနေကြပေသည်၊လက်ဝါးကြီးအုပ်လုပ်ငန်းများနှင့် လက်ဝါးကြီးအုပ်မဟုတ်သော လုပ်ငန်းများအကြား ဆက်ဆံမှုပုံမှန် လည်ပတ်စေရေးအတွက် အရင်းရှင်နိုင်ငံများသည် လက်ဝါးကြီးအုပ်ဆန့်ကျင်သည့် သတ်မှတ်ချက်အမျိုးမျိုး ချမှတ်ခဲ့ကြသည်။၎င်းသည်လက်ဝါးကြီးအုပ်မှုအား ထိန်းချုပ်ရေးနှင့် ပြိုင်ဆိုင်မှုအား အကာအကွယ် ပေးရေးတို့တွင် အတော်အတန် အရေးပါခဲ့ပေသည်။

ဒုတိယအားဖြင့် -ကုမ္ပဏီတခုအနေဖြင့် နယ်ပယ်တခုခုတွင် လက်ဝါးကြီးအုပ်အနေအထား ရှိ၍ထား မည်မျှခိုင်မာသည်ဖြစ်စေ၊ ကာလတိုကလေး အတွင်းမှာပင် နယ်ပယ်သစ်များပေါ်ထွက်လာ ပြီး လက်ဝါးကြီးအုပ်ဟောင်းကို တိမ်ကော်စေသည်။

တတိယအားဖြင့် - အချို့သောလက်ဝါးကြီးအုပ် လုပ်ငန်းများအနေဖြင့် ပြည်တွင်း ဈေးကွက်ကို လုံးဝချုပ်ကိုင်ထားနိုင်သည် ဆိုစေဦးတော့ ထုတ်လုပ်မှု၏ နိုင်ငံတကာအသွင်ဆောင်မှုဖြစ်ပေါ် တိုးပွားလာသည်နှင့်အမျှ ၎င်းတို့အားအခြားနိုင်ငံ များမှ အားကောင်းသူဖြင့် ယှဉ်ပြိုင်မှုများကိုရင် ဆိုင်ရပေမည်။

လုပ်ငန်းကြီးများအကြားပြိုင်ဆိုင်မှု အပြင် နိုင်ငံများအကြားပြိုင်ဆိုင်မှုနှင့် တိုက်ပွဲလည်း ရှိသေးသည်။နိုင်ငံတော်လက်ဝါးကြီးအုပ်အရင်းရှင် စနစ်အဆင့်တွင် နိုင်ငံတော်ကိုယ်စားပြုက ဆင်နွှဲသော ပြိုင်ဆိုင်လောက်ခံရသော တိုက်ပွဲများသည် အလွန် ပြင်းထန်လှသည်။

အရင်းရှင်စနစ်အောက်ရှိ မူလပိုင်ဆိုင်မှု အပေါ် အခြေခံသောပြိုင်ဆိုင်မှုသည် မျက်ကန်း သဘောဖြစ်ပြီး အဖျက်သဘောဆောင် ရုံမက ပြင်း ထန်လှသည်။ထုတ်လုပ်မှု၏ မတူသောကဏ္ဍများ အတွင်း ရုပ်ဝတ္ထုမှ မင်းမဲ့ဖြစ်မှုနှင့် အချိုးအစား မညီသော ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှုများ ထွက်ပေါ် စေသည်။အခြားတဖက်တွင် လုပ်ငန်းများနှင့် အရင်းရှင်များအတွက် ပြောရလျှင်မူ ပြိုင်ဆိုင်မှုသည် ပြုပြင်မှုများ မပြတ်ပြုလုပ်ရန်၊ မပြတ်ကိုးတက်စေ ရန်နှင့် သိပ္ပံပညာ၊နည်းပညာနှင့် ထုတ်လုပ်ရေးအင် အားစုများ မရပ်မနားတိုးပွားစေရန် အကြီးအကျယ် ဖိအားပေးခြင်း ခံရပေသည်။

အရင်းရှင်စနစ်မှာသေအံ့မူးမူးမဟုတ်သေး။

အရင်းရှင် ထုတ်လုပ်ရေးဆက်ဆံမှုများ မှာ ပုံသေကားချ သို့မဟုတ် အငြိမ်သတ်မှတ်ထား ခြင်း မဟုတ်ချေ။၎င်းတို့သည် မပြတ်တိန်းညှိ ပြောင်းလဲခြင်းများကိုဖြတ်သန်းခဲ့ရသည်။အရေ အတွက် ပြောင်းလဲမှုများသာမက ကာလတခု မှ် သောအခါ အရင်းရှင် ထုတ်လုပ်မှုနည်းနာသော င် တွင် အရည်အချင်းပြောင်းလဲမှုများပင်ဖြစ်ပေါ် ခဲ့ပေသည်။ဤတခေတ်တပိုင်း အရည်အချင်းပြောင်း လဲမှုများသည် ဘယ်ရာခုသော အတိုင်းအတာ တ ခုအထိ ထုတ်လုပ်မှုအင်အားများဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှု နှင့်အညီ လိုက်နိုင်ပေသည်။

လက်ဝါးကြီးအုပ်မှု၏ အစောပိုင်းအဆင့် တွင် ဦးစွာအားဖြင့် ထုတ်လုပ်မှုကရိယာများကိုအ ရင်းရှင်တဦးချင်းက ပိုင်ဆိုင်ကြသည်။၎င်းတို့သည် လုပ်ငန်းတခုစီ၏ ပစ္စည်းအရင်းကို ကိုယ်စားပြု ပေသည်။သေချာလျှင်ပြောရလျှင် ဤလုပ်ငန်းများ ၏ပမာဏမှာ မကြီးလှပဲ ထိုစဉ်က တည်ရှိနေသော ထုတ်လုပ်ရေးအင်အားစုများနှင့် အညီပင်ဖြစ်သည် တိုးအင်အားစုအား ရေရှည်ငွေစက်နှုန်း အပေါ်စားနဲ့ အသည်အသပ်ပစက်မှုလုပ်ငန်းများကို မကျွမ်းနိုင်သော စက်မှုအခြေတက်အဦးတို့က ကိုယ်စားပြု ပေသည်။သတ္တုတွင်းများကို ငြီးမားသည့် အ တိုင်းအတာဖြင့် ရှာဖွေတူးဖော်ခြင်း၊အကြီးစားစက် မှုလုပ်ငန်းနှင့် မီးရထားလမ်းတည်ဆောက် ခြင်း များပြုလုပ်ကာ ထုတ်လုပ်ရေးအင်အားစုများနှင့် လူမှုစီးပွားရေး ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှုကို မြှင့်တင် လာသည့်အခါတွင် ဤသဘောတရားများ မကိုက်ညီတော့

ကျေးလက်အခြေအနေ စုပေါင်းထားသောအရင်းအနှီးကို ကိုယ်စားပြုသည့် ပူးတွဲစတော့ကုမ္ပဏီများနှင့် အရင်းအနှီးပိုင်ဆိုင်သူများ၏ လုပ်ငန်းများ ပေါ်ပေါက် လာစေပေသည်။ ၎င်းတို့သည်တဦးချင်း လုပ်ငန်းများထက် ပမာဏကြီး၍ ပိုကြီးကျယ်သော စုပေါင်းထုတ်လုပ်မှုဖြစ်ပေါ်တိုးပွားခြင်း၏ လိုအပ်ချက်များနှင့် အခြေခံအားဖြင့်လျော်ညီ ပေသည်။ ပူးတွဲစတော့ကုမ္ပဏီများ၏ အခြေခံ ပေါ်တွင် လုပ်ငန်းများပူးပေါင်းကြခြင်းဖြင့် ပိုမိုအားကြီးသော လက်ဝါးကြီးအုပ်လုပ်ငန်းများပေါ်ထွက်လာခဲ့ပေသည်။ တဦးချင်းလုပ်ငန်းများမှ ပူးတွဲစတော့ကုမ္ပဏီများသို့ ရောက်ပြီး ပူးတွဲစတော့ကုမ္ပဏီများမှ လက်ဝါးကြီးအုပ်လုပ်ငန်းများ သို့ အပြောင်းအလဲမှာ အရင်းရှင်ထုတ်လုပ်ရေး ဆက်သံမှုများ အကြီးအကျယ်သိန်းညီမှုပ်ဖြစ်သည်။ အာဏာသြဖြင့် ကုန်ထုတ်မှုများ ရေးတွင် ရိုးမှိုးသား သော လက်ဝါးကြီးအုပ်လုပ်ငန်းကြီးများ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း သည် အရင်းရှင်ဆက်ဆံရေး ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှု ၏ ကြီးမားသော တိုးတက်မှုကြီးတရပ်နှင့်တစိတ် တပိုင်းအရေအချင်း ပြောင်းလဲမှုကို ဖော်ပြနေပေသည်။ ကျယ်ကြီးမားသော တိုးတက်မှုနှင့်တစိတ်တပိုင်း အရေအချင်းပြောင်းလဲမှုသည် ၁၉ရာစု နှစ်နောက်ပိုင်းတွင် တွေ့ရသည့် လျှပ်စစ်မော် တာများ၊ လျှပ်စစ်ဓာတ်အားများအသုံးပြုသော ခုတ်ယ အကြိမ် ခေတ်ပုံ ပညာတော်လှန်ရေးကို ဖြစ်ပေါ်စေ ခဲ့ပေသည်။ ၎င်းတို့သည် ဖွံ့ဖြိုးသော အရင်းရှင် နိုင်ငံများ၏ ထုတ်လုပ်မှုကို လျင်မြန်စွာတိုးတက်စေ ပေသည်။

အရင်းရှင်ထုတ်လုပ်ရေးဆက်ဆံမှုတိုးတက် ညီခြင်းများမှာ အဆုံးမသတ်သေးချေ။ ကာလ တခုရောက်သောအခါ အာမန်လက်ဝါးကြီးအုပ်လုပ်ငန်း များသည် ထုတ်လုပ်ရေးအင်အားစု၏ ဖြစ်ပေါ်တိုး ပွားမှုနှင့် မကိုက်ညီဖြစ်နေတော့ပေ။

၁၉၂၉ ခုနှစ်တွင်စတင်ပြီး ၁၉၃၃ ခုနှစ် အထိကြာရှည်ဖြစ်ပွားခဲ့သော စီးပွားရေးအကြပ် အတည်းကပ်ကြီးသည် ခိုင်မာလှသောသက်သေ ပေး ချက်ပင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်အချိန်တွင် အရင်းရှင်နိုင် ငံများအနေဖြင့် စီးပွားရေးကို တိုက်ရိုက်ထိန်းချုပ်မှုနှင့် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်မှုများ ပြုလုပ်ရတော့သည်။ ကျွန်ုပ်သည် ကို နိုင်ငံတော်လက်ဝါးကြီးအုပ်စနစ်ဟုခေါ်သည် ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်နောက်ပိုင်းတွင်မူ နိုင်ငံတော်လက် ဝါးကြီးအုပ်စနစ်သည်အုံဝင်ပြီးလာမှုဖြစ် ပြီး သတ္တန်အားလုံးတွင်လည်းပြည့်စုံသွားလေပြီ။ ခေတ်မှီ စုပေါင်းထုတ်လုပ်မှု အသွင်ဖြင့်သကဲ့သို့ သည် အရင်းရှင်ထုတ်လုပ်မှုဆက်ဆံရေးတွင် ကြီး မားသော တိုးတက်မှုနှင့် တစိတ်တပိုင်းအရေအချင်း တိုးတက်မှုတို့ကို ဖော်ပြပေသည်။ တစိတ်တပိုင်းအ ရေအချင်း တိုးတက်မှုများသည် ထုတ်လုပ်ရေးအင် အားစုများ၏ ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှုသစ်များနဲ့ကိုက်ညီ ချက် များနှင့် ကိုက်ညီသည်။ နည်းပညာတော်လှန် ရေးသစ်နှင့် စစ်ပြီးနောက် အနှစ် ၂၀ အတွင်း ဖွံ့ဖြိုး ပြီးအရင်းရှင်နိုင်ငံများ၏ ထုတ်လုပ်မှုအလျင်အမြန် တိုးပွားလာခြင်းကိုလည်း ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။

ပြီးခဲ့သည့် အနှစ် ၁၀၀ အတွင်း အရင်း ရှင်ထုတ်လုပ်မှုဆက်ဆံရေးတို့၏ တိုးတက်မှု နှင့် ပြောင်းလဲမှုများသည်ပြီးပြည့်စုံသွားပြီဟူ၍ တော့ မဆိုနိုင်ချေ။ အခြားသော ဖော်ပြချက်များလည်း ရှိ ပေသေးသည်။ ဥပမာအားဖြင့် လုပ်ငန်းကိုင်ငန်းပိုင် ဆိုင်မှုပုံစံများကို ပို၍ပို၍ ခွဲခြမ်းလာနေ မှု၊ စီမံခန့်ခွဲသူများ၏လုပ်ငန်းနှင့် အခန်းကဏ္ဍ ကို အဆက်မပြတ် အားဖြည့်နေမှု၊ ကုမ္ပဏီများ၏ စ တော့ပိုင်ဆိုင်မှုကို မဟုတ်စုစည်းမှုလျော့ချပြီး အ လုပ်သမားများ၊ ဝန်ထမ်းများနှင့် နေထိုင်သူများအား လည်း ရှယ်ယာပိုင်ဆိုင်ခွင့်ပေးခြင်း၊ လုပ်ငန်းကိုင် ငန်းများအား အလုပ်သမားများနှင့် ဝန်ထမ်း များ ပူးပေါင်းပိုင်ဆိုင်မှုနှင့် စီမံခန့်ခွဲမှု၊ လုပ်ငန်းကိုင်ငန်း များ စီမံခန့်ခွဲမှုတွင် အလုပ်သမားနှင့်ဝန်ထမ်းကိုယ် စားလှယ်များအား ပါဝင်ခွင့်ပေးခြင်း၊ လုပ် ငန်း ကိုင်ငန်းများအနေဖြင့် ၎င်းတို့၏ အချိုးသော အ မြတ်များအား လူမှုအာမခံ ရံပုံငွေများအဖြစ်သတ် မှတ်ခြင်းတို့ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်သတ္တန်များမှာ လက် ဝါးကြီးအုပ် အရင်းအနေဖြင့် ၎င်း၏ဖိုးမိုးမှုကိုအား ဖြည့်သော ဥာဏ်များသည့်နည်းနာများ သို့မ ဟုတ် အလုပ်သမားများကို ထိုတိုင်စေရန်နှင့်ဝယ်

ယူရန် နည်းပရိယာယ်များဖြစ်သည်ဟု အလွယ်တကူ သဘောထားရ၍မဖြစ်ချေ။ ကျွန်ုပ်သတ္တဝါန်များမှာလိုက်နည်း ကိုအပ်သည်။ နောက်ပြီး စီးပွားထုတ်လုပ်မှု၏ ဖြစ်ပေါ် တိုးပွားမှုနှင့်အညီ ပေါ်ပေါက်လာခြင်းလည်းဖြစ်သည်။

ရှင်းနေသည်မှာ အရင်းရှင်ထုတ်လုပ်မှုဆက် ဆံရေးများမှာ အဆုံးတိုင်ပြီ မဟုတ်သေးချေ။ လုပ်သား ရှားသာရှိသေးသည်။ ဆက်ရှိနေလိမ့်ဦးမည်။ ကျွဲဖြစ် ပေါ်တိုးပွားမှုဖြစ်စဉ်ကို ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်ဦးရှမ်းရှိ နေမှသာလျှင် အရင်းရှင်စနစ်၏အရှုမ်းကို အဆုံးသတ် နိုင်မည်ဖြစ်ပြီး အရင်းရှင်စနစ်သည်လည်းဆက်လက် တည်တံ့ပေမည်မည်။ အရင်းရှင်စနစ်သည်မကြာ မီ သေဆုံးတော့မည်ဟူသောအမြင်များမှာတ ဘက်လက် ရှေ့နှင့်မကိုက်ညီချေ။

ဖွံ့ဖြိုးမှု [illegible] သတ်တားခြင်း -

အရင်းရှင်နိုင်ငံများသည် ၄င်းတို့၏စီးပွားရေး များအား အချိုးအစားကြီးမား သည့်တိမ်းညွှတ်မှု ကြီး များ အကျယ်အပြန့်ပြဿနာခဲ့ကြသည်။ သို့သော်အ ရင်း ရှင်ပဋိပက္ခ ပိုင်ဆိုင်မှု အခြေခံပေါ်တွင် စျေးကွက် အင် အားများ သည် အလွန်အရေးပါသောအခန်းတွင် ပါရှိမြဲ ပါရှိနေသေးသည်။ နိုင်ငံတော်ကနေ မှန်ကန်းဖြစ်အောင်ပြု လုပ်ခြင်းမှာ စျေးကွက်အင်အားများ၏ ဆင်သကို တိုက် ခိုက်မှုများကို သေချာ ထိန်းသိမ်းချုပ်ကိုင်နိုင်ခြင်းမရှိ ပါ ထုတ်လုပ်မှုနှင့်စျေးကွက် အကြားမှ ပဋိပက္ခမှာ တည် ရှိ မြဲတည်ရှိနေသည်။ စီးပွားရေးကဏ္ဍအချိုးမညီ ဖြန့် လည်ထုတ်လုပ်မှု ကွင်းဆက်များ၏ အချိုးအစား မ ညီမျှမှု ပြဿနာမှာ ကျော်လွှား ရန်ခက်ခဲပြီး စီးပွားရေး ကပ်ဆိုက်မှုကို ပပျောက်အောင် မလုပ်နိုင်ချေ။ ဥတ္တရာ မှာ စပြီးသည့်နောက် ၁၉၃၀ ခုနှစ်များက ကပ်မျိုး ကို မကြုံရသော်လည်း စီးပွားရေးကပ်သံသရာမှာမကြာ ခဏတပါတ်လည်နေပြီး အသေးအဖွဲ့ အကြပ်အတည်း ကပ်များမှာ ယခင်ထက် ပေါ်လွင်နေပါသည်။

အကြပ်အတည်းကပ်များအထူးသဖြင့် အ သေးအဖွဲ့ အကြပ်အတည်းကပ်များ နက်ရှိုင်းလာ ပြီးဆိုလျှင် ထုတ်လုပ်မှုတိုးတက် သည့်နှုန်းမှာကျ ဆင်းလာပြီး စီးပွားရေးတခုလုံး၏ ဖြစ်ပေါ်တိုး ပွားမှုမှာ တိုင်းမှိုင်းမှု သို့မဟုတ် တိုင်းမှိုင်း မှု နီးပါး အခြေအနေသို့ ဆိုက်ရောက်သွားသည်။ ၁၉၇၀ ခုနှစ်များအစောပိုင်းမှာ ဖွံ့ဖြိုးပြီးအ ရင်းရှင်နိုင်ငံများ၏ စီးပွားရေးများမှာ ပေါင်းပွ ဆီဆင်းမှု (stagflation) အဖြစ်သို့ကျရောက် သွားခဲ့သည်။ ၁၉၈၀ ခုနှစ် များအတွင်း ငွေကြေး ဖောင်းပွမှုကို တစုံတရာထိန်းချုပ်နိုင်ခဲ့ပြီမြ စ သော်လည်း ထုတ်လုပ်မှုဆိုင်းငြိမ်း မှာမူ ဆက် လက်ကျည်ရှိနေသည်။ ကျွဲကာလအတွင်း သိပ္ပံ ပ ညာနှင့်နည်းပညာတို့မှာ လျင်မြန်စွာတိုးတက် ခဲ့ကြသော်လည်း ထုတ်လုပ်မှု တခုလုံးအင နှ မြင့်မှု အခက်အခဲအမျိုးမျိုးကြားတွင် တုန့်ဆိုင်း ကျန်ခဲ့ရိုင်းဖြင့် ခရီးသွားခဲ့ရသည်။ ဖွံ့ဖြိုးပြီးအ ရင်းရှင်နိုင်ငံများတွင် နှစ်ပေါင်းများစွာပင် အ လုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်မှုနှုန်းမှာ ၁၀% အထက်သို့ရှိနေ ခဲ့ပြီး ထုတ်လုပ်မှုနှင့် လည်ပတ်မှုနယ်ပယ်တွင် မကြာခဏပင် ပြင်းထန်သော ပေါက်ကွဲမှု များ ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်။

နိုင်ငံတော်သည် လူ့အဖွဲ့အစည်းတခု လုံးအား ကိုယ်စားပြုသူဟူသည့်ရုပ်ပြမြင် အ မှာအသီးသီး အစုအသီးသီးအကြား မှဆက်ဆံမှု များကို ထိန်းညှိရန် နည်းလမ်းပေါင်းကို ကျင့် သုံးခဲ့သော်လည်း အရင်းရှင်နှင့်အလုပ်သမား ၊ အလုပ်ရှင်နှင့်အလုပ်သမား တွေ့ဆုံညှိနှိုင်းလုပ် ခံ ၄င်းတို့အကြားမှ ဆက်ဆံရေးများမှာ အခြေ ခံအားဖြင့် ပြောင်းလဲမှုမရှိရာ ယင်းသို့ သော လူ့အဖွဲ့အစည်းတရပ်တွင် တကယ့်တရားမျှတ မှု သို့မဟုတ် ညီမျှမှုဆိုတာ မရှိနိုင်ပေ။ အနောက် ကမ္ဘာ၀င်နောက်ပိုင်းတွင် အလုပ်သမားလူတန်း စားနှင့် လုပ်အားပြည်သူများ၏ဘဝင်ငွေမှာ တိုး တက်လာပြီး ၄င်းတို့၏ နေထိုင်မှုအဆင့်များမှာ အတိုင်းအတာ တခုအထိ ပိုမိုကောင်းမွန် လာ သည်မှန်သော်လည်း အကျွေးအမွေးကြွယ်၀ မှု မှာမူ အကောင်အထည်ပေါ်မလာခဲ့ချေ။ ချမ်း သာသူများနှင့် ဆင်းရဲသူများအကြားမှကွာဟ မှုအား ပပျောက်လိုက်ခြင်းမရှိပဲ အဆ ပါသ ရုံ ထွင်ပို၍ပင် ကြီးမားလာသေးသည်။ ဖွံ့ဖြိုးပြီး သော အရင်းရှင်နိုင်ငံများတွင် ချမ်းသာသူ အ နည်းစုလေးမှာထိပ်ပိုင်းတွင်ရှိပြီး ဆင်းရဲ

သားသမီးကြီးများမှ အောက်ခြေမှာသာ ရှိနေသည်

စစ်ကြီးပြီးသည့်နောက် အရင်းရှင်နိုင်ငံများတွင် သိပ္ပံပညာ၊ ယဉ်ကျေးမှုရေးရာနှင့် ပညာရေးလုပ်ငန်းများ အကြီးအကျယ်တိုးတက်ခဲ့သော်လည်း ကျယ်ပြန့်သော ပြည်သူလူထုကြီးအား မို လုံလောက်သော ပညာရေးနှင့် ကျန်းမာရေးရရှိရေးမှာ အာမခံချက်နည်းပါးသည်။ နည်းပညာနှင့် အစွမ်းကို အပြည့်အဝ အသုံးချရေးဆိုသည်မှာ ပို၍ပင် အလှမ်းဝေးပေသေးသည်။ များပြားလှသော ပြည်သူလူထုကြီးအနေဖြင့် [illegible]အခွင့် အရေးနှင့် အလားအလာတို့ကို ဆုံးရှုံးနေပေသည်။ ဥပမာအားဖြင့် ဝင်ငွေနည်းပါးသော မိသားစုများ၏ သားသမီးများမှာ အဆင့်မြင့်ပညာရေး ကို လိုက်စားနိုင်ဖို့ အခွင့်အရေး ရခဲလှသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဖွံ့ဖြိုးပြီးအရင်းရှင်နိုင်ငံအများအပြားမှ အလုပ်လက်မဲ့တပ်ဖွဲ့ကြီးတွင် လူငယ်များသည် အတော်ကြီးမားသောအချိုးအစားဖြင့် ပါဝင်နေခြင်းဖြစ်သည်။

အရင်းရှင် ထုတ်လုပ်မှုနည်းနာနယ်ပယ်တွင် ထုတ်လုပ်မှုဆက်ဆံရေးထိန်းညှိခြင်း၊ ထုတ်လုပ်ရေးအင်အားစုများ၏ တိုးတက်မှုနှင့်လူမှုရေးစီးပွားရေး ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှုတို့ အကြီးအကျယ်ကန့်လန့်ခံနေရကြောင်း အထက်ဖော်ပြပါ အချက်များက ပြသနေပေသည်။

ထုတ်လုပ်ရေး နိုင်ငံတကာအသွင်ဆောင်မှု

ခေတ်သစ်အရင်းရှင် စနစ်၏အခြေခံပဋိပက္ခများကို နိုင်ငံတကာ့နယ်ပယ်တွင် ပို၍ ထင်ရှားစွာတွေ့မြင်ကြရပေသည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ပြီးနောက်တွင် ထုတ်လုပ်မှုနိုင်ငံတကာ့အသွင်ဆောင်မှုမှာ ပို၍ကျယ်ပြန့်လာသည်။ သို့[illegible] နိုင်ငံတ[illegible]လာသည်။ သို့သော် နိုင်ငံတကာ့နယ်ပယ်တွင် ကျယ်သည်နှင့်အညီ ထုတ်လုပ်မှုဆက်ဆံရေးများအား ထိန်းညှိခြင်းမှာ အများကြီး ပြတ်ကျန်ရစ်သည်။

ယနေ့ခေတ် ထုတ်လုပ်မှု၏ မြင့်မားသော နိုင်ငံတကာ့အသွင်ဆောင်လာမှု အခိုင်အမာ ပေါ်မြင်ချက်များမှာ နိုင်ငံလွှန်ကော်ပိုရေးရှင်းများ(trans national corporations) နိုင်ငံများနှင့် နိုင်ငံအုပ်စုများပင်ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံလွှန်ကော်ပိုရေးရှင်းများ၏ ဖွဲ့စည်းမှုသဏ္ဌာန်၊ ယင်း၏ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ သေနင်္ဂဗျူဟာနှင့်စီမံချုပ်ကိုင်ရေး စီချက်တို့ပြင် နိုင်ငံများနှင့် နိုင်ငံအုပ်စုများ၏လိုအချက်များအားဖြည့်ဆည်းရန်နှင့် ထုတ်လုပ်မှု နိုင်ငံတကာ့အသွင်ဆောင်မှုကို ဖြစ်ပေါ်စေရန်တို့အတွက် ချမှတ်သော ပေါ်လစီ[illegible]အားလုံးတို့မှာ ခေတ်သစ်အရင်းရှင်စနစ်၏ နိုင်ငံတကာ့နယ်ပယ်တွင် မြင်သာသော[illegible]ဖြစ်သည်။ အကြောင်းမှာ[illegible] ထုတ်လုပ်မှုဆက်ဆံရေး[illegible]ကို ကြီးမားသော အတိုင်းအတာဖြင့် ထိန်းညှိခြင်း[illegible]ပေသည်။

ထုတ်လုပ်မှု၏ နိုင်ငံတကာ့အသွင်ဆောင်ခြင်းများလာသည်နှင့်အမျှ နိုင်ငံတကာ့နယ်ပယ် ၌ အရင်းရှင်စနစ်၏ အခြေခံပဋိပက္ခများမှာ [illegible]ထူးခြားပေါ်လွင်လာလေပြီဖြစ်ပေသည်။ ၎င်းအချက် ကို အထိက ပေါ်ပြနေသည်များမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။ ထုတ်လုပ်မှု၏ နိုင်ငံတကာ့အသွင်ဆောင်ခြင်းနှင့် နိုင်ငံများ၏ အကျိုးစီးပွားများအကြားမှ ပဋိပက္ခ၊ နိုင်ငံကို ကော်ပိုရေးရှင်းများ၏အတွင်းပိုင်းဆိုင်ရာ စည်းရုံးမှု[illegible]၊ စီမံကိန်းရှိသည့် နိုင်ငံတကာစီမံချုပ်ကိုင်မှု သေနင်္ဂဗျူဟာနှင့် အရင်းရှင် ကမ္ဘာ့ထုတ်လုပ်မှု၏ စီမံကိန်းမရှိသော [illegible]အကြားမှ ပဋိပက္ခ၊ အလုပ်သမား[illegible] တိုင်းချုပ်မှု၊ [illegible] ဖြုတ်ချမှုရှိသည့် နိုင်ငံတစ်ခု၏ စီးပွားရေးအတွင်း ထိန်းချုပ်ရှိရန် ကြိုးပမ်းနေသော နိုင်ငံတကာ့စီးပွားရေးအဖွဲ့အကြားမှ ပဋိပက္ခ၊ ကမ္ဘာ့ထုတ်လုပ်မှု၏ အကန့်အသတ်မရှိ တိုးချဲ့လိုမှုနှင့် ကမ္ဘာ့စျေးကွက်များ၏ အကန့်အသတ်ရှိမှုတို့အကြားမှ ပဋိပက္ခ၊ နိုင်ငံလွှန်ကော်ပိုရေးရှင်းကြီးများ တခုချင်းအကြား မှ ပဋိပက္ခ၊ ဖွံ့ဖြိုးပြီးနိုင်ငံများအကြားမှ ပဋိပက္ခ၊ ထို့နောက် ဖွံ့ဖြိုးပြီးနိုင်ငံများနှင့် ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများ အကြားမှ ပဋိပက္ခ၊ ကမ္ဘာ့ပြည်သူများနှင့် ဗိုလ်ကျ လွှမ်းမိုးရေးဝါဒ၊ နယ်မြေချဲ့ထွင်ရေးဝါဒတို့ အကြားမှပဋိပက္ခ ...စသည်တို့ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်ခေတ်သစ်အရင်းရှင်စနစ်၏ ပဋိပက္ခများမှာ နိုင်ငံတကာ့နယ်ပယ်တွင် ပို၍ကြီးထွားကြောင်း ရှင်းနေ ပေသည်။ [illegible] ဖြစ်နေသည့် ပဋိပက္ခများသည် အရင်းရှင်ကမ္ဘာ၏ စီးပွားရေးအတက်အကျများ၊ မညီမျှမှုများနှင့် ကပ်များ ကို ဖြစ်ပေါ်စေပေသည်။

ကပ်၊ ပဋိပက္ခများနှင့် အကျပ်အတည်းများ

လျော့ပါးစေရန်နှင့် ၎င်းတို့၏ ဘုံအခက်အခဲများ ကို ဖြေရှင်းရန်တို့အတွက် အာဆီယံ အရင်းရှင်နိုင်ငံများအနေဖြင့် ပူးပေါင်း ပြီး တန်ပြန်ခြင်း၊ တွဲဖက်လုပ်ဆောင်ခြင်းနှင့် နိုင်ငံတကာစီးပွားရေးဆက်ဆံမှုများကို ထိန်းညှိခြင်းများ ပြုလုပ်နေရပေသည်။ ဥပမာ အားဖြင့် နက်ရှိုင်းလာသော စီးပွားရေးကပ်နှင့် ဝေါင်းမူ အိသခင်းမှု အခြေအနေဆောက်တွင် အာဆီယံ အရင်းရှင်နိုင်ငံများမှ ထိပ်သီးများသည် အခြေအနေကိုရင်ဆိုင် ရန်နှင့် ညီညွတ်သော ခြေလှမ်းများ ချမှတ်ရန် ၁၉၇၅ ခုနှစ်မှစ၍ နှစ်စဉ်အစည်းအဝေး ကျင်းပခဲ့ကြပေသည်။ ဥရောပ ဘုံဈေးအဖွဲ့ ကဲ့သို့သော နိုင်ငံအချို့ ပါဝင်သည့် ဒေသအလိုက်စီးပွားရေး ပူးပေါင်းမှုအဖွဲ့များသည် အချို့သောတူညီသည့်ပေါ်လစီများကို လုပ်ဆောင်ကြ၊ ဘုံရည်မှန်းချက်အတွက် တွဲဖက်လုပ်ဆောင်ရန်ခြေလှမ်းများ ချမှတ်ကြသည်။ ထို့အတွက် ၎င်းတို့သည် အချို့သော တစိပ်တပိုင်း အကျိုးစီးပွားများကို ဥပေက္ခာ ရှုအသင့်ရှိကြပေသည်။

အရင်းရှင်နိုင်ငံများ၏ ကြိုးပမ်းမှုကြောင့် နိုင်ငံတကာတွင် မှန်တကျအောင် ပြုလုပ်ခြင်းများမှာ အောင်မြင်မှုအချို့ရှိသော်လည်း ကျဲသည် အရင်းရှင် နိုင်ငံများအချင်းချင်း အတွင်းပိုင်းမှန်တန်းကျအောင် ပြုလုပ်ခြင်းများနှင့် ညှိနှိုင်းတကျမပြောပလောက်ချေ။ အကြောင်းမှာ လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းသည် ကမ္ဘာ့ဈေးကွက်တခုလုံးကို လက် ဝါးကြီးအုပ်ရန် ပြိုင်ဆိုင်၍ ကမ္ဘာ့ဈေးကွက် ၏ ကျယ်ပြန့်သော အသိုင်းအဝန်းကို ချုပ်ကိုင်နိုင်ရန် အပြင်းအထန် ကြိုးပမ်းလျက်ရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ အရင်းရှင်နိုင်ငံများသည် အမျိုးသား အကျိုးစီးပွား ဆိုသောမူကို အမြဲကျင့်သုံးပြီး အခြားသူများကို ဂရုမစိုက်ဘဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုပဲ အကျိုးရှိအောင်လုပ်ကာ ကိုယ့်ဒုက္ခဝေဒနာကိုအိမ်နီးနားချင်းများအပေါ် ပုံချနေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ နောက်ပြီး၎င်းတို့အတွင်း အားအကောင်းဆုံးဖြစ်သည့် အင်အားကြီးနိုင်ငံများက မိုက်ကျူမ်းမိုးရေးဝါဒကို ကျင့်သုံးသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံတကာအရေးနှံ့တန်းကျအောင် ဘုံဆောင်ရွက်မှုကိုလိုက်နာသော်လည်း ၎င်းတို့၏မတူကွဲပြားသော အကျိုးစီးပွားများကြောင့်ပင်၎င်းတို့အနေဖြင့်ပုံပြင့် အစီအစဉ်များအတိုင်းလည်း မလွဲမရှောင် သာ ဆောင်ရွက်ရသည်။ သို့ဖြင့်ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရန် အလားအလာများမှာ အကန့်အသတ်ရှိနေပေတော့သည်။ သို့သော်ကျွန်ုပ်တို့ ဒေသအဝန်းအဝိုင်း အတွင်းမှာသာဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့၏ ဖွဲ့စည်းမှုမှာ ပြင်ပမှ အားကြီးသော ဖြိုဖျက်မှုများအား တွန်းလှန်ရန် ရည်ရွယ်ထားခြင်းသာဖြစ်သည်။ ကိုယ်ပိုင်အဖွဲ့ အစည်းအတွင်းတွင်မူ အပြိုင်အဆိုင်နှင့် တင်းမာမှုများရှိ အခါက ကွဲပြဲချက်များအား လုံးဝဖျက်သိမ်းရန်မှာ ခက်ခဲလှပေသည်။ ဖွံ့ဖြိုးပြီးနိုင်ငံများနှင့် ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများ မြောက်နှင့်တောင်တို့အကြား ဆက်ဆံ မှုများကို ပြောရမည်ဆိုလျှင် ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများဘက်မှ မပြတ်တိုက်ပွဲဝင်မှုများကြောင့် နောက်ပိုင်းနှစ်များအတွင်း အချို့ရလဒ်ကောင်းများ ထွက်လာခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ယခုတိုင်အောင် မြောက်မှတောင်အပေါ် ခေါင်းပုံဖြတ်ခြင်းနှင့် အမြတ်ထုတ်ခြင်း၊ မညီမျှမှု မတရားမှု၊ ကျိုးကြောင်းမဆီလျော်သည့်ဆက်ဆံမှု စသည့် အခြေအနေများနှင့်ပါတ်သက်လျှင်အခြေခံ ပြောင်းလဲမှုမရှိသေးပေ။

စစ်ပြီးခေတ်တွင် သိပ္ပံပညာနှင့် နည်းပညာတော်လှန်ရေးတို့အကြား၌ ထုတ်လုပ်ရေး အင်အားစုများ အလျင်အမြန် ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားလာခြင်းနှင့်အတူ အရင်းရှင်စနစ်၏ ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှုသည် ပို၍ပင် မညီမမျှဖြစ်လာပေသည်။ အထက်က ဖွံ့ဖြိုးပြီး အရင်းရှင်နိုင်ငံများ၏ စီးပွားရေးအကျပ်အတည်း နှင့် နည်းပညာဆိုင်ရာ အင်အား နှိုင်းယှဉ်ချက်များမှာ အလျင်အမြန် ပြောင်းလဲမှုရှိရာ ၎င်းတို့အကြား ရှိ ပဋိပက္ခများနှင့် တိုက်ပွဲမှာ ပိုမိုပြင်းထန်လာပြီး ၎င်းတို့၏ အကျိုးစီးပွားများမှာ ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက် ရန် ပိုခက်ခဲလာခဲ့ပေသည်။ စစ်ပြီးခေတ်ကာလ တလျှောက်လုံး အထူးသဖြင့် ၁၉၇၀ ခုနှစ်များမှစပြီး အရင်းရှင် နိုင်ငံ ကုန်သွယ်ဆက်ဆံရေးနယ်ပယ် တွင် ပွတ်တိုက်မှုများ၊ ပဋိပက္ခဖြစ်မှုများ၊ မငြိမ်သက်မှုများ၊ မညီမျှမှုများနှင့် အကြပ်အတည်းကပ်များ မရပ်မနားပင် မြင့်တက်လာလိုက်၊ လျော့ကျသွားလိုက် ဖြစ်ပေါ်နေရပေသည်။

၁၉၇၀ ခုနှစ်များအတွင်းက အထင်ရှားဆုံးသော ပြဿနာများမှာ ငွေကြေးအခြေအနေ အမြစ်များကပ်ဆိုက်ခြင်းနှင့် ကမ္ဘာ့အနှံ့ငွေကြေးဖောင်းပွမှု တိုးပွားဖြစ်သည်။ ယခုအခါတွင် ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ချက်အား အနည်းနှင့်အများ ဆိုသလိုပင် ထိန်းချုပ်ထားနိုင်သည်။ သို့သော် အခြား ပြဿနာတသီကြီး ပေါ်ထွက်လာနေပေသည်။ ဥပမာအားဖြင့်-နိုင်ငံတ

ကုန်သွယ်ရေးမညီမျှမှုများ၊ အလျှော့အဖြင့် အမေရိကန်၏ စရာမကုန်သွယ်ရေးလိုငွေပြမှုနှင့် ဂျပန်၏ ပိုငွေပြမှု၊ ကုန်သွယ်ရေးစစ်ပွဲများ နှင့်ကိုယ်ကျိုးစီးပွားကာကွယ်မှုများ ပေါ်ပေါက်လာခြင်း၊ ဂျပန်သည် အမေရိကန်၏နေရာတွင် ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး မြီရှင်ကြီးအဖြစ်နေရာ ယူလာပြီး အမေရိကန် ကတော့ အကြီးဆုံးမြီစားနိုင်ငံဖြစ်လာခြင်း၊ အမေရိကန် ဒေါ်လာ၏ ကွဲလွယ်ရေးတန်ဖိုး အကြီးအကျယ် မတည်မငြိမ်ဖြစ်ခြင်း၊ ပွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံ အများစုကြီး တို့ အနေဖြင့် မိမိတို့၏ စီးပွားရေးကိုးတက်မှုကို အတားအဆီးဖြစ်စေသည့် ရာမပြည်ပကြွေးဝန်ထုပ်ကြီးကို ထမ်းထားရခြင်းတို့ဖြစ်သည်။ တောင်နှင့် မြောက်တို့အကြား စီးပွားရေးကွာဟမှုမှာ ပိုကျယ်ပြန့်နားသွားလေပြီ။ ကျွန်ုပ်အဆိုအတည်းကပ်နိုင်ယာ မတရားနှင့် မညီမျှမှုသည် ခေတ်သစ်အရင်းရှင်ကမ္ဘာ၏ စီးပွားရေးဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှုအတွက် ပြယ်သော ကရောက်ခရာ အနေအထားပင်ဖြစ်ပေသည်။

ကျွန်ုပ်တည်ငြိမ်မှုများ၊ ကမောက်ကမ ဖြစ်မှုများ၊ မညီမျှမှုများနှင့် အကြပ်အတည်းကပ်များသည် နိုင်ငံတနိုင်ငံ၏အတွင်း၌ စီးပွားရေးဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှုကို အမှန်ပင်အကာအဆီးဖြစ်စေပသည်။

အရင်းရှင်စနစ်၏ ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှုအဆင့်

မျက်မှောက်ကာလတွင် အရင်းရှင်စနစ်သည် မည်သည့်အမျိုးအဆင့်သို့ရောက်ရှိနေ သနည်း။ ကျွန်ုပ်တို့သာနှင့်ပါတ်သက်၍ ဂိတ်ဂိတ်အားမျက်ရှိကြသည်။ ပညာရှင်များက မတူသောရှုထောင့်များမှကြည့်မြင်ပြီး မတူသောအမြင်များချမှတ် ကြသည်။

ကျွန်တော်၏အမြင်တွင်မူ ဒေသတူပချူ - ပြောရလျှင် မည်သည့်လူမှုစနစ်မဆို သက်တမ်းတည် ကာလ ၃ခု၊ အစဦးပိုင်းကာလ၊ အလယ်ပိုင်းကာလ နှင့် အမြင့်ပိုင်းကာလ စသဖြင့် အဆင့်အသီးသီးဖြတ် သန်းရပေသည်။ အရင်းရှင်စနစ်လည်း အလားတူ ပင်ဖြစ်သည်။ အရင်းရှင်စနစ်၏သက်တမ်းတည်ကာလ မှာ စက်မှုတော်လှန်ရေးနှင့် စက်ကရိယာ ထုတ် လုပ်မှုက လွှမ်းမိုးသောကာလကို မဂိုင်မိ အနှစ် ၂၀၀၊ ၃၀၀ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်ပေသည်။

စက်မှုတော်လှန်ရေးစတင်ပြီး သည့် နောက်တွင် အရင်းရှင်စနစ်သည် အစဦးပိုင်းကာလ ကိုဖြတ်သန်းဝင်ရောက်ပြီး ၁၉ ရာစုနှစ်အကုန် ၂၀ ရာစု နှစ်လောက်အထိ နှစ်ပေါင်း ၁၅၀ ခန့်တည်တံ့ခဲ့သည်။

လက်ဝါးကြီးအုပ်အဆင့်မှာ အရင်းရှင်စ နစ်၏ အလယ်အဆင့်ဖြစ်ပြီး ထိုကာလတွင် ကမ္ဘာ့ အရင်းရှင်စနစ်ကို တည်ထောင်ကာ အရင်းရှင်စနစ် အတွင်း ကိန်းအောင်းနေသည့် ပဋိပက္ခများ ပေါ် လွင်ထင်ရှားခဲ့ပေသည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အပြီးတွင် အရင်းရှင်စနစ်သည် နိုင်ငံတော်လက်ဝါးကြီး အုပ် အရင်းရှင်စနစ် အဆင့်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ဆို လိုသည်မှာ ၎င်း၏အမြင့်ဆုံးအဆင့်ဖြစ်သည်။

၎င်း၏အခြေခံဝိသေသလက္ခဏာမှာ - လူမှုစီးပွားရေးဘဝ တခုလုံးကို မှန်တန်း ဖြစ် အောင် ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်သဖြင့် ၎င်းကိုနိုင်ငံတော်က ဝင်ရောက်စွက်ဖက်သည့် အရင်းရှင်စနစ်ဟုခေါ်သည်။ အချို့ ပုဂ္ဂိုလ်များက ဤသည်မှာ အရင်းရှင်စနစ်၏ ခိုင် ကျက်မှုကိုဖော်ပြသည့် အရေးကြီးလက္ခဏာ တခု ဖြစ်သည်ဟု ယူဆကာ ဤအဆင့်ကို ရင့် ကျက် သော အရင်းရှင်စနစ်ဟု ခေါ်ဆိုကြသည်။

အထက်တွင် ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း နိုင် ငံ တော်က မှန်တန်းဖြစ်အောင် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခြင်းသည်ပင် လျှင် အလွန်ရှုပ်ထွေးသော လက္ခဏာဆောင်သည့်ခေတ် မှီ အကြီးစားထုတ်လုပ်မှုကို စီမံခန့်ခွဲသည့်သဘောတရား တမျိုးဖြစ်သည်။ နိုင်ငံတော်မှ မှန်တန်းဖြစ်အောင် ဝင်ရောက်ခြင်း အပြည့်အဝ ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားခြင်းသည် အရင်းရှင်စနစ်မှ ပိုမိုမြင့်မားသော လူ့အဖွဲ့အစည်းအ ဆင့်သို့ (ဆိုရှယ်လစ် အဖွဲ့အစည်း) ကူး ပြောင်းခြင်းကို ဖော်ညွှန်းပေသည်။ အမှန်ပင်ခေတ် မှီအကြီးစားထုတ်လုပ်မှုနှင့်လိုက်လျောသော ကျွ သဘောတရားများသည် ဆိုရှယ်လစ်စနစ်မဟုတ် သေး ချေ။ သို့သော် အရင်းရှင်စနစ်ဟာချုပ်ငြိမ်းပြီးဆိုရှယ် လစ်စနစ်က အစားထိုးမည်ဆိုသည့် ထင်ရှားသော နိမိတ်လက္ခဏာများပင်ဖြစ်သည်။ အရင်းရှင်စနစ် ပျောက်ကွယ်သွားပြီးသည့်နောက်တွင် ကျွန်ုပ်သဘောတရား များမှာ ဆက်လက်တည်ရှိ ချိတ်ဆက်မကပါ ပိုမိုတိုးတက် ကောင်းမွန်အောင်လုပ်ကာ လူမှုစီးပွားရေးဘဝအား မှန်ကန်းဖြစ်အောင်ပြုလုပ်ရန်နှင့် စီမံခန့်ခွဲရာတွင် ၎င်းတို့၏အခန်းကို အရွှမ်းကျင်တွန်းကားနေပေ လိမ့်မည်။

အထက်တွင် ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်းပင်ခေတ် မှီအရင်းရှင်စနစ်အား ကိုယ်ကိုယ်ကိုမှန်ကန်းဖြစ် အောင်ပြုလုပ်မှုတွင် တွန်းကားစရာနည်းပယ်ပယ် အ

စာဖတ်သူများနှင့် ရဲဘော်များခင်ဗျား

ယခုပြည်သူ့အာဂဇာဂျာနယ်အမှတ် (၃) မှစ၍ "ပြည်သူ့အမြင်စင်မြင့်" ဆိုသောကဏ္ဍသစ်တရပ်ကို ဖွင့်လှစ်တင်ပြလိုက်ပါသည်။ ဤကဏ္ဍတွင် နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ စစ်ရေး၊ အဘိဓမ္မာရေး စသည့်နယ်ပယ်များမှ သဘောတရားအယူအဆများကို အနုပဋိလောမရုပ်ဝါဒ၊ သမိုင်းရေးရာရုပ်ဝါဒ နည်းနာများဖြင့် ချဉ်းကပ်ကာ အခိုင်အမာအခြေအနေကို အခိုင်အမာခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာခြင်း၊ လက်တွေ့ဘဝမှအတွေ့အကြုံများဖြင့် ရေးသားပြုစုသော စာတန်းများ ဆောင်းပါးများ ထည့်သွင်းဖော်ပြသွားပါမည်။

လျင်မြန်စွာ တိုးတက်ပြောင်းလဲနေသောပြည်တွင်း ပြည်ပအခြေအနေမျိုးစုံကို အများစုပေါင်းစဉ်းစားအမြင်ဖလှယ်ပြီး မှန်ကန်သောလမ်းစဉ်တရပ်ကို ရှာဖွေကြရန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

စိတ်ဝင်စားသူတိုင်းထံမှ ဤကဏ္ဍအတွက်စာမူများ အကြံပေးချက်များကို မျှော်လင့်ကြိုဆိုနေပါသည်။

စာတည်းအဖွဲ့-

များကြီးရှိသေးသည်။ အရေးပေါ်တော်လှန်ရေးအခြေအနေ၊ သို့မဟုတ် တော်လှန်ရေးပေါက်ကွဲမှု မရှိလျှင် ခေတ်မှီအကြီးစားထုတ်လုပ်မှုနှင့်လျော်ညီသော မှန်ကန်းပြုပြင်ခြင်းနှင့် စီမံခန့်ခွဲမှုသဏ္ဌာန်များသည် သက်ဝင်လှုပ်ရှားလာ၍ ပြန့်ကျယ်ကျယ်ရှိပေလိမ့်မည်။ အရည်အသွေးအပြောင်းအလဲများသည် အရည်အချင်းအပြောင်းအလဲများဖြစ်လာသောအခါ နောက်ဆုံးတွင် ဆိုရှယ်လစ်စနစ် သို့ရောက်ရှိပေမည်။ ဤအခင့်ပြီးမြောက်ဖို့ အတော်ကြာသောသမိုင်းကာလ တခုလိုအပ်ပေသည်။

မာတိကာ

၁။ ရွေးကောက်ပွဲအပြီး ပေါ်ပေါက်လာသော ဆယ်ကုပ်ဘောင် ရှုမည့်
လုပ်ငန်းတာဝန်များနှင့် ပါတ်သက်၍
ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီဗဟိုမှ ပြည်သူလူထုသို့ ကမ်းလှမ်းချက် ၁

၂။ ဗမာပြည် ဒီမိုကရေစီတော်လှန်ရေး၏ တိုက်ပွဲသဏ္ဍာန်
ပြဿနာ ၊ ငြိမ်းချမ်းသော တိုက်ပွဲသဏ္ဍာန်လော ?
လက်နက်ကိုင် တိုက်ပွဲသဏ္ဍာန်လော ? ၄

၃။ "ဒို့အရေးသုံးပါး" သို့မဟုတ် စစ်အုပ်စု၏ အကြံအစည်
နှင့် ခြိမ်းခြောက်မှု ၁၀

၄။ ဗွီ-အိုင် လီနင်၊ မော်စကိုအုံကြွမှု၏ သင်ခန်းစာများ ၁၅

၅။ အရင်းရှင်စနစ်၏ အခြေခံ ပဋိပက္ခများ ၂၃